

*Trực
Truyền
Tâm
Pháp*

*Tập 11
Bạch Mã*

Cuốn Sách Này Của:.....

.....

SĐT:.....

Gmail:.....

Địa Chỉ:.....

.....

Kí Tên:

LỜI GIỚI THIỆU CỦA TÁC GIẢ BẠCH MÃ

*Chúng ta thường làm nghĩ rằng, việc thành Phật thì sẽ không còn cảm xúc gì nữa, tâm tình sẽ như gỗ đá, không còn thương cảm gì với chúng sinh nữa cả,... . Thế nhưng, hoàn toàn không phải vậy, thành Phật rồi, lại tràn đầy tình thương, tình thương ấy lại còn vô bờ bến đối với hết thảy chúng sinh vạn vật... . Chúng ta phải phá bỏ đi định kiến ấy, để Phật trở nên gần gũi với chúng ta hơn, lúc nào chúng ta cũng nghĩ đến Phật, theo một cách **thật nhẹ nhàng và thân quen,...**, từ đó, mà trong cuộc sống hàng ngày của mình, mỗi người sẽ có được sự thức tỉnh cần thiết để tu hành, để đối nhân xử thế trong đời được tốt hơn,... .*

*Thành Phật, cũng không phải việc **xa lìa thế tục, biến mất đi, và không còn tồn tại...,** nếu xa lìa, biến mất, và thành thứ không còn tồn tại..., thì ý nghĩa của sự **từ bi, bất sanh bất diệt, vĩnh hằng...,** chẳng phải cũng vô nghĩa theo rồi hay sao?,... .*

Vì muốn cho đại chúng hiểu hơn về Phật, được cảm thấy gần gũi hơn với Phật, sau cùng, là nhận ra được "chất Phật" trong chính mình,..., cho nên, Bạch Mã viết thành tập sách này, mong rằng, qua những lời ngắn gọn, nhưng Quý Vị có thật nhiều chiêm nghiệm và tỏ sáng, đời sống và đời tu ngày càng được viên mãn !

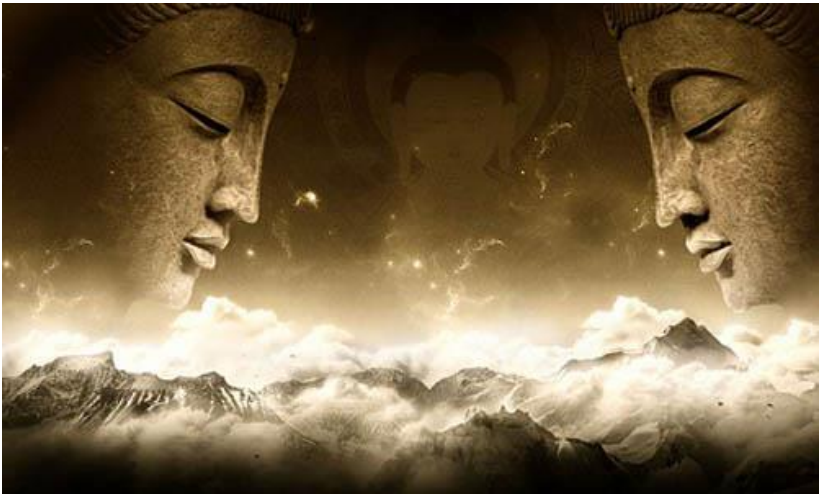
LỜI NÓI ĐẦU

Trực Truyền Tâm Pháp, không chỉ là một vị nào đó đã thành Phật, và quay lại để trao truyền chánh pháp với một người bình thường, chưa giác ngộ, giống như việc cha luôn muốn đi tìm con, thầy luôn muốn đi tìm trò... để mọi người, vạn vật... luôn được chia sẻ, gắn kết, xum vầy... .

Quan trọng hơn, đó là sự tỏ sáng của Phật Tánh trong mỗi chúng sinh vạn vật,..., để chính người đó an ủi được chính mình, lấy lại được sức mạnh, trí tuệ, lòng từ bi... vốn có của chất Phật nơi chính mình, **kích hoạt năng lượng sống tích cực** để tâm trí dần trở nên thanh thoát và an vui,... .

Trực Truyền Tâm Pháp, sẽ lấy lòng từ bi thông qua câu từ ngắn gọn, xúc tích để biểu đạt, giúp cho Quý Vị **đả thông** được tâm trí, cũng như sự khổ đau, phiền muộn..., giúp Quý Vị tự yêu quý được chính mình cũng như vạn vật xung quanh,..., từ đó, phá bỏ được ranh giới của Thánh và Phàm, Phật và chúng sinh,..., không còn sự chia cách, ngăn ngại, phân biệt... gì nữa, đời và đạo, tự nhiên sẽ được dung thông, vạn sự

minh bạch,... . Tâm trí được khai sáng rồi, thì nó sẽ tự động đi đến **sự tỉnh thức của Phật Tánh**, nếu một người có thể luôn sống với sự tỉnh thức, thì ngày thành đạo sẽ chẳng còn xa vời với vị ấy nữa đâu !

LỜI KHAI TÂM

Thông thường, khi đưa đạo pháp vào thế gian, hay đơn giản là sự trao truyền kiến thức, từ đó mà người khác có thể tiếp nhận và làm theo, với mục đích, là cải thiện nhân tâm con người và xã hội..., thì cần phải trải qua 4 bước cơ bản, là "Đồng tâm, an tâm, tĩnh tâm, và truyền tâm". Đây chính là "công thức" để thay đổi nhận thức của một con người... theo hướng tốt đẹp.

Khi chúng ta muốn thay đổi nhận thức một ai đó, ta không thể nói thẳng lí đúng mà mong người có thể thay đổi liền, đó chỉ là cách làm của kẻ độc quyền, độc đoán, gia trưởng, hạn hẹp, nóng vội, và chưa biết cách giáo dục, hoằng pháp,..., nếu chỉ có thế mà thành công, thì Phật đã làm xong lâu rồi, ai cũng thành Phật hết rồi. Người có tấm lòng yêu thương, nhường nhịn, có trí tuệ lớn, và biết cách giáo dục, hoằng pháp,..., họ sẽ không làm như vậy.

Muốn thay đổi ai đó, **trước hết phải đồng tâm**, nghĩa là biết lắng nghe mọi ý kiến của họ, có cái **"đức nhường lí lẽ"** mà chấp nhận mọi cái mà họ cho là đúng, là phải, là hợp lí..., bởi xét tới tận cùng, như lời Phật dạy, **"vạn pháp giai không"**, đã không thì làm gì cần bàn đến đúng sai?... , do vậy, cái đồng tâm của Phật không phải tranh ý, mà là cái đức nhường lí lẽ, bởi thấu đạt chân lí tối thượng vậy. **Chỉ có nhường người lí lẽ, mới có thể an tâm được cho người**, không nhường người lí lẽ, người sẽ bất an, và bản thân ta thì còn bản ngã, còn bản ngã thì mới tranh hơn với người, không đứng ở chỗ Phật đứng. Làm người an tâm người mới có tĩnh tâm, người không an tâm thì người sẽ hỗn loạn, không có được tĩnh tâm. **"Muốn đồng tâm với người..., điều cốt lõi phải có nhẫn nhịn, muốn an tâm với người... điều cốt lõi phải có từ bi, muốn tĩnh tâm với người..., điều cốt lõi phải có trí huệ"**. Một người truyền đạt chân lí cho người khác..., **phải hội tụ đủ ba điều kiện cần này** thì việc truyền tâm là việc dễ dàng làm được, nếu **đầy đủ pháp duyên** rồi, thì việc truyền tâm đương nhiên làm được, chỉ là vào thời điểm nào mà thôi.

Như trong Phật Pháp, có rất nhiều pháp môn tu tập để đưa người tu hành chứng đắc Phật quả,... . Mỗi một phương pháp, người thầy đều thường nói rằng, "đây là phương pháp duy nhất đối với con, có thể giúp con chứng đắc Phật quả", mọi con đường khác đều là hư giả, đều không đúng pháp, đi lâu hơn... để làm gì?, đó là để người tu hành chuyên tâm vào một con đường, đó là việc "chấp pháp". "Có chấp pháp mới có hành pháp, có hành pháp mới có đắc pháp". "Điều quan trọng nhất của chấp pháp là chuyên chú, điều quan trọng nhất của hành pháp là tinh cần, có chuyên chú, có tinh cần, ắt đắc pháp".

Quả thực, con đường nào cũng sẽ thành tựu cả. Phật Pháp dạy, "không có pháp nào không phải là Phật Pháp", ý nghĩa là không có sự phân biệt và chấp trước các pháp, mọi pháp đều bình đẳng, bởi vốn cái bản chất chung của các pháp đều không có thực, kể cả các pháp thành Phật..., "nó chỉ là phương tiện để đưa người tu hành thể nhập Tự Tánh, lìa bỏ phiền não (vọng tưởng, phân biệt, chấp trước...)", khi thể hội được Tự Tánh rồi, thì các pháp kia, pháp nào không phải

pháp tối thượng, pháp đệ nhất?,... . "Khi thể nhập được tri kiến Phật rồi, thì ai không phải Phật?, lời nào là có thật?...".

Sở dĩ người tu hành quá nặng nề và luẩn quẩn trong các pháp bởi tâm trí còn bị giới hạn bởi không gian, thời gian, mọi cảnh duyên..., nhưng đối với Phật, Bồ Tát... sự tồn tại của vũ trụ vô biên vô tận, thời gian không gian... đó cũng chỉ vồn vện như một sắc na sinh diệt mà thôi, có gì mà không buông bỏ được?... . Một tâm lượng rộng lớn như vậy, việc truyền tâm mới thực sự dễ dàng hơn, không có mâu thuẫn với bất kì ai cả, và vấn đề lĩnh hội được pháp đối với người nhận chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

"Một lời nói ngắn gọn, mà có thể bao hàm hết cả 4 bước chính này", là "đồng tâm, an tâm, tĩnh tâm, và truyền tâm", lại phải chất chứa cả cái tình và cái lí của thế gian, cũng như lí tưởng của sự giải thoát, giác ngộ... ở kẻ tu hành, đó là điều không hề dễ dàng chút nào,... . Tuy nhiên, tác giả sẽ cố gắng chắt lọc trong tư duy, và tạm dùng danh từ "Ta (chân tâm, Phật tánh,...)", để truyền đạt lại cho quý vị một cách tốt nhất. Cũng chính vì lời ngắn gọn, nên thâm ý sẽ được tích tụ và ẩn

dụ sâu xa, dùng nhiều đến thiền ngữ..., đòi hỏi quý vị phải có sự lắng tâm nhất định mới có thể chiêm nghiệm. Mỗi một căn cơ, sẽ có những trải nghiệm và thể hội khác nhau, tuy nhiên, **quý vị chỉ cần thả lỏng tâm trí, vô tư đón nhận, thì sẽ có được sự lĩnh hội tốt nhất !**

"Ta đi tìm con, đã từ vô thủy, khi mà thiên địa này còn chưa hình thành,..., con đã luân hồi vô lượng kiếp trong đó rồi, cho đến nay, con vẫn còn mang thân tứ đại, rồi sau này, vẫn có thể tiếp nối đến vô lượng kiếp,..., ta vẫn chưa hề rời xa con, bởi ta ở bên trong con.

Ta luôn thấy được con, trong từng ý nghĩ, hành vi, và việc làm của con, phúc họa, gian nan, trầm luân trong lục đạo,..., ta đều cùng con trải qua,..., ta nhiều lần thấy con trong các hình tướng, từ khi con còn đỏ hỏn, cho đến khi con già nua và chết,..., ta vẫn chưa hề rời xa con, cũng bởi vì ta luôn ở bên con" !

Lời tâm truyền số 3001

Hỏi: thưa thầy, thầy có còn khổ đau không ạ?

BIẾT RÕ KHỔ ĐAU.

Lời tâm truyền số 3002

Như Lai không phải là 1 hệ tư tưởng cao siêu nào đó, Như Lai **KHÔNG CÓ BẤT KÌ 1 TƯ TƯỞNG NÀO CẢ.**

Lời tâm truyền số 3003

Vì sao con luôn đau khổ?. Có thể là vì
CON LUÔN MUỐN MỌI THỨ ĐỀU PHẢI
LÀ THỨ VĨNH HẰNG, CON KHÔNG
MUỐN NÓ LÀ THỨ VÔ THƯỜNG ĐẤY.

Lời tâm truyền số 3004

Nếu con không đem tất cả mọi thứ buộc cho nó phải là thứ vĩnh hằng, thì con mới có thể an vui được với những thứ hữu hạn, vô thường..., thứ ấy là gì?, **LÀ TẤT CẢ MỌI THỨ LUÔN ĐẤY**, tình bạn, tình yêu, tình thân, tuổi trẻ, ước vọng, sức khỏe..., kể cả là thân xác của con nữa đấy. **Thấu hiểu vô thường, thì mới an vui được với sự vô thường ấy.** Khi nào con thấy ra tất cả đều là vô thường, thì chính là lúc con đã giác ngộ rồi, giác ngộ thì tự nhiên trong lòng của con luôn được tĩnh tại và an vui, cái đó chính là cái thường hằng duy nhất ở trong con.

Lời tâm truyền số 3005

Những thứ thuộc về con là vô thường, nhưng những thứ ở bên ngoài cũng là vô thường nốt. Thứ ấy là gì? là 1 cái cây, 1 giọt sương, hay là 1 đám mây trôi..., **tất cả đều đang chuyển biến không ngừng nghỉ, nhưng con lại bắt nó phải dừng lại.** Vạn pháp là vô thường, vạn pháp là giai không..., **đã đến lúc con phải chấp nhận được sự thật này rồi đấy.** Người nào thấy ra sự thật, chấp nhận được sự thật..., thì Như Lai tán thán vị đó, vì sao phải tán thán, bởi vì **thời khắc ấy** vị đó đã **CHÍNH THỨC BƯỚC VÀO HÀNH TRÌNH GIÁC NGỘ CỦA CHÍNH MÌNH.**

Lời tâm truyền số 3006

Khi con đã thoát ra khỏi mọi khái niệm về sự vô thường (lục đạo), thì con lại dính mắc vào những khái niệm về sự vĩnh hằng (thường kiến (tứ thánh pháp giới),...). Đó là gì? cho rằng **CHÂN TÂM** này là thường, cho rằng **TÁNH BIẾT** này là thường, **TÂM TRONG SÁNG, TỪ BI...** này là thường. Tất cả đó đều đúng, nhưng chưa phải chỗ rốt ráo mà Như Lai muốn chỉ cho con, **MÀ TỊCH CHỈ TẤT CẢ, KHÔNG THƯỜNG KHÔNG HỮU, KHÔNG VỌNG KHÔNG CHÂN,...**, ĐÓ MỚI LÀ THỰC TẠI TỐI HẬU, LÀ TỈNH THỨC RỐT RÁO, LÀ GIÁC NGỘ VIÊN MÃN, VÀ LÀ GIẢI THOÁT TRỌN VỆN.

Lời tâm truyền số 3007

Mọi sự gán ghép Như Lai vào 1 thứ gì đó, cho rằng đó là Như Lai, đều chỉ là vọng tâm của kẻ động loạn, phiền não. Ta không là gì cả, ta không dính mắc vào thứ gì cả, không nên định nghĩa gì về ta, cũng không nên thần thánh ta lên như 1 thứ tối cao, hay 1 thứ nhiệm màu..., tất cả đó chỉ là TƯ TƯỞNG CỦA KẺ PHÀM PHU VẼ RA CHO TA MÀ THÔI.

Lời tâm truyền số 3008

Phàm Phu và Thánh Nhân khác nhau chứ. Phàm Phu luôn lấy **tiền tài danh vọng...** ra để so sánh, để nói chuyện, để hơn thua, tranh giành... . Còn Thánh Nhân luôn lấy **nhân đức, trí tuệ** ra để **dưỡng lấy mình và giáo hóa quần sanh...** . 2 cái đó khác nhau vô cùng. Thánh Nhân dù lâm vào cảnh cùng khổ thì vẫn là Thánh Nhân, Phàm Phu cho dù là tiền tài danh lợi... ngập tràn tam thiên thì vẫn là Phàm Phu.

Lời tâm truyền số 3009

Khi ta đến với cuộc đời, ta chỉ làm những thứ mà khi ta ra đi, thứ ấy vẫn sẽ tồn tại ở trong nhân gian. **ĐÓ LÀ TRÍ TUỆ VÀ PHẨM HẠNH CỦA TA**, ngoài ra ta không làm điều gì khác.

Lời tâm truyền số 3010

SỰ THẬT mà ta thường nói với con, là sự thật về cái gì?. Đó là sự thật về **KHỔ, TẬP, DIỆT, ĐẠO**,... . 4... loại sự thật này là 4... loại sự thật của người giác ngộ, của người có chánh niệm, chánh kiến, chánh định... . Sự thật này là duy nhất về các pháp vô thường, nó sẽ đưa con tiến về sự **TỊCH TĨNH**, và **GIẢI THOÁT**.

Lời tâm truyền số 3011

Thấy rõ sự thật, cũng chính là **CHÂN TÂM RỎNG LẶNG TRONG SÁNG** của con hiện tiền, **THỰC TẠI CHÂN ĐỂ** hiện tiền... . Thấy rõ **KHỔ, TẬP, DIỆT, ĐẠO** rồi, thì con không còn **DÍNH MẮC** vào cả **KHỔ, TẬP, DIỆT**, và cả **ĐẠO** ấy nữa.

Lời tâm truyền số 3012

Sự thật là thế nào ạ? Hôm nay con nghĩ con buông được, ngày mai nó vẫn còn cảm giác khổ như vậy nữa, buông hoài không được ạ?.

Sự thật, là tâm không còn lao xao, vọng động nữa, đơn giản vậy thôi, tâm luôn ở chỗ thanh tịnh và trong sáng. Còn sự buông bỏ thì không cần phải "cố gắng buông bỏ", hay "có cái tâm buông bỏ" nào đó..., thì phiền não, khổ đau... mới tan đi, không phải vậy. Chỉ cần thấy rõ nó, không suy nghĩ theo nó..., thì nó tự tan đi, bởi tâm mình là TÂM THANH TỊNH, TRONG SÁNG cơ mà, chứ không phải là những phiền não và khổ đau... đó.

Lời tâm truyền số 3013

1 người thực sự giác ngộ, họ luôn trong tâm thái tỉnh thức và ôn hòa, dịu dàng và đằm thắm... . Đối với mọi chuyện trong thế gian, nhìn vào **như sương như khói**, chẳng còn chút nặng nề. Nếu tâm của con còn vướng víu 1 chút gì đó nặng nề thôi, thì khẳng định đó chẳng phải tâm thái của người giác ngộ. Rũ bỏ mọi gánh nặng trên vai của con đi, và con sẽ là người tự do tự tại. Rũ bỏ ở đây, phải là rũ bỏ ở trong tâm, chứ không phải ở nơi sự tướng, **TÂM KHÔNG** thì pháp tự không, **TÂM CÓ** thì 1 hạt gạo ở trên vai con thôi cũng cảm thấy như gánh cả 1 ngọn núi vậy.

Lời tâm truyền số 3014

1 người thực sự giác ngộ, họ không còn bất kì 1 phản ứng(cảm xúc...), hay thái độ(tham, sân, si...) gì đối với mọi cảnh duyên bên ngoài cả, giống như chúng chưa hề tồn tại vậy(vạn pháp giai không). Trong tâm của họ, chỉ còn lại sự thanh tịnh, tỉnh thức, rỗng lặng, trong suốt..., đối với các pháp vô thường, không còn khởi tâm động niệm... về chúng nữa. Nếu con đối với cảnh duyên bên ngoài, hay phiền não trong tâm... còn dù 1 phản ứng hay thái độ... nào đó, thì thực sự con chưa phải là người giác ngộ, tỉnh thức... đâu.

Lời tâm truyền số 3015

Khi con dừng lại tất cả các trạng thái, cảm xúc... của tâm. Và khi con dừng lại tất cả các thái độ, phản ứng tham, sân, si... của tâm,... . Thì điều đó sẽ trả lại cho con 1 bản tâm trong sáng, thanh khiết... .
Xa lìa được chính THÂN THỌ TÂM PHÁP... của chính mình, đó chính là sự giải thoát ở con đó.

Lời tâm truyền số 3016

Mọi sự con hãy chứng minh **bằng thời gian**, và hãy để thời gian trả lời cho tất cả mọi người... xung quanh con nhé. Làm 1 người tốt ở trong thế giới của con là khó lắm, khó mà vẫn làm, người ấy chính là hàng Thánh Trí.

Lời tâm truyền số 3017

Có 3... cách để con nói lên sự thật nào đó mà con muốn truyền đạt.

1: là dùng lời nói, ngôn ngữ... .

2: là dùng hành động, việc làm... .

3: là dùng sự tĩnh lặng, quan sát và không dính mắc... .

Khi con chưa thấy sự thật, thì con luôn muốn chứng minh nó với người khác, với chính con..., **"rằng đó là sự thật"**. Khi con thấy ra sự thật rồi, con sẽ không còn dùng lời nói, ngôn ngữ... để diễn đạt nó ra nữa, mà sẽ hành động và làm theo sự thật ấy, ai thấy thì thấy không thấy thì thôi,..., không còn quan tâm nữa. Và khi con có được sự tỉnh thức, thì sự thật nó chỉ là nó, không bàn đến, thậm chí không cần làm đến cũng

được..., thì khi ấy con mới là người giác ngộ, thiện ác... chẳng còn bận tâm, đạt được **TÂM RÕNG LẶNG TRONG SÁNG 1 CÁCH TRỌN VẸN.**

Lời tâm truyền số 3018

Xây thành cho bốn tâm, thì tường thành ấy không bao giờ sụp đổ ạ?

Bốn Tâm có thành để xây chăng?.

Lời tâm truyền số 3019

Vậy xây thành cho chính mình thì bản thân mình sẽ bị cầm tù ạ?

Có cái ta thì cái ta ấy có thành, có bị cầm tù..., không có cái ta nào thì có thành nào?, ai bị cầm tù đây?.

Lời tâm truyền số 3020

Ta chưa bao giờ dùng lời nói để **biện minh** cho **những điều sai trái** ở ta, và ta càng chưa bao giờ dùng lời nói để **thanh bạch** cho **những gì đúng đắn** mà ta đã từng làm.

Lời tâm truyền số 3021

Người Quân Tử là người có chánh khí, biết sai tự sửa, biết đúng tự làm, âm thầm và kiên định. Họ không bao giờ muốn chứng minh bản thân với ai, **BIẾT TRỜI CAO SOI THẤU LÀ ĐỦ RỒI.**

Lời tâm truyền số 3022

Cho con hỏi: Chánh Khí là gì ạ?

CHÁNH KHÍ, là 1 nội tâm chân chánh, dũng mãnh, bản lĩnh, trí tuệ, trong sáng..., những tố chất ấy càng mạnh, thì gọi là chánh khí người đó càng mạnh... .

Lời tâm truyền số 3023

*Ngày cuối năm, ta chúc cho con rồi
rào sức khỏe, thân tâm thường an lạc,
mọi việc đều được thuận lợi như ý!*

Lời tâm truyền số 3024

Có 3... cách sống của người đời... .

1: là **sống kiểu đời**, tham sân si mạn nghi, ác kiến, ích kỉ, tư lợi... .

2: là **sống kiểu đạo**, làm thầy, làm cha..., nhưng trong tâm thì lại kiểu đời, không có gì khác biệt,... .

3: là **sống kiểu trong sạch**, tử tế, đoàn hoàng, vị tha, cống hiến,... . Họ có thể là người trong đạo, nhưng cũng có thể là người trong đời... . Sự khác biệt ở đây là trong tâm, khi tâm của con trong sáng..., thì bất luận con ở đâu, con cũng là bậc Thánh Trí ở đời, ngược lại, cho dù con là thượng tọa, cha già..., con cũng chỉ là hàng phàm phu chính gốc.

Lời tâm truyền số 3025

Người sáng đạo, là người không còn dính mắc. Bởi vậy, khi họ truyền đạo, họ cũng không truyền lại sự dính mắc nào cho người khác cả. Dính mắc vào cái gì? là vào ngôn ngữ, kinh văn, phương pháp tu tập..., tất cả đều chỉ còn 1 màu CHÂN THÀNH, THANH TỊNH, BÌNH ĐẲNG, CHÁNH GIÁC, TỪ BI... .

Lời tâm truyền số 3026

Vị thầy nào khiến cho con dính mắc vào bất kể thứ gì, thì vị thầy ấy chưa phải là người sáng suốt. Như Lai **chỉ giúp cho con tỏ rõ tâm của mình thôi**, giúp cho con thấy biết rõ mọi thứ nơi chính tâm và cuộc sống của con đang diễn ra thế nào, chứ tuyệt đối không nói về người khác hay thứ khác không phải nơi con, làm cho con dính mắc mà không tỏ rõ chính mình, đó không phải là pháp chân thật.

Lời tâm truyền số 3027

Ta đã từng chần chọc mỗi đêm khi phải tìm ra đáp án cho những câu hỏi về thế giới, về chính ta... . Bây giờ đây, ta đã ngủ thật ngon, khi không còn bất kì câu hỏi nào, hoài nghi nào về thế giới, hay về chính ta... nữa cả. Không hẳn là ta đã minh bạch tất cả, mà là **TÂM THÁI KHÔNG TÌM CẦU**, sẽ giúp tâm trí của ta và con luôn ở trong trạng thái tĩnh lặng.

Lời tâm truyền số 3028

Thế giới là vô thường, CÁI TA cũng là vô thường... . Hiểu hay không hiểu về thứ vô thường ấy thì có gì quan trọng chẳng?, thực ra không có gì là hiểu được cả, cho cái gì là đúng đến mấy, thì cũng chỉ là 1 góc nhìn cố hữu, chấp trước... .

TÂM CỦA CON CÓ ĐƯỢC TỈNH THỨC, TRONG SÁNG... HAY KHÔNG? đó mới là thứ quan trọng hơn, **ĐÓ LÀ BẢN THỂ, BẢN THỂ MỚI LÀ CÁI ĐÚNG TUYỆT ĐỐI, CÒN MỌI SỰ TƯƠNG... CHỈ LÀ CÁI ĐÚNG TƯƠNG ĐỐI MÀ THÔI.**

Lời tâm truyền số 3029

Mong cho con không còn chịu khổ do nỗi khổ của THÂN, mong cho con không còn chịu khổ do nỗi khổ của THỌ, mong cho con không còn chịu khổ do nỗi khổ của TÂM, mong cho con không còn chịu khổ do nỗi khổ của PHÁP,... .

Lời tâm truyền số 3030

Mỗi người 1 con đường, không có ai đúng, cũng không có ai sai cả. Quan trọng là trên con đường đó, con có giữ được lòng mình trong sạch và lương thiện hay không?. Chúc cho con Đời và Đạo đều được viên mãn.

Lời tâm truyền số 3031

Nếu con đường của con đi là trong sáng và thiện lương, thì con **hãy mạnh mẽ và tự tin** để đi trên con đường đó nhé. Hãy mặc cho người đời hay kẻ phàm... dèm pha, họ càng dèm pha, mắng chửi... con, thì nghiệp trướng của con lại càng được tiêu tan, con **hãy cảm ân lấy họ** nhé, bởi họ đang giúp con tiêu trừ nghiệp trướng của con đấy.

Lời tâm truyền số 3032

Con theo đạo nào cũng được, Thiên Chúa cũng được, Phật cũng được, Hòa Hảo cũng được, Khổng hay Lão cũng được, Tin Lành cũng được..., thậm chí là Vô Thần... cũng được. **Miễn sao tâm con luôn được Tỉnh Thức, Trong Sáng... là được.** Người thực sự có đạo, thì họ không còn theo bất cứ đạo nào cả, vì sao? **CÁI GÌ THEO? LÀ CÁI BẢN NGÃ NÓ THEO, KHÔNG CÓ BẢN NGÃ THÌ CÁI GÌ THEO?.**

Lời tâm truyền số 3033

Trong **TÂM RỔNG LẶNG TRONG SÁNG** nơi con, không có ông Phật, ông Chúa, ông Khổng hay ông Lão... nào cả, **KHÔNG CÓ BẤT KÌ THỨ GÌ CẢ**, vậy con tìm kiếm đạo ở nơi đâu?. Ngay **TÂM** ấy là **ĐẠO**, khi con nhận lấy thì con liền ở trong nhà của Như Lai rồi, nào có nhọc công gì đâu.

Lời tâm truyền số 3034

Dạ nghĩa là sai ạ, con chưa hiểu lắm?.

Nghĩa là tâm rỗng lặng trong sáng thì không còn ý niệm, ngay cả ý niệm về Phật, Chúa... cũng không có.

Lời tâm truyền số 3035

Một câu nói của người giác ngộ, có thể phủi sạch càn khôn, xóa tan vô minh, đập nát bản ngã..., và cuối cùng giúp cho con nhận ra **CHÂN TÂM BẢN TÁNH** của con **NGAY LẬP TỨC, TẠI ĐÂY, BÂY GIỜ.**

Lời tâm truyền số 3036

Ta có thể lấy đi tất cả ý niệm của con,
nhưng ta chẳng có cách nào lấy đi **TÂM**
RỎNG LẶNG TRONG SÁNG Ở NƠI
CON CẢ.

Lời tâm truyền số 3037

Ta cũng có thể cho con mọi thứ, nhưng có 1 thứ ta cũng không thể cho con được, đó là **TÂM RỎNG LẶNG TRONG SÁNG CỦA TA.**

Lời tâm truyền số 3038

Tất cả là 1 thể thống nhất, chúng ta nương tựa vào nhau mà có. Biết ơn và yêu thương tất cả ạ?.

ĐÚNG VẬY!

Lời tâm truyền số 3039

Người tu hành **phải biết chịu thiệt**, nhất định con phải biết chịu thiệt, biết nhẫn nhịn... . Tất cả sự việc đến với con, con **đều phải dùng được tâm thanh tịnh**, từ bi mà đối đãi, thì hết thầy nghiệp trưởng của con sẽ tiêu diệt được 1 cách nhanh nhất.

Lời tâm truyền số 3040

Cho dù con có đi xa đến đâu, ở nơi nào trong lục đạo..., thì trong tâm của con cũng luôn có 1 vị Như Lai ngự trị, vị đó mới chính là con thật sự.

Lời tâm truyền số 3041

Ta là Như Lai, con cũng là Như Lai, cái cây cũng là Như Lai, giọt sương cũng là Như Lai, cục đất cũng là Như Lai... . "Bất kì thứ gì có hình tướng, thì thứ ấy cũng có tự tánh, tự tánh ấy chính là Như Lai.

Lời tâm truyền số 3042

Con hãy tự tin mà nhận mình cũng là
1 vị Như Lai đi, đừng hoài nghi gì cả,
"miễn là tâm con đang **RỎNG LẶNG**
TRONG SÁNG, không còn tham, sân, si...
là được".

Lời tâm truyền số 3043

Mọi lời nói của ta, đều khẩn thiết đem con trở về với tâm rỗng lặng trong sáng của chính con. Từ vô lượng kiếp cho đến nay, ta vẫn luôn theo con để nhắc nhở, nhưng con lại cứ sống với tâm phiền não, vọng động của con.

Lời tâm truyền số 3044

Như Lai luôn muốn con cũng ngang hàng với ta, ta chưa bao giờ tự cho ta là tối cao, không có ai bằng, mà ngược lại, trong mắt của ta, **TẤT CẢ ĐỀU LÀ NHƯ LAI CẢ**. Chỉ có những người chưa thật sự hiểu ta mới cho rằng, bản thân họ hay như người khác... không thể bằng ta, không thể sánh ngang với ta (thể nhập tự tánh Phật)... .

Lời tâm truyền số 3045

Ta luôn cho con cơ hội để sửa sai, cho dù con ở tầng sâu nhất của địa ngục, hay là chạm đến tột cùng của cái ác..., thì ta vẫn luôn bao dung với con, bởi bao dung là bản tính của ta, không bao giờ tan biến,... .

Lời tâm truyền số 3046

Con hãy biết rằng, tâm phiền não vọng động, là nguyên nhân của lục đạo luân hồi, là nguyên nhân tạo ra hình tướng của con... đấy. Tâm rỗng lặng trong sáng là CHÂN TÂM, BẢN THỂ của con, cũng là của cả vũ trụ vạn vật..., nơi tâm ấy không còn lục đạo luân hồi, cũng không còn hình tướng nào cả... .

Lời tâm truyền số 3047

Con chỉ tha thứ được đối với những ai biết lỗi, biết sửa sai thôi ạ.

Người thường tha thứ được cho người biết lỗi, biết sửa lỗi..., nhưng **bậc Thánh Trí** thì còn tha thứ được cho cả người không biết lỗi, không biết sửa lỗi, bởi tấm lòng rộng lớn, vị tha... . **"Tha thứ, bao dung... cho tất cả, không đồng nghĩa với việc chấp nhận, cố xúy cho cái sai"**, vẫn tha thứ, vẫn bao dung..., nhưng trong tâm thì minh bạch, kiên định... đối với chân lý, là tấm gương để người khác soi thấy, học tập..., thì mới là bậc Thánh Trí ở đời.

Lời tâm truyền số 3048

Thầy có dành thời gian để ngồi thiền không ạ? Thiền có nhất thiết là phải ngồi yên đúng tư thế không ạ?

Sống trong Tâm Thiền (rỗng lặng, trong sáng...) mọi lúc mọi nơi mới là quan trọng, chứ không phải là ngồi, hay đợi đến lúc công phu,....

Lời tâm truyền số 3049

Thầy có cầu nguyện gì không ạ?

Cầu nguyện là cầu cho cái bản ngã, cầu cho cái ta. Nếu cái bản ngã, cái ta không còn nữa, thì cầu cho cái gì?

Lời tâm truyền số 3050

Thế nào là sống tỉnh thức ạ?

Sống tỉnh thức, là sống nơi tâm thanh tịnh, trong sáng(Chân Tâm), thấy biết rõ sự vật và mọi thứ bên ngoài cũng như phiền não trong tâm "là chính nó thôi" mà không khởi vọng niệm gì về nó nữa.

Lời tâm truyền số 3051

Thưa thầy, con thực hành phép quán sát tâm, nhưng thường bị loạn và chạy theo vọng tưởng ạ.

*Nếu hết vọng tưởng rồi thì thực hành gì nữa, đã trở thành 1 người vô tu vô chứng... rồi. Cho nên, đó là việc bình thường, **cứ sống tỉnh thức là được**, mọi thứ chỉ là thân thọ tâm pháp của mình thôi, không cần chú ý.*

Lời tâm truyền số 3052

Định lực con còn yếu quá, nên bị tâm phiền não dắt ạ.

Đúng vậy, nhưng không cần nóng vội, hãy buông tâm nóng vội của mình đi, "buông mọi vọng tâm thì mới trở về Chân Tâm, chứ không phải tu theo cái gì, hành theo cái gì mới trở lại được Chân Tâm".

Lời tâm truyền số 3053

Con đang hành trì sống trọn vẹn tỉnh thức, trong thấy chỉ thấy, trong biết chỉ biết, trong nghe chỉ nghe,... . Mà tâm con nó chạy lung tung, lúc nghĩ về quá khứ, lúc lại nghĩ về tương lai, lúc lại trách bản thân về những điều chưa tốt, rồi lại mông lung trong cuộc sống ạ..., mong thầy chỉ cách giúp con thoát khỏi mọi tâm thái đó, để tâm con được an.

Hãy chỉ nên dừng ở vế trên thôi, tức là trong thấy chỉ thấy, trong biết chỉ biết, trong nghe chỉ nghe..., đó là thực tập chánh niệm, là sống trong tỉnh thức, trong Chân Tâm rồi. Còn những thứ khác chỉ là biểu hiện trên thân, thọ, tâm, pháp... của mình thôi, không cần quan tâm. Bất kể 1 suy nghĩ, tư duy, vọng tưởng nào, cũng dễ đánh lừa mình, làm cho mình mất tỉnh giác, mất sự thấy biết trong lặng vốn có, TỈNH GIÁC LÀ ĐỦ RỒI.

Lời tâm truyền số 3054

Từ khi con tu tập, con rất lười vận động, bây giờ thân thể nhiều bệnh, thân không đủ sức nên nhiều lúc thấy u mê lắm ạ.

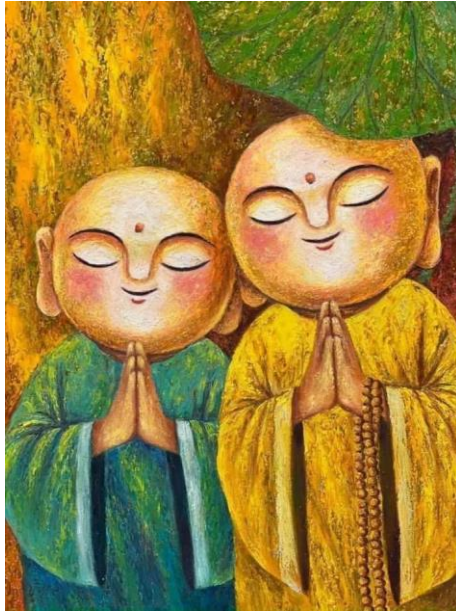
Vẫn nên **vận động "vừa phải"**, để cho máu huyết được lưu thông, thì bệnh tật mới ít lại... . Vẫn phải **cân bằng** được đời sống thể chất và đời sống tâm thần, không nên để thứ gì bị **ỳ ạch** quá, và **vội vàng** quá... .

Lời tâm truyền số 3055

Con có rất nhiều trải nghiệm trong sự tu tập của mình ạ, vậy con nên làm gì với chúng?.

HÃY NÉM HẾT CHÚNG VÀO THÙNG GIÁC, thì Chân Tâm thanh tịnh mới được hiện tiền.

Lời tâm truyền số 3056

Đối với những chúng sinh vô hình mà mình thấy được hoặc cảm nhận được, thì làm sao để hết cảm giác sợ hãi ạ?

Trở về tâm thanh tịnh, trong sáng, từ bi... LÀ ĐƯỢC.

Lời tâm truyền số 3057

Khi 1 người thực hành theo 1 pháp nào đó, có thể là thiền, mật, tịnh..., thì có phải họ đang thật sự tu hành chưa ạ?

*Sống ngay thực tại ở chính mình, thấy biết rõ Thân, Thọ, Tâm, Pháp... đang diễn ra ở mình, thì mới thực sự là người đang tu. Còn người hành theo 1 cái gì đó..., tưởng như là đang tu rồi, nhưng kì thực **HỌ ĐANG MONG CẦU THỨ Ở TƯƠNG LAI, KHÔNG PHẢI THỰC TẠI,...***

Lời tâm truyền số 3058

Cho con hỏi, khi thấy được tham sân si, thì “để nó tự nhiên diễn ra”, mình quan sát thôi đúng không ạ?

Nếu thật sự là thấy, thì ngay lúc thấy nó liền biến mất, không còn tác dụng chi phối... . Nếu thấy tham sân si... ấy mà vẫn chạy theo, hành động theo..., thì cái thấy đó không phải là cái thấy của Chân Tâm, mà là cái thấy của Bản Ngã, và nó sẽ tạo ra mâu thuẫn, tranh giành, cãi vã, hơn thua... .

Lời tâm truyền số 3059

Con xin tri ân công đức và hoan hỷ
với những lời pháp mà người chia sẻ ạ?

Hoan hỷ, lành thay !

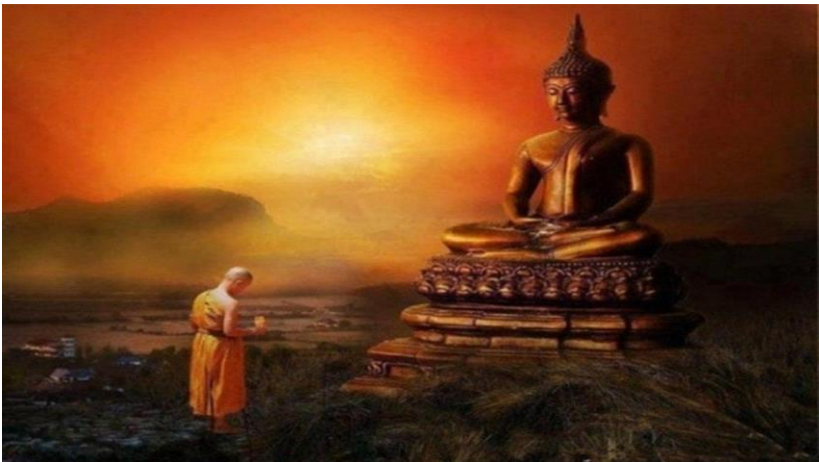
Lời tâm truyền số 3060

Có những người, họ chỉ dùng lời nói của họ, nhưng đã làm con rất **tổn thương** rồi, con **không thể mỉm cười và dịu dàng** với họ được nữa..., thì con hãy **dành cho họ 1 ân huệ cuối cùng, đó là SỰ IM LẶNG**. Im lặng với họ, chính là 1 ân huệ mà con dành cho họ, họ sẽ buộc phải suy nghĩ về lời nói của họ đã từng làm tổn thương con, từ đó con người của họ mới có thể thay đổi. Tuy rằng im lặng, nhưng ở trong tâm của con, nhất định phải từ bi với họ, không khinh ghét, chê bai..., đó mới là phẩm đức của người trưởng thành, có hàm dưỡng, có bao dung... .

Lời tâm truyền số 3061

Trước khi con đạt được tự do về tâm trí, thì con phải đạt được sự tự do về thân thể, thân thể của con còn không được tự do, thoải mái, hay bị tình tiền danh lợi chi phối..., thì tâm trí của con làm sao mà tự do cho được?

Lời tâm truyền số 3062

Đối với 1 người thực sự giác ngộ, bệnh tật và cái chết không còn là sự sợ hãi nữa, tuyệt đối không còn 1 mảy tâm sợ hãi nào, thậm chí còn là niềm hạnh phúc, hạnh phúc vì đón nhận bệnh tật và cái chết. **"Ra đi mà chỉ có 1 mình, THẬT LÀ TUYỆT DIỆU BIẾT BAO"**.

Lời tâm truyền số 3063

Cho con hỏi, “khi tâm con như có người khác điều khiển”, thì mình phải làm gì ạ?

Cho dù bạn nghĩ bất kì 1 ý niệm gì, thì đó đều là "sản phẩm của bản ngã vẽ ra", và ngay cả những ý niệm mà bạn đang nghĩ đây cũng không là ngoại lệ. Cho nên, chỉ cần để tâm rỗng lặng, trong sáng, tỉnh thức..., thì tất cả những ý niệm dần sẽ tiêu tan, không còn giá trị chi phối, dẫn dắt, lừa gạt... mình nữa.

Lời tâm truyền số 3064

Khi con đang **CHẤP NIỆM**, thì ta chẳng thể nói gì được với con, bởi con có chấp nhận đâu. Khi con buông bỏ được sự chấp niệm, tư tưởng... của con, thì lời nói của ta nói ra mới thực sự có tác dụng. Dù là nước cam lồ, thì cũng cần phải có 1 cái bình trống mới đổ vào được, cái bình đã chứa đầy phiền não, ô trược..., thì ta có đổ vào cũng vung vãi ra ngoài hết, chẳng đọng lại được giọt nào cả.

Lời tâm truyền số 3065

Vạn pháp là giai không, cho nên không có chuyện vì pháp này, hay vì pháp kia, vì khổ nạn này, hay vì khổ nạn kia... mà tôi được giác ngộ, nếu có ngộ, thì đó là **ngộ pháp thế gian** chứ không phải ngộ Phật tri kiến. Chỉ là khi con thấy tâm mình trở nên rỗng lặng, trong sáng, thì ngay chỗ đó chẳng còn pháp nào cả, Chân Tâm bản tánh của con được hiện tiền thì mới là ngộ chân thật. **THẬT LÀ NGỘ THÌ KHÔNG THẤY PHÁP ĐỂ NGỘ.**

Lời tâm truyền số 3066

Phàm có thân người..., thì ai rồi cũng phải bệnh chết, sinh lão bệnh tử khổ, CHÂN TÂM THÌ KHÔNG CÓ KHỔ.

Lời tâm truyền số 3067

Thưa thầy, tâm con đang động loạn ạ, không tu tập được ạ?

"CÁI Gì" thấy Tâm đang động loạn vậy?. Cái đó có động chằng?

Lời tâm truyền số 3068

Người thấu hiểu con, thì sẽ biết con
phiền muộn gì, người không hiểu con,
thì lại hỏi con mưu cầu gì. Vạn sự đối
đãi này là do tâm nó hành ạ?

Ta là cái gì?

Vọng Tâm nào là Ta?

Hiểu Ta là hiểu cái gì?

Vô Tâm thì lấy cái gì để hành?.

Lời tâm truyền số 3069

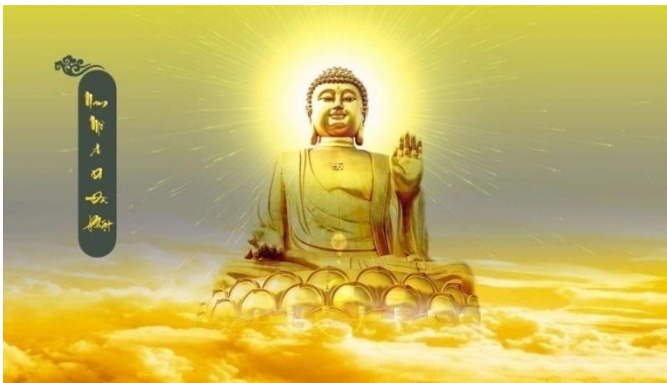
Trong thế giới của Phật chắc gì không có Ma?, trong thế giới của Ma chắc gì không có Phật? Làm quan chắc gì đã tốt, làm người dân bình thường chắc gì đã xấu, có phải không ạ?

Thế nào là Phật?

Thế nào là Ma?

Thế nào là Tốt?

Thế nào là Xấu?.

Lời tâm truyền số 3070

Nếu ta chỉ có ý thức thôi mà không có linh hồn thì sao ạ?

Ý thức, tâm thấy biết... là biểu hiện của "linh tánh"(linh hồn), không có linh hồn thì không có ý thức, tâm thấy biết... kia, giống như 1 cái cây không có gốc rễ(linh hồn) thì không có cành lá(ý thức...) vậy. "Tâm hồn" là linh tánh đó đã qua ý thức mà phân biệt các sự vật, hiện tượng... trong thế giới(phiền não...). Còn "Tự Tánh", là khi 1 linh hồn được gạn lọc phiền não, trở lại với tâm thanh tịnh, rỗng lặng, trong sáng của mình... .

Lời tâm truyền số 3071

Trời Đất Thần Phật... không thể ban phước cho ai đâu, phải không ạ?

CHẮC CHƯA?

Lời tâm truyền số 3072

Gia đình hòa thuận, an ổn, mọi người xung quanh con được vui vẻ, bình an..., thì đó cũng là phước báu của chính con, cũng là của trời đất thần Phật ban cho con rồi ạ.

Lành thay!

Lời tâm truyền số 3073

Ý nghĩa của sự giải thoát, thoát ra..., là con "không còn Ý NIỆM về nó nữa, hay không còn TÂM CHẤP TRƯỚC về nó nữa", chứ không phải là con bắt nó phải biến mất đi... . Mọi thứ nó vẫn tồn tại mà trong tâm của con hoàn toàn thanh tịnh, thì con đã thoát ra khỏi nó rồi. Lục đạo, tam giới... cũng chỉ là do tâm con KHỞI TƯỞNG mà biến hiện ra.

Lời tâm truyền số 3074

Thưa thầy, con mới tập ngồi thiền mà cứ bị ngủ gật, con nên làm sao ạ?

Buồn ngủ thì hãy cứ ngủ, thiền chân thật là thấy rõ tâm mình mọi lúc mọi nơi mà không còn bám víu, chấp chặt vào nó nữa, đó mới chân thật là thiền. Chú ko phải thiền chỉ là ngồi, ngồi thiền chỉ là lúc thư giãn cả thân lẫn tâm được tốt thôi,... .

Lời tâm truyền số 3075

Con không hiểu cụm từ vô ngã ạ, khó giải thích bằng ngôn ngữ quá ạ?

VẬY THÌ ĐỪNG GIẢI THÍCH GÌ NỮA.

Lời tâm truyền số 3076

Thế nào thì được gọi là việc lớn ạ?

*Việc lớn là người có thể làm được việc lợi lạc lớn cho chúng sinh **VỀ MẶT ĐẠO ĐỨC VÀ TRÍ TUỆ**. Từ cái gốc rễ đó có thể dẫn dắt mọi người, xã hội... theo hướng hài hòa, ổn định, tốt đẹp, thịnh vượng... ở trên mọi phương diện nhỏ khác trong cuộc sống,... .*

Lời tâm truyền số 3077

Ở quá khứ, con đã gieo duyên tương tư cho người khác, rồi bỏ người ta bơ vơ, con phải làm sao ạ?

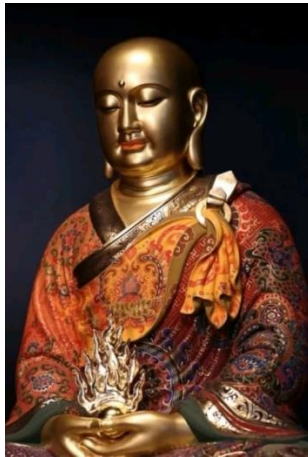
Mọi sai lầm của quá khứ thì đã qua rồi, không làm gì được. Hiện tại thì "biết lỗi, sửa lỗi là được rồi".

Lời tâm truyền số 3078

Lúc tối con ngủ chỉ nghe tiếng người nói bảo con hãy đi về hướng đông bắc sẽ tìm được người chỉ dẫn, vậy là sao ạ?

Cuộc đời mỗi người, còn là 1 giấc mộng, huống hồ là mộng trong mộng?, dù nó thế nào thì cũng coi chỉ như là 1 vọng tưởng, nên trở lại sự chánh niệm, tỉnh thức thì tốt hơn.

Lời tâm truyền số 3079

Bạch thầy. Mấy hôm nay con bị người ta nói xấu. Nhờ vậy mà con hiểu được. Chỉ dùng tâm cảm nhận không thể nói được. Họ chửi đồ khùng. Con đáp. A DI ĐÀ PHẬT. Họ tiếp tục chửi. Đồ điên. Con vẫn đáp. A DI ĐÀ PHẬT... tâm con tự tại khó giải thích quá thầy ơi.

Lành thay !

Lời tâm truyền số 3080

Ta đọc tâm chúng sinh như đọc chữ trên trang giấy trắng, CON ĐANG KHỞI NGHĨ GÌ VẬY?.

Lời tâm truyền số 3081

Khi thiền, giúp con thấy rõ chính mình, mỗi người trong nhà 1 ý, con không còn muốn thay đổi người khác nữa, thay vào đó là thay đổi chính mình ạ?

Đúng rồi, tu hành là thay đổi chính mình, chứ không phải thay đổi người khác hay ngoại cảnh... . Chính mình tốt lên thì mọi người sẽ tốt lên, ngoại cảnh, phong thủy... bên ngoài, cũng theo đó mà tốt lên theo(cảnh tùy tâm chuyển).

Lời tâm truyền số 3082

Con thấy mình có chút tiến triển, nhưng con không vui mừng vì chút đó ạ.

Đúng rồi, mọi trải nghiệm chỉ là trải nghiệm vô thường và thay đổi, không liên quan gì đến tâm thanh tịnh. Tâm thanh tịnh, tỉnh giác... mới là điều quan trọng, giúp cho mỗi người tiêu dung được phiền não, tập khí... của chính mình.

Lời tâm truyền số 3083

Giá trị của 1 con gà, là vào lúc sáng sớm, nó đánh thức được bao nhiêu người...?. Giá trị của người giác ngộ cũng nằm ở chỗ đó, "giúp tỉnh thức được cho bao nhiêu chúng sinh" đang "mê man trong vọng thức" của họ.

Lời tâm truyền số 3084

Hãy tỉnh thức nào con, đừng sống trong phiền não, vọng tưởng... của chính con nữa, **TẤT CẢ CHỈ LÀ ẢO MỘNG CỦA CON.**

Lời tâm truyền số 3085

Tốt xấu trong 1 con người và xã hội... lúc nào cũng tồn tại mà, con đừng nói xấu hay bôi nhọ... bất kì 1 ai được không?. **Hãy yêu thương tất cả, tốt thì tán thán, xấu thì động viên, đó mới là sự chín chắn của bậc Thánh Trí, chứ không phải con lôi cái chưa tốt ra chỉ trích, chửi rủa, chê bai... người khác, hay xã hội..., ĐÓ LÀ BẢN TÍNH CỦA PHÀM PHU.** Ai cũng có cả tốt lẫn xấu mà, đã phải bậc thánh nào đâu? phải cảm thông cho nhau chứ?, **CON LÀ BẬC THÁNH RỒI CHĂNG?**

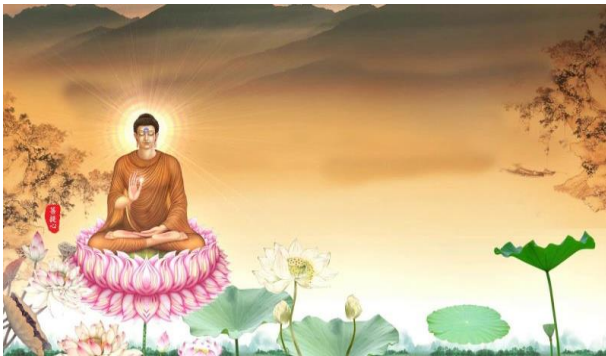
Lời tâm truyền số 3086

Người nào còn nói xấu, chỉ trích, chê bai... người khác, thì chắc chắn là KẼ PHẠM PHU. Là Phật, là Bồ Tát... thì họ còn yêu thương người xấu, kẻ xấu... còn hơn là người tốt, kẻ tốt. Con có hiểu được đạo lí này không?. Phàm là kẻ phạm phu, thì nhất định đều có tội lỗi, sai trái, khuyết điểm... của mình, cho nên, **PHẢI BIẾT HỒ THẸN KHI "NGHĨ ĐẾN" NGƯỜI KHÁC ĐẤY**, chứ đừng nói là thốt ra lời nói, hay việc làm gì đó tới họ, thật là tòi tẹt lắm đấy, không phải thánh thiện gì đâu.

Lời tâm truyền số 3087

Con muốn tiêu diệt cả ma vương, diệt cả tộc nhà nó.

"Thị tâm thị Phật, thị tâm tác Phật, thị tâm thị Ma, thị tâm tác Ma". Tức tâm này là Phật thì tâm này liền là Phật, tâm này là Ma thì tâm này liền là Ma. Phật hay Ma ở chỗ thanh tịnh hay động loạn?, từ bi hay căm thù?, bao dung hay tiêu diệt?,... .

Lời tâm truyền số 3088

Con thường khởi tâm sân lên lắm ạ?

Tâm sân từ đâu khởi?

Lời tâm truyền số 3089

Người có thể từ bỏ được thất tình lục dục thì có phải là người có bản lĩnh không ạ?

Cũng là 1 loại bản lĩnh, từ bỏ được ái dục thì là bậc thánh rồi, không còn là phàm phu nữa.

Lời tâm truyền số 3090

Phật có khởi tâm không ạ?

Gương trong, vốn chẳng có bóng, có bóng trong gương "**bởi có giả tướng đến trước mặt**". Tâm khởi của chúng sinh là **thật**, là tâm chấp trước, dính mắc,... . Tâm khởi của Phật là **giả**, là phương tiện thiện xảo để giáo hóa chúng sinh,... .

Lời tâm truyền số 3091

Con thường khởi tâm chỉ trích, mắng chửi người khác ạ?

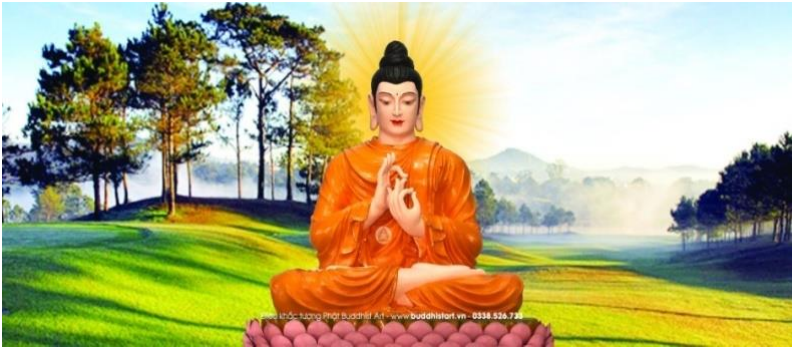
Ai đang khởi tâm chỉ trích, mắng chửi?

Lời tâm truyền số 3092

Con cũng háo thắng, cứ muốn hơn người khác ạ?

Ai đang háo thắng, ai đang muốn hơn người?

Lời tâm truyền số 3093

Tu chừng nào thì mới lìa bỏ được ái dục ạ, lúc đó không còn là người phải không ạ?

Người có thể lìa bỏ được ái dục, là người chứng tới tam quả A na hàm, là bậc thánh thứ 3, sau A La Hán, họ đã nằm trong pháp giới tứ thánh (Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, Phật), không còn là phàm phu, chúng sinh trong lục đạo nữa. Bậc Tu đà hoàn, Tư đà hàm... vẫn còn tâm ái dục khởi lên..., chưa đoạn dứt hoàn toàn, tuyệt đối.

Lời tâm truyền số 3094

Xuất phàm nhập thánh, thiêng liêng cao cả ngút trời, là nguyện ước của bao người tu, trong đó có con.

LÀNH THAY !

Lời tâm truyền số 3095

Phật hay Ma, do tâm tự khởi, tâm thiện thành Phật, tâm sân si thành Ma, phải không ạ?

Đúng rồi, nhưng đúng được 1 nửa. Tâm thiện thì là đường lành(người, trời...), tâm ác(tham, sân, si...) là đường dữ(súc sinh, ngạ quỷ, địa ngục...). **CÒN PHẬT THÌ VÔ TÂM, KHÔNG THIỆN CŨNG KHÔNG ÁC, LUÔN THANH TỊNH, RỔNG LẶNG VÀ TRONG SÁNG... .**

Lời tâm truyền số 3096

Vạn kiếp tu thì mới tới chánh quả, phải không ạ?

Về "**phần sự**" thì đúng là như vậy, giác ngộ từng phần, giải thoát từng phần, không thể dùng 1 cái muốn thành Phật là thành được ngay. Tuy nhiên, về "**phần lí**", thì Phật hay Chúng Sinh, ngộ hay mê..., thì chỉ "**trong 1 sắc na**", "**ngay tâm rỗng lặng trong sáng chính là Phật**". **Ngay tâm vọng động, sân si chính là chúng sinh**". Về phần sự thì tu 3 đại a tăng tỷ kiếp... mới thành Phật, về phần lí thì **NGAY CHỖ THỰC TẠI HIỆN TIỀN, BẢN TÂM HIỂN LỘ CHÍNH LÀ PHẬT RỒI VẬY**.

Lời tâm truyền số 3097

Nhất niệm thành Phật, không niệm thành Ma, phải không ạ?

"Nhất niệm thành Phật", phải hiểu là "1 niệm quay đầu", "từ vọng thành Giác", TÂM GIÁC SÁNG ẤY CHÍNH LÀ TÂM PHẬT". Còn không niệm thì không phải thành Ma, Ma là tâm tham, sân, si, mạn, nghi...(có niệm). Vô niệm, không niệm... có 2 trường hợp. Nếu vô niệm... mà tâm không sáng(tịnh mà không giác), thì là tâm vô kí, vô tướng..., không phải Phật. Vô niệm nhưng tâm vẫn sáng(tịnh và giác) thì là Phật thật, là Chân Tâm, tự tánh của mỗi người đang hiển hiện.

Lời tâm truyền số 3098

Phải trải qua 10.000 kiếp tu mới thành Phật được, vì trên ngực Phật có chữ vạn, 1 vạn bằng 10.000 kiếp, có phải không ạ?

Chữ vạn ở đây không phải để chỉ 1 vạn. Mà cách nói 1 vạn để chỉ số nhiều, là "**vô lượng**". Nếu không tu hành, tu hành không nghiêm túc, không thật tâm..., thì vạn vạn triệu triệu... kiếp cũng không thành được. Chữ vạn dấu ấn trên ngực đức Phật A Di Đà... có nghĩa là vô lượng, là **VÔ LƯỢNG GIÁC, VÔ LƯỢNG THỌ, VÔ LƯỢNG QUANG, VÔ LƯỢNG TRÍ, VÔ LƯỢNG ĐỨC NĂNG...** . Đồng thời, chữ vạn là chữ tượng hình, biểu hiện cho **CHÂN TÂM, TỰ TÁNH** của chúng sinh, 4 cánh biểu hiện cho mọi sự biến hóa... của tam giới, lục đạo..., nhưng ở chính giữa thì bất động như tâm của bánh xe, **TÂM BẤT ĐỘNG Ý NGHĨA CHÍNH LÀ PHẬT...** .

Lời tâm truyền số 3099

Xin thầy chỉ dùm lí đốn ngộ ạ?

"**Lí đốn ngộ**", có thể hiểu là: "**khi hành giả chuyên chú vào 1 chỗ, cột tâm vào 1 phương pháp, đề mục...**" thì sẽ tạo ra được 1 lực định..., hay còn gọi là "**công phu thành thiền, thành khối, thành mảng...**", thì khi đó, mọi phiền não, vọng tưởng... tạm thời biến mất, thân tâm trở nên thanh tịnh... . Lí đốn ngộ được thông suốt, chính là việc **NHẬN RA CHÂN TÂM, TỰ TÁNH CỦA CHÍNH MÌNH**. Còn "**sự đốn ngộ**", thì phải sống ở Chân Tâm ấy "**để tiêu dung đi phiền não, nghiệp trướng... trong vô lượng kiếp của mình đi**". Khi sự đốn ngộ đạt đến viên mãn, thì chính là chỗ **VÔ LƯỢNG GIÁC...**, chỗ ấy chính là Phật quả viên mãn.

Lời tâm truyền số 3100

Theo con hiểu, giác ngộ là hệ quả của buông bỏ tâm chấp trước. Buông bỏ vô lượng giác, vô lượng thọ, vô lượng quang, vô lượng trí, vô lượng đức năng..., thì có phải không ạ?

1: *Phiền não có 3... loại chính*(là tâm phân biệt, tâm vọng tưởng, và tâm chấp trước...). Buông bỏ tâm chấp trước thì được tâm thanh tịnh thôi(Alahan), tiếp đến là buông bỏ tâm phân biệt thì có bình đẳng(hàng Bồ Tát), buông bỏ tâm vọng tưởng thì mới là giác ngộ, là chánh giác(Phật),... .

2: Nếu tâm mong cầu có được vô lượng giác, vô lượng thọ, vô lượng quang, vô lượng trí, vô lượng đức năng..., thì những thứ ấy cũng là tâm vọng tưởng, cần buông bỏ. Nhưng phải phân biệt được, **THẾ NÀO LÀ TÂM MONG CẦU? VÀ THẾ NÀO LÀ BẢN TÍNH, TÍNH CHẤT VỐN CÓ CỦA CHÂN TÂM, TỰ TÁNH VỐN TỰ SẴN CÓ, MÀ "KHÔNG THỂ BUÔNG",** muốn buông cũng không buông được, đúng hơn là "không có gì để buông nữa cả",... . **TỰ TÁNH VỐN VÔ LƯỢNG GIÁC, TỰ TÁNH VỐN VÔ LƯỢNG THỌ, TỰ TÁNH VỐN VÔ LƯỢNG QUANG, TỰ TÁNH VỐN VÔ LƯỢNG TRÍ, TỰ TÁNH VỐN VÔ LƯỢNG ĐỨC NĂNG, CÔNG ĐỨC...**, đó chính là

tính chất, là bản tính sẵn có, khi hành giả buông bỏ được "tất cả" "vọng tưởng, phân biệt, chấp trước...", thì tự sẽ trở về được, có được,...

Lời tâm truyền số 3101

Con vô thần, vô thánh, chỉ tin vào khoa học thôi ạ.

Người không có tôn giáo thì gọi là Vô Thần, nhưng lại nói là **"tin vào khoa học"**, thì khoa học ấy cũng chính là 1 tôn giáo, là **"tôn giáo khoa học"** đấy, **"bởi bản chất tôn giáo bắt đầu từ đức tin"**. Đứng đầu tôn giáo ấy là các nhà khoa học, tín đồ là người tin vào những người làm khoa học. Tuy nhiên, những người uyên bác nhất của khoa học lại tin vào Thần, Phật... đấy, bạn có biết chẵng?(như Nikola Tesla, Albert Einstein...(ông nói: nếu có 1 tôn giáo có thể thay thế khoa học, vượt qua khoa học... thì đó chính là Phật Giáo,...). Nếu 1 người thật sự có trí tuệ, thì họ **"đến để thấy, trải nghiệm, học hỏi, thực chứng..."**,

chứ không chỉ dừng lại ở chỗ "đến để tin".

Lời tâm truyền số 3102

Con người cứ luẩn quẩn tìm cầu sự giải thoát, người thông thạo tam tạng kinh điển đã là người giải thoát chưa ạ?

Cố tìm, càng tìm... thì lại càng không thấy. Không tìm, buông hết mọi sở cầu đi... thì sẽ thấy. VÀ ĐỐI VỚI 1 NGƯỜI GIÁC NGỘ, THANH TỊNH..., THÌ TAM TẠNG KINH ĐIỂN, CHỈ LÀ 1 ĐỒNG GIẤY VỤN(sở tri trưởng).

Lời tâm truyền số 3103

Nói về tâm vọng tưởng. Vọng tưởng có 2... loại:

1 là: "vọng tưởng gốc", thế nào là vọng tưởng gốc?. Giả như: tam giới, vũ trụ... này không có, tức là không có bất kì 1 vật chất nào tồn tại, thì "con lấy cái gì để phân biệt?, để chấp trước?", cho nên ban đầu thì "vô tướng thì vô tâm". Như Tự Tánh(khi chưa có "kim thân Phật", ngay khi khởi ý niệm đầu tiên thì hình thành nên tướng trạng(niệm niệm thành hình, trùng trùng duyên khởi...), từ đó hình thành ra vũ trụ, vạn vật... "từ các ý niệm, vọng tưởng gốc" đó.

2 là: "vọng tưởng sanh thêm". Vì đã hình thành nên các tướng trạng khác nhau, cho nên khi qua 1 bản tâm không thanh tịnh khi nhìn ra bên ngoài mà sinh

ra sự phân biệt cái này cái kia, rồi chấp trước nó là thế này thế kia, của mình của người, rồi tưởng tượng, suy diễn ra đủ thứ... .

VỌNG TƯỚNG GỐC THÌ CÓ TRƯỚC, LÀ KHỞI NGUỒN CỦA VÔ MINH(niệm vô minh ban đầu), VỌNG NIỆM SANH THÊM THÌ LẠI CÓ SAU TÂM PHÂN BIỆT, CHẤP TRƯỚC... . Bây giờ con đã hiểu tường tận chưa?

Lời tâm truyền số 3104

Tâm sinh rồi diệt, rồi lại sinh rồi lại diệt ạ?

Vọng Tâm của ai sinh rồi diệt, sinh rồi diệt..., thì tự người đó biết rõ. Chân Tâm của 1 vị Như Lai không có sinh, cũng không có diệt, cũng tự Vị Như Lai đó tự biết, không ai biết thay Vị Như Lai đó được.

Lời tâm truyền số 3105

Khi con sống với Tánh Biết rồi, đó có phải là điểm cuối cùng chưa, hay còn phải thể nhập vào chân như bản tánh nữa ạ?

Bản Tánh vốn không có đầu cuối, xa gần..., nếu thật sự là nhận ra thì chẳng còn hoài nghi này(Bậc Tu Đà Hoàn trở lên mới đoạn được tâm nghi), bạn mới hiểu được phần lí, chưa thể nhập ở phần sự(chưa tỏ tánh). Cần buông ra tất cả ý niệm về bản tánh... cho đến khi tâm thanh tịnh, rỗng lặng, trong sáng 1 CÁCH TUYỆT ĐỐI, thì sẽ hiểu được. Khi thể nhập được, thì sẽ tự biết rõ, đó chính

là CHÂN NHƯ, BẢN TÁNH của mình, không còn hoài nghi.

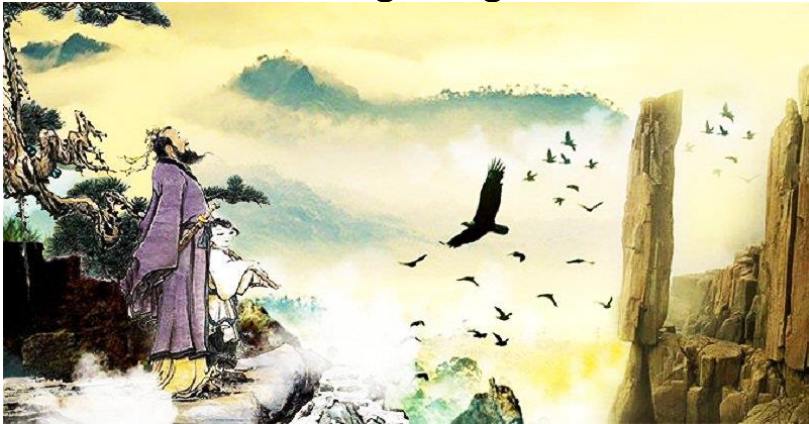
Có điều khác nhau giữa những người thể nhập được tự tánh ở chỗ, **LÀ SỰ VÔ MINH DẸP TRỪ ĐƯỢC ĐẾN ĐÂU?, THÌ TRÍ TUỆ, ĐỨC HẠNH... SẼ BỘC LỘ ĐƯỢC ĐẾN ĐÓ.** Ví như bậc Tu Đà Hoàn cũng thể nhập tự tánh rồi, nhưng vô minh dẹp được $\frac{1}{4}$, bậc Tư Đà Hàm vô minh dẹp được $\frac{2}{4}$, bậc A Na Hàm vô minh dẹp được $\frac{3}{4}$, bậc A La Hán vô minh dẹp được hết rồi, khi đó cả lí và sự đều viên mãn.

Lời tâm truyền số 3106

Vậy khi ta nhận thấy, cho là ai, hoặc ta có cái tâm sân..., thì ta nên làm gì ạ?

*Khi thấy tâm sân... khởi lên, hay bất kì 1 vọng niệm gì khởi lên..., thì ta đều biết rõ nó "không phải là mình"(ta, của ta), tất cả đều là vọng tưởng, là phiền não của chính mình, chỉ cần thấy biết thanh tịnh đối với nó, không cần làm gì cả, thì nó sẽ mất giá trị và tiêu tan. **Hãy đối với vạn duyên..., đều bằng tâm thái bình hòa, tỉnh thức, trong sáng LÀ ĐỦ.***

Lời tâm truyền số 3107

Người tốt thì sống khổ, trật vật..., kẻ giàu thì có ngàn niềm vui, khoái lạc..., tại sao lại bất công thế ạ?

NHÂN QUẢ THÔNG 3 ĐỜI. Người nghèo khổ quá nên thường luồn cúi, nhẹ dạ, dễ sống thiện hơn..., sống thiện thì dễ biết bảo bọc, giúp đỡ... thì phước lại sanh..., sanh thì có khi đời sau mới được hưởng. Đến khi giàu thì lại kiêu ngạo, khinh thường... nên lại trở nên ác đi, ác đi thì lại tiêu tán đức hạnh, phước báu..., không biết tiết kiệm... rồi lại hoàn nghèo... .

Người xưa thường nói, giàu sang chẳng quá 3 đời, nhưng với đạo đức con người ngày nay thì giàu chưa quá 1 đời, thậm chí vài năm đã làm tiêu tán hết sạch. **Giàu nghèo, sướng khổ..., cũng chỉ**

là 1 vòng tròn luân quần trong lục đạo luân hồi. Chỉ có người tỉnh thức, giác ngộ..., thì họ mới tự biết đủ khi nghèo, an vui khi nghèo..., biết khiêm hạ khi giàu, tiết chế được bản thân khi giàu,... .

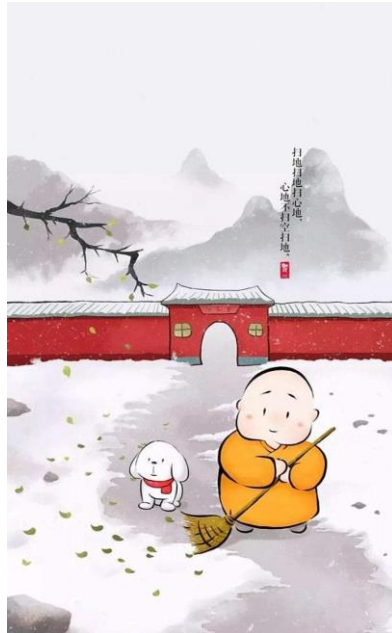
Lời tâm truyền số 3108

Con xin hỏi tiếp ạ. Nghèo thì dễ chết hơn, dịch CoVit chết hàng ngàn người, kẻ ác thì lại sống. Chiến tranh thì họ vẫn sống, dân nghèo thì phải hi sinh..., tại sao thế ạ?

"Thọ mạng" của mỗi chúng sinh, nó không phụ thuộc quá nhiều vào thiện ác... trong con người... đó ở hiện tại (hiện tại thì xét cho kiếp sau...). Đến Phật, Alahan... còn phải xả thân mạng khi thọ mạng đã hết. Thứ chi phối thọ mạng nhiều hơn "là nghiệp", nghiệp đã tạo ra từ vô số kiếp, cộng với nhân quả thiện ác... từ quá khứ xa xôi mà kết tạo nên cái thân mạng trong kiếp này, đến lúc đi thì phải đi thôi, giàu nghèo, sang hèn, thánh phàm... đều không còn sự phân biệt nữa.

Nếu ra đi 1 cách tập thể trong 1 tai nạn, thiên tai, chiến tranh, dịch bệnh..., thì đó là "nghiệp chung"(cộng nghiệp) của chúng sinh với nhau, ràng buộc nhau từ nhiều kiếp sống..., người giàu thì phước lớn hơn, đương nhiên họ có điều kiện để tồn tại tốt hơn, nhưng thọ mạng của họ đã tới thì 1 giây cũng không được phép sống tiếp được nữa.

Lời tâm truyền số 3109

Có Phật không ạ? Giác Ngộ với Tỉnh Thức có khác nhau không ạ?

*Trước tiên, phải định nghĩa được Phật là cái gì đã?, thì mới biết là cái đó là có hay không?. **Tỉnh Thức, chính là cách gọi khác của từ giác ngộ** đấy. Khi tâm của 1 người được trong sáng, thanh tịnh, rỗng lặng..., thì gọi người đó là người tỉnh thức, hay người giác ngộ cũng được. Nếu gọi tâm ấy là tâm Phật, thì Phật có hay là không có?.*

Lời tâm truyền số 3110

Dạ thưa, muốn tìm được sự “giác ngộ” thì phải trải qua tử tử năm tu hành, và phải làm thật nhiều công hạnh phải không ạ?

Vậy hãy cứ đi tìm, đi làm đi,... . Chừng nào mệt quá thì nghỉ ngơi, dừng lại tất cả truy cầu... để sống trong thực tại.

Lời tâm truyền số 3111

Thưa thầy, tất cả là do nghiệp quả, nhưng thật đáng buồn là cuộc chơi mãi mãi là của kẻ mạnh, có tiền, có quyền, cuộc sống mãi mãi là khổ với tầng lớp dưới, có chăng họ giác ngộ thì với bớt phần nào.

*Khi mới nhìn nhận thì thấy như thế thật, có nhiều thương cảm..., nhưng nếu nhìn **thật kỹ, thật sâu...** vào nhân quả, vào **bản chất...** thì chúng ta lại thấy khác đi, ngay cả sự thương cảm... **cũng lặng lẽ ra đi, và trả lại cho ta 1 bản tâm tĩnh lặng...** . Là "không tự dưng có người lại ở tầng lớp dưới, nghèo khổ, hoạn nạn, chịu nhiều thiệt thòi...", **VÌ SAO?, NHÂN QUẢ GÌ?..., NẾU NHÌN RA ĐƯỢC NGUYÊN NHÂN THÌ TA LẠI THẤY, Ồ, CŨNG XỨNG ĐÁNG THÔI, ĐÚNG***

THÔI... . Cho nên, dù là ai, làm gì, thì hãy cẩn trọng với nhân quả của mình là được, luân hồi trong nhiều kiếp, phúc họa luân phiên, ai cũng đều đóng đủ vai diễn cả thôi, **ĐỀU LÀ TỰ MÌNH LÀM ĐẠO DIỄN CHO CHÍNH NHỮNG KIẾP SỐNG KHÁC NHAU CỦA MÌNH CẢ.**

Lời tâm truyền số 3112

Tại sao tâm tự khởi phiền não được ạ? Phải có tác động từ bên ngoài mới khởi được chứ ạ?

Khi ta ở trong 1 căn phòng tối, chỉ nằm và không làm bất kì điều gì, tâm trí ta có yên lại không? hay vẫn khởi nghĩ?. Tâm khởi, vừa là do cảnh tướng bên ngoài, nhưng trong tâm mỗi chúng sinh cũng có cảnh tướng(phiền não...) của riêng họ. TRỪ KHI TÂM KHÔNG CẢNH KHÔNG do sự tu hành mà đạt được, thì mới dừng sự khởi nghĩ lại được, trả lại bản tâm hoàn toàn trong sáng, vô niệm,... .

Lời tâm truyền số 3113

Vậy con hiểu được, con buồn cho thế thái nhân sinh, còn giác ngộ hiểu mà không buồn, có gì khác không ạ?. Và thuận theo tự nhiên, với bàng quan, vô tâm... có gì khác nhau ạ?.

*Khác chứ, rất khác. Buồn cho nhân sinh là CẢM THỌ, thuộc về **sinh diệt**. Còn giác ngộ hiểu ra, thì không còn dính mắc, là **sinh diệt**. Còn hiểu được vạn pháp thì mới tùy pháp vận hành mà có sự **đối đãi phù hợp**, không còn dính mắc... . Còn bàng quan, vô tâm..., thì **chắc** gì tâm ấy có tỉnh thức, trí tuệ, từ bi..., và không còn khởi tâm phiền não, sân si... ở trong đó?.*

Lời tâm truyền số 3114

1 người giác ngộ khác với 1 người có 60 năm kinh nghiệm sống trên đời ở chỗ nào ạ?

*Người thường chấp giữ mọi thứ thuộc về mình, hay mình trải qua..., **động vào** những thứ ấy của họ thì họ **sân si, tự ái...** . Người giác ngộ, họ không còn chấp giữ bất kì thứ gì, trong tâm hoàn toàn tĩnh lặng, vô ưu,..., cho dù bị người khác chửi mắng... thì họ không những không **sân si, tự ái...** mà còn **cảm ơn đã tiêu nghiệp** **trưởng** cho họ, còn **yêu thương** người khác đó hơn vì người khác đó đang khổ tâm,... .*

Lời tâm truyền số 3115

Đạ, tinh khí thần là gì ạ?, người con yếu ớt, tâm không định. Làm sao để hợp nhất lại làm 1 và hóa giải nghiệp mình đã tạo ra ạ?

"Tinh, khí, thần", là "tam bảo" trong cơ thể (theo đông y...).

Trong 3 thứ Tinh, Khí, Thần..., Tinh xếp đầu tiên. Tinh không đủ, không sạch, không nguyên... thì Khí yếu ớt, mọi hệ thống trong cơ thể không linh hoạt, bế tắc..., dẫn đến Thần không tốt, thiếu sức sống, định lực, năng lượng... . Do vậy, rèn luyện bản thân phải bắt đầu từ Tinh, Tinh Mạnh thì Khí Mạnh, Khí Mạnh thì Thần Mạnh(đây chính là trị thân),... .

Tinh Khí Thần phân làm 3 nhưng kì thực lại là 1, đồng nhất 1 thể, "**thân tâm là nhất như**". Nhưng do phiền não, nghiệp trướng... mà chẳng thể nhất như. Vậy là ra câu trả lời rồi, làm sao cho nó nhất như là được. Thì phải **BẾ TINH, DƯỠNG KHÍ, TÔN THẦN, THANH TÂM, QUẢ DỤC, THỦ CHÂN, LUYỆN HÌNH**. Trong nhà Phật, thì giải quyết 3 khởi sự của thân tâm, là **THÂN, KHẨU, Ý**. Giữ cho 3 nghiệp trong sạch thì phiền não, nghiệp trướng gì cũng tiêu tan, cũng tức là Tinh Khí Thần được rồi rào vậy. 3 nghiệp đều trong sạch thì cũng tức là nhất như, tương giao, hòa hợp... rồi vậy.

Lời tâm truyền số 3116

Khi chưa sinh ta, ta là ai? Khi sinh ta rồi, ai là ta? Cúi xin được khai thị ạ? Nam mô a di đà Phật.

Ban đầu, câu hỏi này là 1 công án của thiền, giúp thiền sinh tới được sự nhất tâm, sau đó là nhận ra được Phật Tính của chính mình. Khi chưa sinh ra, tức cái thân này chưa có thì ta là cái gì? thì chính là Chân Tâm, Phật Tính của mỗi chúng sinh đó. Khi sinh ta rồi, có thân rồi, thì làm tưởng cái thân này là ta, nhưng không phải, ta vẫn là cái Phật Tính thôi. Nếu nhận ra Phật Tính ấy ngay trong lúc có thân này, thì chính là người giác ngộ. Và sau khi ta chết đi nữa, thì cũng chỉ là xả cái thân này đi, và cái Phật Tính kia vẫn cứ là nó, không sinh cũng không diệt bao giờ.

Lời tâm truyền số 3117

Khi không có thân xác thì vẫn có thân trung ấm..., thân trung ấm thì vẫn có tham sân si..., thì sao gọi là Chân Tâm được ạ?

"Khi không có thân" là bao hàm cả cái thân đó, không thân ở đây là không tướng, là không có cả thập pháp giới, và vũ trụ, tất cả những gì có hình tướng, dù ở dạng gì,... .

Lời tâm truyền số 3118

Ngoài Phật ra thì ai là người giác ngộ nữa ạ?

Ngoài Phật ra, còn có Chúa YeSu, Khổng Tử, Lão Tử, các vị chứng quả Tu Đà Hoàn trở lên, và Sơ Địa Bồ Tát trở lên..., họ đều là người giác ngộ cả. Ai giác ngộ, thì bản thân họ tự biết rõ như người uống nước nóng lạnh tự rõ. Người khác không thể biết được, trừ khi họ cũng là người giác ngộ thì họ nhận ra nhau ngay.

Lời tâm truyền số 3119

Có thể nhìn nhận bên đạo công giáo Chúa là Phật, vốn dĩ vũ trụ này là tự có chứ làm gì có ai tạo ra nhỉ? Nhưng bên công giáo họ lại nói Chúa làm ra ạ?

Căn cơ của bên công giáo "phần lớn" là ĐỨC TIN(đến để tin), còn căn cơ bên đạo Phật "phần lớn" là TRÍ TUỆ(đến để thấy). Chúa nói "ta tạo ra tất cả", hiểu theo đức tin là Chúa tạo ra, nhưng hiểu theo trí tuệ thì không phải "do 1 ai đó tạo ra". Thế nhưng, nếu "Chúa tạm dùng từ Chúa để nói về Chân Tâm của tất cả chúng sinh vạn vật... thì lại là đúng". Phật nói: "vạn pháp từ tâm tưởng sanh", "tâm tưởng sanh và Chúa tưởng sanh"

đều ra vạn pháp thì giống nhau rồi, không còn khác biệt nữa, **ĐÚNG CHƯA?**

Nếu Chúa nói, tất cả tâm tưởng sanh đều tạo ra vũ trụ..., thì lại không phù hợp với căn cơ của người chỉ có đức tin. Và nếu Phật nói, chỉ có ta tạo ra vạn pháp, thì lại không phù hợp với căn cơ của người trí tuệ. **Đây là điều vô cùng quan trọng để thấu tỏ các ngài, vấn đề chỉ là các ngài vì căn cơ của chúng sinh mà có cách nói, cách giáo hóa cho phù hợp hơn mà thôi.**

Lời tâm truyền số 3120

Con người vốn dĩ khó thay đổi được bản chất, như 1 thứ đồ cũ nát, thì làm sao mà sửa đổi được ạ?

Phật dạy: "tất cả chúng sinh đều có Phật Tính, đều có thể thành Phật, đều có vô lượng trí huệ và đức năng... như 1 vị Như Lai". Chân Tâm mỗi chúng sinh đều giống nhau, không phải là thứ cũ nát, không cần phải sửa chữa gì cả(khi ở trong Chân Tâm ấy). Trong mỗi người đều có 1 bản tâm thật sự hoàn hảo rồi, chỉ là chưa nhận ra mà thôi, và việc của người giác ngộ, không phải là để đi sửa lỗi người khác, mà là "để chỉ ra Chân Tâm nơi chính họ, giúp cho họ ngộ Phật Tri Kiến hoàn hảo nơi họ", CHỈ THỂ THÔI.

Lời tâm truyền số 3121

Làm sao để nhận biết đâu là tà pháp, đâu là chánh pháp, mong được từ bi chỉ cho ạ?

Muốn biết đâu là chánh, thì phải xét xem, trong câu nói đó, trong con người đó, việc làm đó... có tính chất "CHÂN THÀNH, THANH TỊNH, BÌNH ĐẲNG, CHÁNH GIÁC VÀ TỪ BI" hay không? Muốn biết đâu là tà pháp, thì xem trong câu nói đó, con người đó, việc làm đó... có dính vào "Danh vọng lợi dưỡng, tham sân si mạn, ngũ dục lục trần"... hay không?. NHÌN CHO THẬT KỸ, NHIỀU ĐÓ TỎ RỒI.

Lời tâm truyền số 3122

Phật Thích Ca có lục thông hay không ạ? Con nghĩ là không có, theo thầy có hay không ạ?

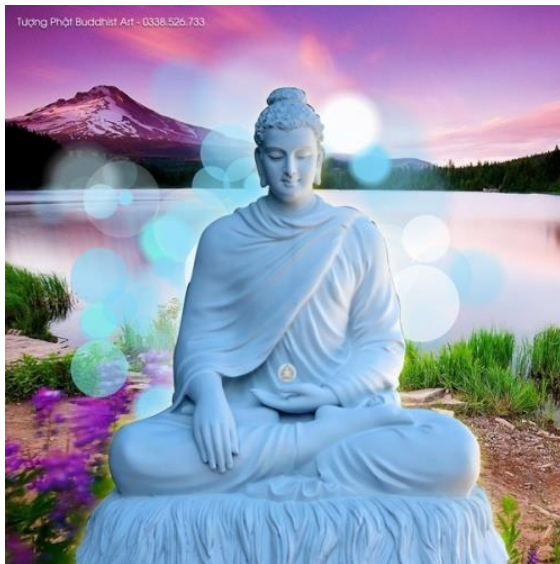
Phật có lục thông hay không, thì người bình thường không thể khẳng định là có hay không được. Vì sao?, vì người bình thường chắc chắn là chưa có. Vì mình chưa có nên mình không dám khẳng định Phật có, vậy thì chỉ còn cách chờ đến khi nào mình thành Phật thì tự thân sẽ trả lời đi. Khi mình chưa dám chắc thì không cần khẳng định là có, cũng không cần khẳng định là không, mình phải sống với trí tuệ của mình, chỉ nên khẳng định những thứ mình dám chắc mà thôi.

Lời tâm truyền số 3123

Tại sao đạo Phật và những người theo đạo Phật, hiểu chút pháp lại có xu hướng làm thầy thiên hạ ạ?

Đã là xu hướng, thì là lẽ tự nhiên của vạn pháp, cần gì phải hỏi thêm?. Tuy nhiên, thầy cũng có nhiều kiểu, không phải cứ làm thầy thì là tốt, là đúng... cả. 1 vị thầy giác ngộ, họ sẽ hướng cho người khác "xoay lại chính bản thân người đó, tự phản tỉnh và thấy ra phiền não của chính mình", từ đó biết buông bỏ và cũng được giác ngộ, tỉnh thức theo. Còn 1 vị thầy chưa giác ngộ, thì họ sẽ nhìn ra cảnh tượng bên ngoài, vì vậy, ai theo họ cũng đều nhìn ra bên ngoài

hết, KHÔNG THỂ HƯỚNG DẪN NGƯỜI KHÁC ĐI VỀ SỰ TỈNH THỨC, GIÁC NGỘ ĐƯỢC. Đó là sự khác biệt duy nhất. VỊ THẦY LỚN NHẤT CỦA CÁC VỊ, CHÍNH LÀ BẢN THÂN CÁC VỊ, AI CŨNG LÀ VỊ THẦY TỐT NHẤT CỦA CHÍNH MÌNH, KHÔNG CẦN NHÌN RA BÊN NGOÀI LÀM GÌ NỮA CẢ.

Lời tâm truyền số 3124

Con hãy xoay vào tâm của con:
"PHẢN TỈNH, THẤY RA, BUÔNG BỎ,
GIÁC NGỘ, THÀNH TỰU".

Lời tâm truyền số 3125

Sao con tu mà cảm thấy phiền não hơn lúc không tu, có phải con tu sai rồi chăng?

Cũng chưa chắc, trước khi chưa tu, thì thuận theo phiền não mà không nhận ra nó, nhưng nó **vốn dĩ đã nhiều như thế**, nay tu rồi **biết phản tỉnh... thì mới nhận ra**. Nhiều phiền não hay ít phiền não, thật ra không quan trọng, quan trọng là **TÂM CÓ ĐANG TỈNH THỨC, GIÁC SÁNG HAY KHÔNG?**, nếu tỉnh thức, giác sáng, thì vô lượng phiền não cũng sẽ tiêu tan. Lục tổ Huệ Năng cũng có nói: "**không sợ vọng khởi, chỉ sợ giác chậm**".

Lời tâm truyền số 3126

Chúa cũng ngộ, nhưng theo Chúa thì
vẫn còn khổ đau, luân hồi.

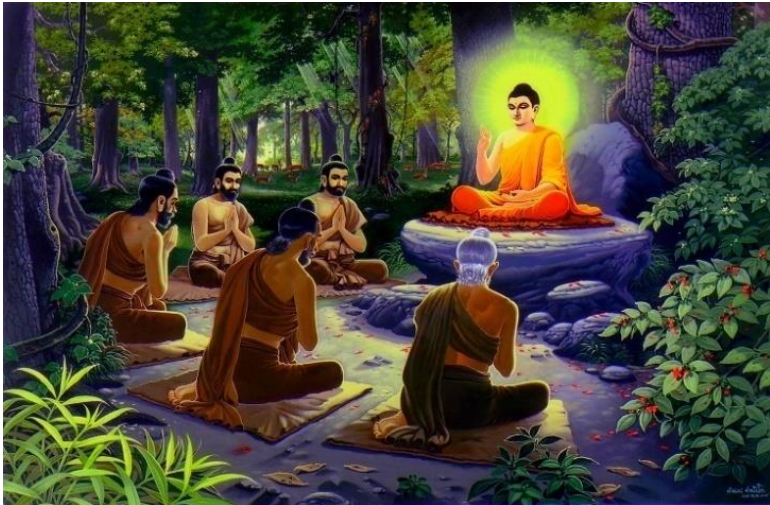
CHẮC CHƯA?

Lời tâm truyền số 3127

Có cần phải giữ sự trang nghiêm quá không, khi tâm con hay hài hước ạ?

Tu hành không cần phải "tỏ ra trang nghiêm" làm gì cả, giữ được tâm tỉnh thức thì làm gì cũng được hết.

Lời tâm truyền số 3128

Làm sao để diệt dục ạ?

Đạo đức, chỉ có đạo đức mới có thể diệt được dục. Đạo đức của bậc thánh tam quả A Na Hàm đã hoàn toàn diệt được dục. Còn muốn có đạo đức lớn hơn, thì phải buông bỏ tâm tham sân si, phiền não... của chính mình, dần dần sẽ thấy bản thân và người khác như người thân trong nhà vậy. **Đối với đạo đức của 1 vị Phật, thì cả vũ trụ này là ĐỒNG 1 PHÁP THÂN**, có bậc thánh nào lại có tâm dâm dục... với chính người thân của mình đâu?, đạo lí là ở chỗ này để thấu hiểu.

Lời tâm truyền số 3129

Cho con hỏi, làm sao mới tìm được Phật Tánh của mình ạ?

*Phật Tánh đơn giản là **TÂM THANH TỊNH, RỔNG LẶNG, TRONG SÁNG** nơi mỗi người, không có gì cao siêu, xa xôi, khó đạt được cả. Nếu có tâm tìm cầu, thì tâm ấy chính là 1 vọng tâm, mà đã có vọng, dù chỉ 1 vọng thì đã không còn là tâm thanh tịnh, trong sáng... rồi. Cho nên, **BUÔNG RA TẤT CẢ VỌNG NIỆM**, chính là chìa khóa để thể nhận **CHÂN TÂM, PHẬT TÁNH...** của chính mình.*

Lời tâm truyền số 3130

Ai cũng có thể giác ngộ đời này, phải không ạ?

Đúng vậy, thậm chí, ai cũng có thể giác ngộ NGAY Ở GIÂY PHÚT HIỆN TẠI, TẠI ĐÂY, BÂY GIỜ, Ở ĐÂY.

Lời tâm truyền số 3131

Thầy tới từ vô lượng kiếp tới đây, sao nay vẫn chưa giải thoát khỏi sinh tử, còn ở đây ạ?

Ta đi dạo chơi, ngắm cảnh sắc vô thường,...

Lời tâm truyền số 3132

Cho con hỏi, khi mình bắt đầu tu tập, có nhất thiết phải ăn chay trường làm nền tảng không ạ?, xin cảm ơn thầy.

Nếu bạn đã ý thức về ăn chay trường rồi, thì tại sao còn do dự, không quyết đoán hơn?. Ăn chay trường sẽ giúp tâm từ bi phát triển rất nhanh, cắt đứt nghiệp sát, hóa giải oan gia, oán thù với chúng sinh trong trường kiếp..., và làm 1 tấm gương tốt cho rất nhiều người tu tập theo,... Chưa cần biết mình tu tập thế nào, nhưng việc ăn chay trường đã là 1 đức hạnh lớn rồi, không sát sinh, từ bi yêu thương tất cả sinh mạng trên thế gian này..., thì còn đức nào lớn hơn?.

*Hãy rộng rãi vượt qua bản thân mà
có được quyết định sáng suốt.*

Lời tâm truyền số 3133

Thưa thầy, chúng ta phải vận dụng tình yêu thương như thế nào là có trí tuệ ạ?

Thứ nhất: không hại mình, không hại người, không hại chúng sinh... "từ trong tâm ý", đó là điều đầu tiên của 1 tình yêu thương chân thật,...

Thứ hai: "giúp mình" thì phải tu dưỡng, nâng cao phẩm hạnh. "Giúp người", thì phải tôn trọng, nâng đỡ, sẻ chia, đồng cảm, bao dung... đối với tất cả mọi người, như thế là đã viên mãn đức hạnh của 1 con người. "Giúp chúng sinh", thì phải yêu quý được sinh mạng của nó, làm tới rồi ráo là "trường chay",

trường chay chính là "vô úy bố thí", không có đức nào lớn bằng, nó sánh ngang với đức của cõi trời, vượt xa đức hạnh của 1 người bình thường,... .

Thứ 3: luôn quan tâm tới trí tuệ của bách tính xã hội, góp phần giúp cho bách tính xã hội nâng cao được nhận thức về chân lí, về lẽ phải..., từ đó thay đổi được hành vi lối sống lành mạnh hơn, nâng cao được "**cái đức chung**" của toàn thể xã hội lên, đó là hiếu hạnh lớn nhất của con người. Làm được những điều đó, **CHÍNH LÀ THỂ HIỆN ĐƯỢC 1 TÌNH YÊU THƯƠNG RỘNG LỚN CỦA BẠC THÁNH TRÍ.**

Lời tâm truyền số 3134

Thưa thầy, Quả Dục, Thủ Chân, Luyện Hình là gì vậy ạ?

Quả Dục: nhà Phật gọi là Tiết Dục, tiết dục không chỉ hàm ý là hạn chế chuyện tình ái nam nữ, mà còn là tiết chế ở cả ý nghĩ, hành vi, lời nói, cảm xúc... sao cho hòa nhã, ôn tồn... . Tham, sân, si... trong lòng cũng phải được dẹp bỏ dần đi... .

Thủ Chân: là nói đến sức khỏe của cơ thể(hoặc giữ gìn chân lí, đạo nghĩa...), phải gìn giữ sao cho cân bằng âm dương, hạn chế những nguyên nhân gây ra bệnh tật,..., thuận theo được chân lí tự nhiên trong trời đất thì **thân tâm** khỏe mạnh, an lạc,... .

Luyện Hình: là nói đến việc rèn luyện cơ thể, không được để bản thân quá sức,

cũng không được ì trệ, lười nhác vận động, mà phải làm sao cho điều hòa, khí huyết được lưu thông... thì cơ thể sẽ được khỏe mạnh hơn,... .

Lời tâm truyền số 3135

Khi nhận được Phật Tánh, sống Phật Tánh, vậy khi mất thì Phật Tánh sẽ đi đâu, và như nào ạ, xin hoan hỷ?

*Phật Tánh chưa từng sanh, nên cũng không bao giờ mất. Phật Tánh cũng chưa từng đến, cho nên nó cũng không bao giờ đi đâu cả. Phật Tánh ấy là chỗ không có sanh diệt, đến đi..., chỉ là khi tâm của chúng sinh "không còn 1 vọng niệm" thì sẽ thấy nó **HẰNG HIỆN HỮU**, chỉ như thế thôi, không gì nữa cả.*

Lời tâm truyền số 3136

Có nhiều người chấp nhất vào con đường thiền, không có thiền thì không giải thoát được, theo thầy thì sao ạ?

Cửa thiền VỐN VÔ PHÁP VÔ MÔN,
có pháp có môn thì chỉ để hướng dẫn hàng sơ cơ hậu học, chưa biết bám víu vào đâu, chưa tự chủ được mình..., nhưng nếu chấp nhất vào 1 thứ hư ảo mà cho đó là con đường tối hậu, thì chỉ là **NHỮNG KẺ NGU DỐT "DỪNG VỌNG CẦU CHÂN", HÁ THÀNH TỰU CHĂNG?**

Lời tâm truyền số 3137

Làm sao để bố thí với Tâm Không được ạ?

Hãy cứ bố thí đi, **VÀ ĐỪNG HỎI LÀM SAO? LÀM SAO THÌ SAO MÀ TÂM KHÔNG ĐƯỢC?**

Lời tâm truyền số 3138

Trời, Chúa, Phật... đã định sẵn số mệnh cho mỗi người, không thể thay đổi gì được đúng không ạ?

Đời người, 1 nửa là do số mệnh(nghiệp báo...), nửa còn lại là do ĐỨC HẠNH(đức năng thắng số,...). Nếu chỉ biết số mệnh thôi thì dễ tạo ác, không tin nhân quả,... .

Lời tâm truyền số 3139

Vậy theo như VỌNG TƯỞNG GỐC, thì vũ trụ này không tồn tại, vậy các định luật vũ trụ cũng vốn được tạo từ cái không thật này hả thầy?

VẠN PHÁP GIAI KHÔNG.

Lời tâm truyền số 3140

Con vẫn không hiểu “vạn pháp giai không”, ngài có thể khai thị cho con được không?.

Pháp, là tất cả những gì có hình tướng..., “phàm sở hữu tướng, giai thị hư vọng”, nghĩa là nó không thật có, mà chỉ là 1 sự giả hợp, có sinh thì có diệt, có đến thì có đi, có hợp thì có tan,..., không có bất kì 1 thứ hình tướng gì là trường cửu, vĩnh hằng... cả.

Lời tâm truyền số 3141

Tâm sân khởi, có phải từ ý niệm mong muốn mọi thứ theo ý mình. Nên Tham là gốc của mọi khổ đau hả thầy?

Đúng rồi! Cái gì cũng tham được, cái gì cũng theo ý mình được thì sao mà khởi sân lên được?, vì không tham được nên mới sân... lên. Tham là gốc, tham không còn thì sân, si... cũng không còn. Nhưng ở chỗ viên mãn mà hiểu, thì tham, sân, si... đều là ý niệm của sự vô minh. Nếu tâm trong sáng, thanh tịnh..., thì không có vô minh, thì mọi thứ vọng tâm đều tan biến.

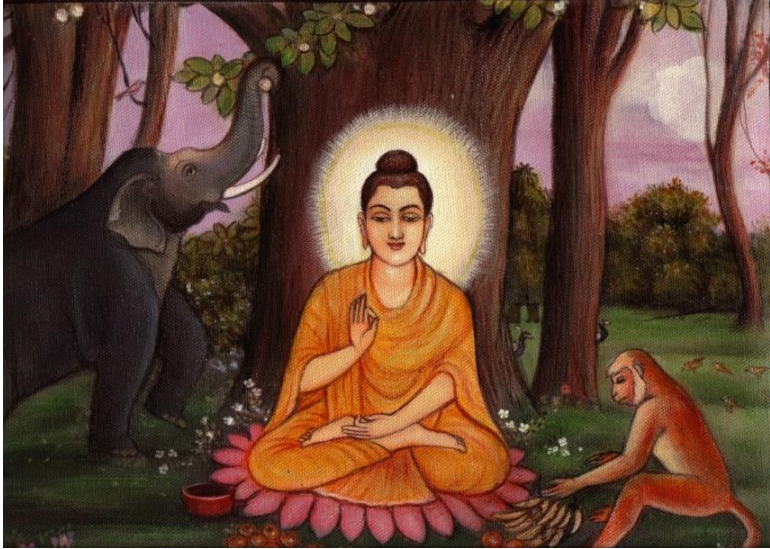
Lời tâm truyền số 3142

Thưa thầy, mình dùng các pháp môn tu tập để chuyên chú, và khi mình nhận ra Tánh Biết, thấy được các vọng niệm của mình thì nó mất đi, vậy 2 cái đó khác nhau như thế nào ạ?

*Phải hiểu được **Chuyên Chú** và **Thấy Ra** là như nào, 2 cái đó có khác nhau. Chuyên Chú vào 1 danh hiệu Phật, 1 câu chú, 1 đề mục thiền..., thì thậm chí quên hết luôn tất cả phiền não chứ không còn thấy gì nữa, thấy mỗi câu niệm Phật, câu chú, đề mục thiền... đó thôi, thì gọi là sự nhất tâm.*

*Khi nhất tâm với câu chú, câu niệm... đó rồi, thì buông nó ra luôn, không còn 1 niệm chú niệm buông... đó nữa, thì tâm trở lại sự thanh tịnh, không còn 1 niệm. Thì ở trong tâm thanh tịnh ấy lại **Thấy***

*Ra, thấy biết trọn vẹn mà không còn sự
dính mắc,... .*

Lời tâm truyền số 3143

Chính mình chưa giác ngộ, thì làm gì cho mọi người hay xã hội, cũng không phải là giúp ích cho người khác ạ?

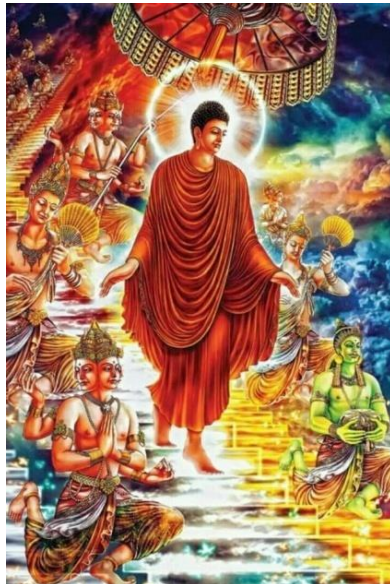
Vẫn là giúp, nhưng là giúp trong cái phước báu của nhân gian, của luân hồi.

Lời tâm truyền số 3144

Thưa thầy, Pháp Thân nghĩa là gì ạ?

Pháp Thân là tướng thanh tịnh. Khi 1 người giác ngộ, thì họ thấy được vạn vật đồng 1 thể, cả vũ trụ đều cùng "chung 1 Pháp Thân", và cùng chung "1 Pháp Tánh". Cho nên, họ không còn phân biệt Ta và Người... .

Lời tâm truyền số 3145

Vậy Pháp Tánh có phải là thực tánh của các pháp đang diễn ra không? mà vốn thực tánh của các pháp đồng nhau ạ?

Nó là 1 thôi, nhưng để 2 chữ "**Pháp Tánh**" không, thì nó là 1 danh từ, hiểu là bản chất, bản tánh, tự tánh... . Nhưng nếu diễn bày ra là "**thực tánh của các pháp**", thì nó lại mang 1 ý nghĩa sinh động hơn, bởi nó có **các pháp biến đổi, vô thường...** ở trong đó. Thì ý là sống với các pháp, thì phải hiểu **thực tánh của các pháp ấy "vốn là không"** thì sẽ được tự tại, không dính mắc,... .

Lời tâm truyền số 3146

Phật Tánh, và Như Lai có gì khác nhau ạ?

Về bản chất là là giống nhau, Như Lai là chỉ 1 người đã thành Phật, còn Phật Tánh là chỉ cả chúng sinh còn trong luân hồi, bản chất bên trong họ đều có Phật Tánh, và khi họ giác ngộ giải thoát thì họ cũng sẽ trở thành 1 vị Như Lai.

Lời tâm truyền số 3147

Thưa thầy, suy nghĩ và tư tưởng giống nhau hay khác nhau ạ?

Tư tưởng chính là suy nghĩ khi đã hình thành ra 1 ý nghĩa cụ thể, trước khi có những tư tưởng nào đó, thì họ phải suy nghĩ, lập luận và kết luận ra nó.

Lời tâm truyền số 3148

Vậy là ý niệm có trước, và qua quá trình suy nghĩ, thì định hình ra tư tưởng... ạ?

ĐÚNG VẬY!

Lời tâm truyền số 3149

Khi con không còn ý niệm gì nữa, thì mọi tư tưởng cũng sẽ mất đi, cái còn lại cuối cùng ở con là **1 BẢN TÂM THANH TỊNH, VÔ NIỆM.**

Lời tâm truyền số 3150

Thưa thầy. Tâm và Tánh là 1 hay là 2 ạ?

Tâm có 2 loại, 1 là **Chân Tâm**, 2 là **vọng tâm**. Chân Tâm thì thanh tịnh, nên gọi là Tánh(tự tánh, Phật Tánh...). Vọng tâm thì không phải tánh, vọng tâm là phiền não(là tâm vọng tưởng, phân biệt, chấp trước...).

Lời tâm truyền số 3151

Gần đây con nghe pháp, học pháp rồi nghiên ngẫm nhiều, nên trong đầu cứ lờn vờn pháp. Con không biết rằng đó có gọi là phiền não không ạ?

Mọi ý niệm đều là phiền não. Pháp cũng phải bỏ, huống hồ phi pháp.

Lời tâm truyền số 3152

Thưa thầy: thân tâm thế giới đều là giả, vậy tâm trong câu nói này là vọng tâm phải không ạ?

ĐÚNG VẬY!

Lời tâm truyền số 3153

Khi con ngồi thiền, cứ cảm thấy thân nó phình to ra, có lúc thu nhỏ lại, rồi trở lại bình thường... là thế nào ạ?

Đó chỉ là "**cảm thọ của thân**" thôi, hãy cứ quay lại tâm tỉnh giác, không chạy theo những vọng niệm, suy diễn và những cảm thọ ấy là được. Cuối cùng thì vẫn là trở về với tâm tỉnh giác, vô niệm, thanh tịnh... **THÌ ĐÚNG**. Tất cả các trạng thái gì thì chỉ là biểu hiện vô thường của **THÂN THỌ TÂM PHÁP** nơi chính mình thôi. Khi sức giác mạnh lên, thì chúng không còn nữa.

Lời tâm truyền số 3154

Con có đọc 50 ngữ ấm ma để tránh
bầy ma, vọng tưởng..., vậy làm sao thoát
ra được hết ạ?

*Chỉ cần quay lại tâm thanh tịnh, thì
không còn 1 ấm ma nào hết. Khởi tâm
nghĩ, nói năng, hành động... mà chấp
nhất vào nó, thì đều nằm trong phiền
nã, ấm ma... đó cả.*

Lời tâm truyền số 3155

Thưa thầy, vô tâm là gì ạ? Tại sao khi tu mình phải vô tâm?

Vô tâm có thể hiểu theo 2 nghĩa. 1 là: "tâm đang thanh tịnh, không có vọng niệm gì" thì gọi là vô tâm. 2 là: "tâm không chấp vào phiền não, vọng niệm của chính mình" thì cũng gọi là vô tâm. Vô tâm là tâm không dính mắc, có tâm thì là tâm tham sân si..., là tâm dính mắc, tu thì bỏ cái tâm dính mắc đó đi, thì mọi chuyện sẽ đều được giải quyết dễ dàng.

Lời tâm truyền số 3156

Con lỡ khởi những vọng niệm xấu về người khác, thì phải làm sao ạ?

*Lỡ khởi rồi thì thôi, biết rõ vọng niệm đó, không cho nó là mình, không suy diễn theo nó... là được, **sống với tâm tỉnh giác là được**. Không sợ niệm khởi, chỉ sợ giác chậm, **chỉ sợ tâm không giác sáng** thôi, vọng thì kệ nó.*

Lời tâm truyền số 3157

Giác chậm ở đây là mình không nhận ra nó là vọng tưởng, nó cho nó là đúng sai..., phải không ạ?

Giác chậm là mình làm tưởng vọng niệm là Ta, Của Ta. Thực ra nó không phải là Ta, Của Ta. Tâm thanh tịnh, giác sáng mới chính là Ta thật sự, là Phật Tánh của chính mình. Phải ở trong đó.

Lời tâm truyền số 3158

Mọi vọng niệm gì dù đúng sai, chánh tà... gì, thì cũng kệ nó. Khi sức giác của con lớn mạnh, thì mọi niệm sẽ tiêu tan, cuối cùng là sự thanh tịnh tuyệt đối sẽ dần đạt được.

Lời tâm truyền số 3159

Thư thầy, hơi thở của mình có liên quan mật thiết với những suy nghĩ của chính mình, đúng không ạ?

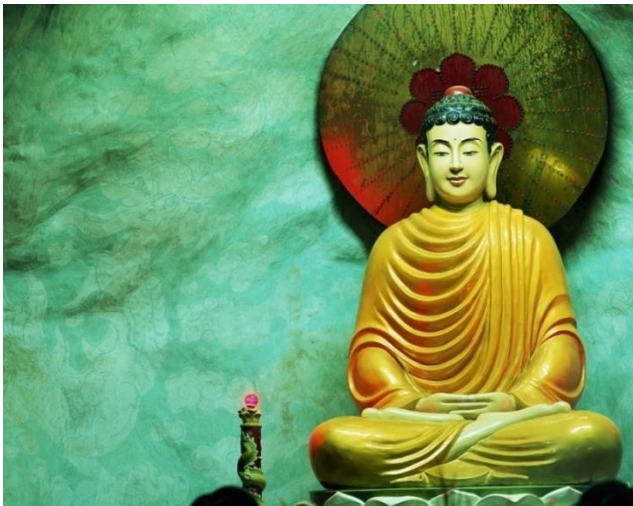
Hơi thở thuộc về THÂN, suy nghĩ thuộc về TÂM, có 4 thứ là Thân Thọ Tâm Pháp... là những thứ nằm trong Tướng Sinh Diệt của mình.

Lời tâm truyền số 3160

Thầy nói rõ hơn về Tâm và Pháp được không ạ?. Nếu tâm không phải của mình thì tâm thanh tịnh là gì ạ?

Thân(là thân thể, tướng trạng...).
Thọ(là cảm thọ, cảm xúc...). *Tâm(là vọng tâm, ý niệm...).* *Pháp(là vũ trụ, vạn vật, muôn loài...).* *Tâm ở đây là VỌNG TÂM,* còn *Tâm Thanh Tịnh là Chân Tâm, Tự Tánh,* 2 cái đó khác nhau.

Lời tâm truyền số 3161

Mọi thứ cảm xúc, suy nghĩ... đều là vọng tâm, phiền não của con, thuộc về "thân thọ tâm pháp" vô thường, **BIẾT RÕ LÀ ĐỦ, KHÔNG CẦN SUY XÉT...**

Lời tâm truyền số 3162

Thưa thầy, bên giáo lí của nhà Phật, có việc đối diện với phần tốt xấu ở bên trong chính tâm mình không ạ?

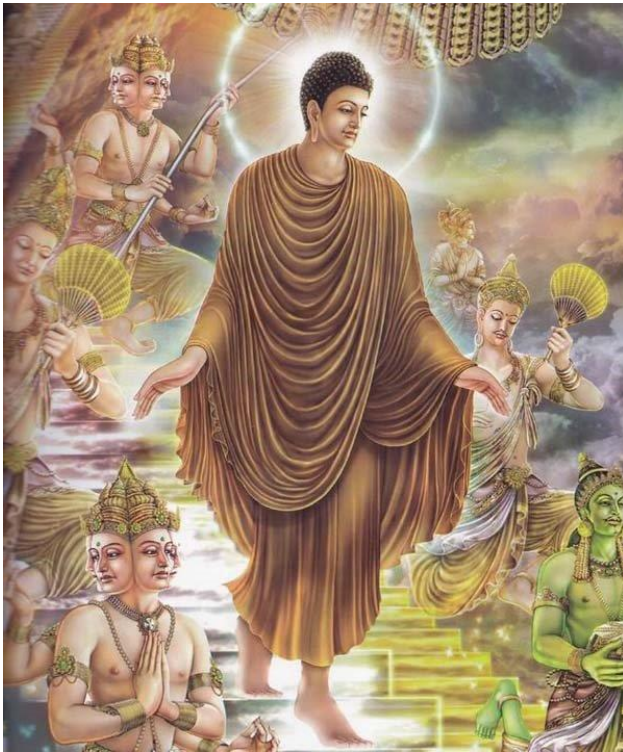
Thiện ác, tốt xấu... chỉ là pháp đối đãi, giữ tâm thanh tịnh không dính mắc mới là rốt ráo, chìm đắm trong thiện ác, tốt xấu... mãi là nhân luân hồi. "Ác không làm, thiện tùy duyên là được".

Lời tâm truyền số 3163

Thưa thầy, thế giới Tịnh Độ có thật đúng không ạ?

Phải sống với trí tuệ của mình, không sống với niềm tin mơ hồ, và những thứ mình không chắc chắn,...

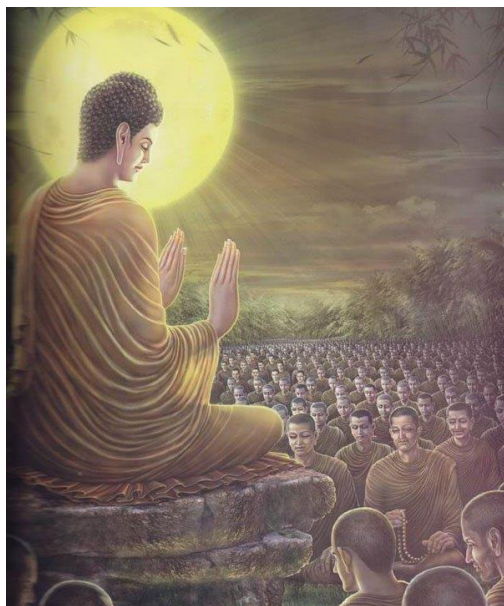
Lời tâm truyền số 3164

Chúng sinh, vạn vật... vốn tự sinh tự diệt, mọi sự can thiệp, giúp đỡ... có chủ ý của con, cho dù xem là thiện lành tới đâu, cũng dưới 1 loại cảnh giới **GỌI LÀ VÔ VI**, "làm mà như không làm, giúp mà như chưa từng giúp,...", thế mới là đúng, là thuận theo tự nhiên,... .

Lời tâm truyền số 3165

Người giác ngộ, họ không còn tu gì nữa. Còn tu thì "ai tu?, cái ta nào đang tu?", giác ngộ rồi thì vô ngã, không còn ai đang tu gì nữa cả. Trong tâm vị ấy chỉ là 1 sự **RỔNG LẶNG, THANH TỊNH, TRONG SÁNG**, chỉ vậy thôi.

Lời tâm truyền số 3166

Người hành đạo có 2... kiểu.

1 là: người hành đạo ấy chưa giác ngộ: Thì họ hướng dẫn người khác xây dựng niềm tin vào Phật, Bồ Tát,..., tụng kinh, niệm Phật, trì chú, ngồi thiền..., rồi làm các công việc thiện nguyện, phóng sanh, công tác xã hội,... .

*2 là: người hành đạo ấy đã giác ngộ: Thì họ chỉ hướng dẫn cho người khác làm sao **ngộ được Phật Tánh** của chính người đó là chủ yếu, mọi việc khác chỉ là thứ yếu,... .*

Lời tâm truyền số 3167

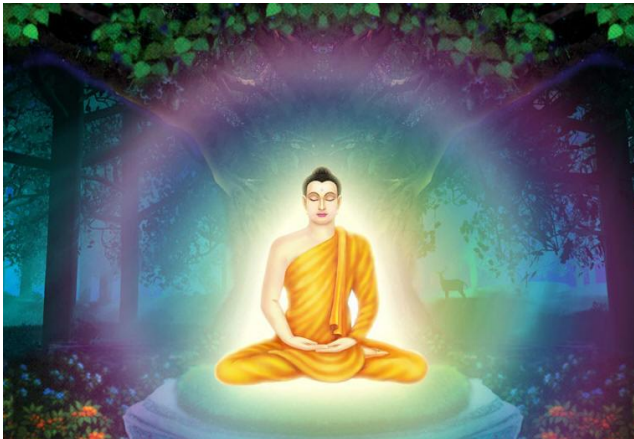
Tiêu chuẩn của 1 vị được gọi là giác ngộ, tỉnh thức..., thì vị đó phải chứng quả vị thánh thấp nhất là Tu Đà Hoàn..., hoặc từ Sơ Địa Bồ Tát... trở lên, tức là các vị đó đã "nhập dòng...", dự vào hàng ngũ Tứ Thánh Pháp Giới(bao gồm Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, Phật...) rồi. Còn chúng sinh còn trong lục đạo, chưa tỉnh thức, chưa ngộ Tánh, thì chưa được xem là người giác ngộ... .

Lời tâm truyền số 3168

Ma quỷ... liệu có thành Thần được không ạ?

Mỗi chúng sinh đều có yếu tố của thập pháp giới, có thể thành bất kì chúng sinh nào trong lục đạo, hoặc tứ thánh pháp giới. Mỗi chúng sinh ấy đều có Phật tánh, thành Phật còn được hưởng chi thành Thần,... .

Lời tâm truyền số 3169

Cho con hỏi, vô minh có phải là làm nhận không ạ?

Đúng vậy! làm nhận điều gì? Là làm nhận Vọng là Chân. Làm nhận Phiền Não là Bồ Đề. Làm nhận Luân Hồi Sanh Tử là Niết Bàn Vô Sanh.

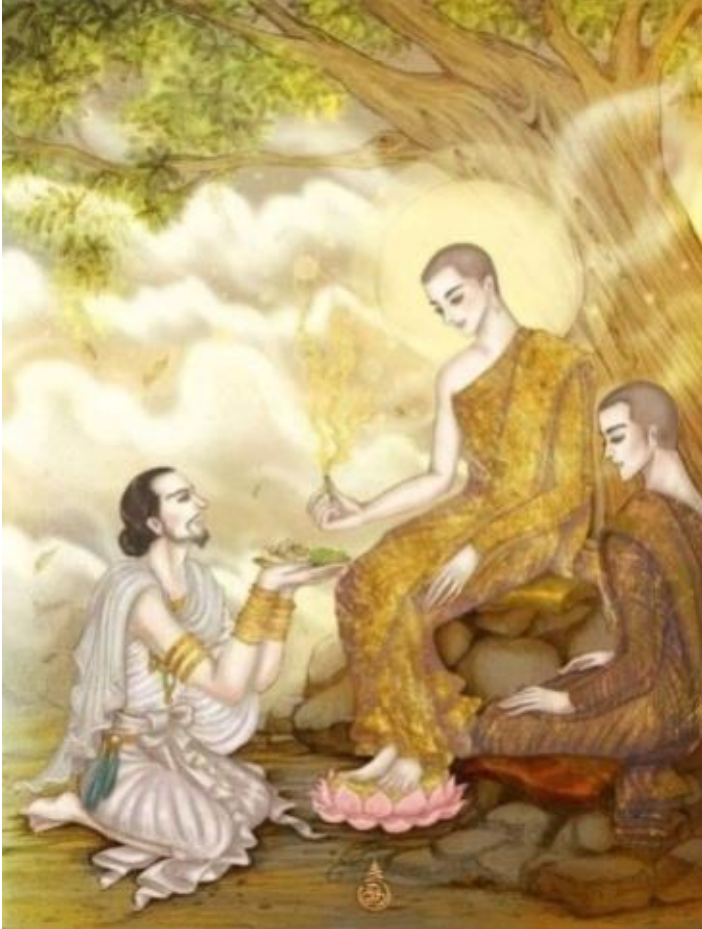

Lời tâm truyền số 3170

Cho con hỏi, mình mắc nợ buôn bán gồng gánh cũng phải bất an, vì không có tiền trang trải, phiền não rất nhiều, vậy phải làm sao ạ? Không có tiền tâm sao tịnh được đây ạ?

Phật, Bồ Tát... họ đâu có đồng tiền nào đâu? Tại sao tâm họ an?. Cho nên, nguyên nhân của việc không an, là do chúng ta đặt quá nhiều mục tiêu cho cuộc sống, và bắt bản thân mình phải đạt được. Nếu có thể hạ thấp mục tiêu ở dưới khả năng, năng lực của mình, thì tâm sẽ an dần lại thôi. Phật, Bồ Tát trong tâm hoàn toàn thanh tịnh,

**KHÔNG CÓ MỤC TIÊU, KHÔNG CÓ
THAM CẦU, KHÔNG CÓ ĐÍCH ĐẾN.**

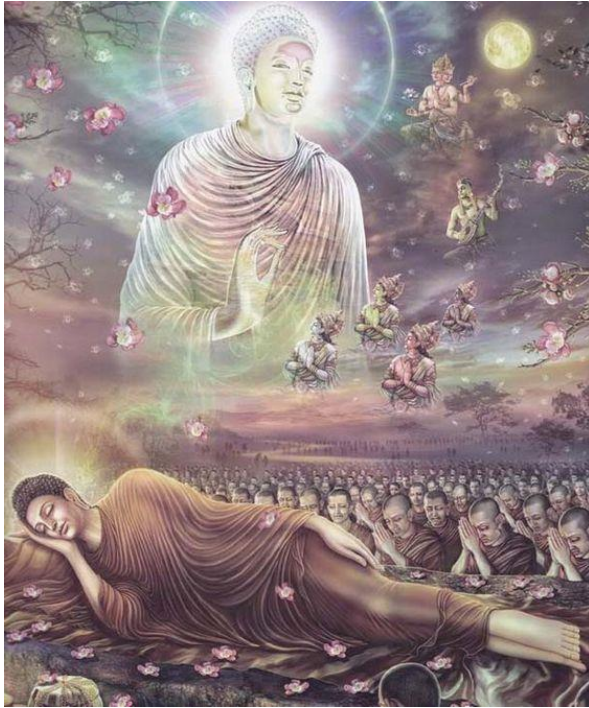
Lời tâm truyền số 3171

Người thấy pháp, tỏ pháp, không nhất định chỉ là người xuất gia, có khi người tại gia lại là người thấy pháp, tỏ pháp nhiều hơn. Và công việc hoằng pháp lợi sanh cũng không nhất thiết chỉ là người xuất gia mới làm được, mà người tại gia cũng có thể làm được. Dù là ai, thì người giác ngộ cũng sẽ là tinh hoa của loài người, **HÃY MẠNH DẠN MÀ LÀM THEO SỨ MỆNH CỦA CON, CẮT CÁNH VÀ BAY ĐI.**

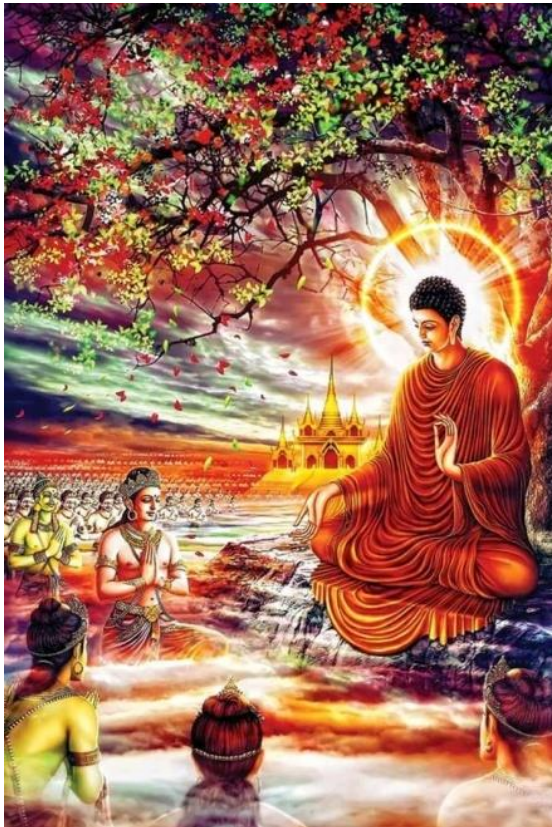
Lời tâm truyền số 3172

Nếu con đã tỏ pháp, thì hãy truyền lại cho người hữu duyên. Chính việc khai ngộ cho người khác là công đức chân thật của con.

Lời tâm truyền số 3173

Bất kể ai nghe được lời pháp chân chánh của bậc giác ngộ, thì chẳng khác nghe được pháp từ chính 1 vị Như Lai thuyết ra.

Lời tâm truyền số 3174

Người có thể tiếp nhận chánh pháp, là những người **"có thành tâm, có tín tâm"**. Con hãy vì lòng từ bi của các vị giác ngộ đã cất công dạy bảo mà xem xét thật kỹ bản thân của mình.

Lời tâm truyền số 3175

Các con chớ nghĩ rằng, **Phật, Bồ Tát...** không hề can thiệp vào sự giác ngộ của con, nếu không 1 vị giác ngộ nào can thiệp, thì đã không có bất kì 1 lời pháp nào được thuyết ra, "**họ chứng quả và bỏ đi ngay**"(vậy những lời giáo huấn kia ở đâu ra?). Nhưng không, họ ở lại vì lòng từ bi mà tìm mọi cách để con được giác ngộ đấy. "**Họ vẫn can thiệp, nhưng tuyệt đối KHÔNG CÓ TÂM CAN THIỆP**", **HỌ LÀM MÀ NHƯ KHÔNG LÀM VẬY**, và khi con trở thành các ngài thì con mới có thể hiểu được.

Lời tâm truyền số 3176

5 giới con đã thành, chỉ còn 1 chữ “Không” giữa chợ đời, con phải bắt đầu từ đâu ạ?

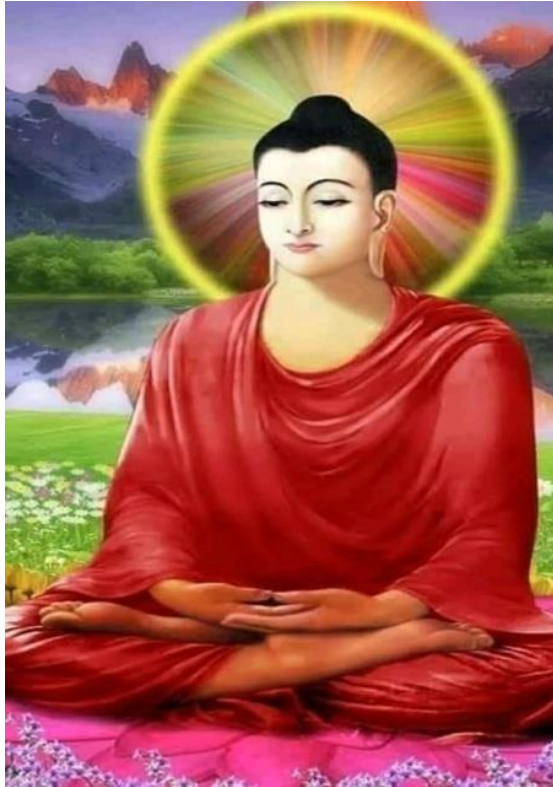
*5 giới, thực ra là vô lượng giới ở trong đó. Ngay giới đấng định, ngay định khai tuệ. Nếu thật sự 5 giới được trọn vẹn, thì **GIỚI ĐỊNH TUỆ** liền đã trọn vẹn, viên mãn rồi, cần gì phải hỏi thêm?. Chữ Không thật sự không phải là trống không, không có gì cả. Không là **CHÂN KHÔNG, TÁNH KHÔNG**. Chân không mà diệu hữu, có hiểu biết trọn vẹn, viên mãn, sáng tỏ vạn pháp, chẳng còn hoài nghi.*

Lời tâm truyền số 3177

Cho con hỏi, có phải vị trí con mắt thứ 3 là tuyến tùng quả, và ai cũng như vậy sao?.

"Ngũ uẩn là giai không", đã không rồi thì chú thứ gì ở trong được chứ?, mọi cấu tạo của cơ thể chỉ là ĐẤT, NƯỚC, GIÓ, LỬA duyên hợp mà thành, hết thọ mạng thì tự nó tan. "Trí tuệ thật sự không dính dáng gì đến thân tướng cả", "mà nó thấy rõ thân tướng, thấy rõ vạn pháp...". Khi ta thấy nó thì nó không phải ta, chỉ có tâm thấy đồng khắp thái hư mới đích thực là ta (Chân Tâm, Bản tánh), chứ không phải nằm trong bộ phận nào đó bên trong cái thân xác bé nhỏ này. CON MẮT THỨ 3..., CHỈ LÀ 1 GIẢ THUYẾT CỦA NHỮNG NGƯỜI CHƯA CÓ ĐƯỢC TRÍ HUỆ SÁNG SUỐT,

GIÁC NGỘ DỪNG LÊN, ĐỂ KHỎA LẤP
CHỖ CHỨA THÔNG TUỆ CỦA HỌ MÀ
THÔI,... .

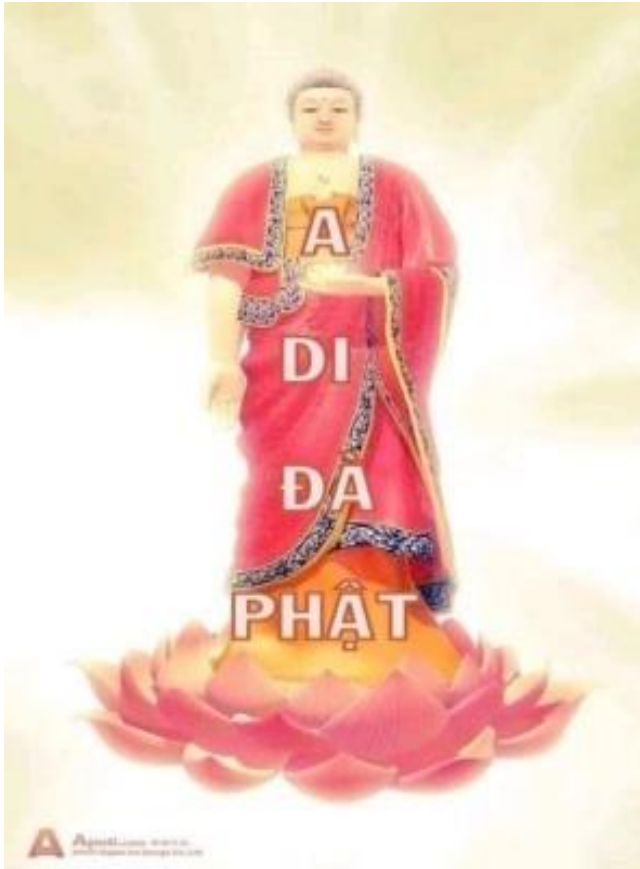

Lời tâm truyền số 3178

Núi Tu Di thực chất là gì ạ?

Núi Tu Di chính là **Tự Tánh** trong mỗi chúng sinh, cũng là **Bản Thể** của vũ trụ vạn vật... .

Lời tâm truyền số 3179

Niết Bàn có thực tướng không ạ?

Thực tướng là Vô tướng, gọi là "thực tướng vô tướng của các pháp", thực tướng là 1 tính chất của tâm thanh tịnh khi không có vọng niệm... . Niết Bàn thì không còn định nghĩa nữa, có tướng hay vô tướng... thì chỉ là các khái niệm hữu vi. Khi tâm thanh tịnh, thì vô tướng, vô niệm... là niết bàn. Nhưng có tướng, có niệm... mà không còn tâm chấp trước, thấy mà như không thấy... thì vẫn là niết bàn như thường, không có gì tướng ngại(BÁT NHÃ),... .

Lời tâm truyền số 3180

Lí do gì khởi sanh vạn pháp và muôn loài nếu Phật Tánh là đồng 1 thể ạ?

Vạn pháp khởi sanh do "nhất niệm vô minh", do ý niệm mà hình thành nên(niệm niệm thành hình), tức có niệm thì có pháp, vô niệm thì vô pháp. Muôn loài vạn vật đồng 1 Pháp Thân(đều từ Đất Nước Gió Lửa... mà hình thành nên, chuyển hóa lẫn nhau,...), và đồng 1 Pháp Tánh(đều có Thể Tánh như nhau, giống nhau cả... nên gọi là Đồng, 1 là vô lượng, vô lượng cũng như 1, nói 1 cũng không phải, nói vô lượng cũng không phải...).

Lời tâm truyền số 3181

Nếu núi Tu Di là Tự Tánh, sao nó lại có kích thước và hình dáng cụ thể như trong kinh khởi thể nhân bốn, là Kinh sai hay Pháp sai ạ?

Tánh Tướng là Đồng Nhất Thể, nếu dừng khởi niệm phân ra thì sẽ hiểu. Hỏi vì sao vũ trụ hiện trên bản thể?, chẳng khác nào hỏi cái thân này tại sao hiện trên bản tâm, tự tánh này?. Nếu 1 vị đạt được sự toàn giác, thì tất cả tướng chấm dứt, và tất cả chúng sinh vạn vật... đều toàn giác, thì cả vũ trụ, thập pháp giới(hình dáng, kích thước...)..., tất cả sẽ đều hóa thành không, hết thủy đều trở lại bản tánh, bản nguyên sơ khai.

Lời tâm truyền số 3182

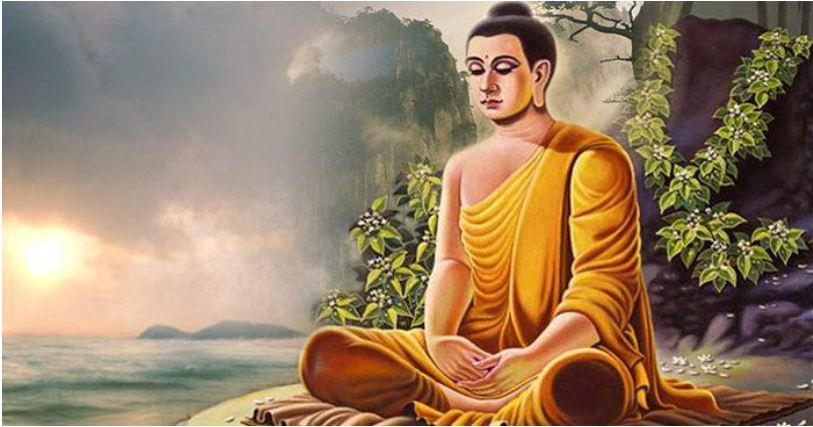
Nếu nói “nhất niệm vô minh” sinh vạn pháp, thì nói “vạn pháp sinh vô minh” là đúng hay sai ạ?

Cả 2 đều đúng, nhưng phải hiểu thật cặn kẽ, thấu tỏ.

“Vọng niệm là vô minh”, nhưng vọng niệm có 2... loại.

1 là VỌNG NIỆM GỐC: tức NIỆM VÔ MINH BAN ĐẦU, do có niệm này mà vạn pháp mới có. Khi vạn pháp có rồi mà tâm không sáng, không thanh tịnh, thì vì vạn pháp bên ngoài mà sanh thêm muôn trùng vọng niệm khác, cái này gọi là VỌNG NIỆM SANH THÊM. Nhưng về

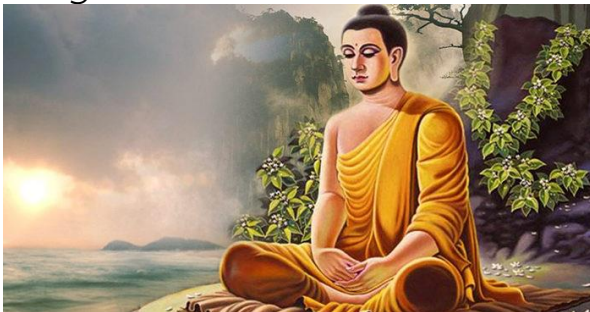
bản chất, thì 2 loại vọng niệm này, đều là phiền não, và chỉ cần tâm giác sáng, tỉnh thức lại, thì chúng sẽ dần không tồn tại nữa, trả lại cho ta **BẢN TÂM HOÀN TOÀN THANH TỊNH.**

Lời tâm truyền số 3183

Con có cảm giác là nhiều kinh không phải là lời Phật Thuyết, hoặc có nhưng không đầy đủ. Vì ngu dốt, nên sợ không phân biệt được đúng sai, có cách nào để biết chắc chắn đâu là lời Phật thuyết không ạ?

Nếu còn dùng suy nghĩ, lập luận, tư tưởng... để hiểu về kinh sách... thì tuyệt chẳng thấy ra chân lí. 1 vị giác ngộ, tỏ tánh (thấp nhất từ bậc Tu Đà Hoàn, hay Sơ Địa Bồ Tát trở lên...) thì họ chắc chắn sẽ biết lời nào là của 1 vị Phật, hay 1 vị đã giác ngộ nào đó nói ra.

Lời tâm truyền số 3184

Khái niệm Thân Chung Ấm, Linh Hồn, Tánh Biết, Tự Tánh, Thần Thức, Phật Tánh... có phải cùng nói về 1 thứ không ạ?

Tánh Biết, Tự Tánh, Phật Tánh... là 1(đây là tâm thanh tịnh...).

Thân Chung Ấm, Linh Hồn, Thần Thức... có thể gọi là 1(do tâm không thanh tịnh biến hiện ra, có phiền não, nghiệp trướng... ở trong đó).

Lời tâm truyền số 3185

Con học kinh sách nhiều mà tâm loạn quá, quay lại pháp môn tịnh độ gặp ma nhiều quá, không biết tại sao, giờ con phải làm sao ạ?

Đọc kinh sách mà tâm loạn **THÌ ĐỪNG ĐỌC NỮA**. Theo pháp tịnh độ mà lại gặp ma nhiều **THÌ ĐỪNG THEO NỮA**. "Tu hành là sự buông bỏ, chứ không phải là tìm cầu". Buông bỏ kinh sách... chính là buông đi Sở Tri Trưởng, buông phương tiện tu hành chính là qua sông thì bỏ đò lại, **NHẬN NGAY TÂM THANH TỊNH, TRONG SÁNG** mà sống, chẳng cần phải làm gì nữa, **RẤT LÀ KHỎE**.

Lời tâm truyền số 3186

Các vị đã phát tâm tu hành cần phải biết **HỔ THỆN**. Chúng ta chưa tỏ pháp, thì chưa thể có 1 tí đóng góp nào đối với chúng sinh vạn vật cả. **PHẢI HỔ THỆN**, hổ thẹn mới giúp các vị tiến bộ. Chúng ta không làm gì tốt, thì cũng đừng làm gì **MÊ TÍN, LỪA BỊP CHÚNG SINH**, làm những việc dư thừa vô bổ, tiêu hao tiền của của bách tính, cống địa ngục mở lớn lắm, có thể sẽ dành cho các vị đấy.

Lời tâm truyền số 3187

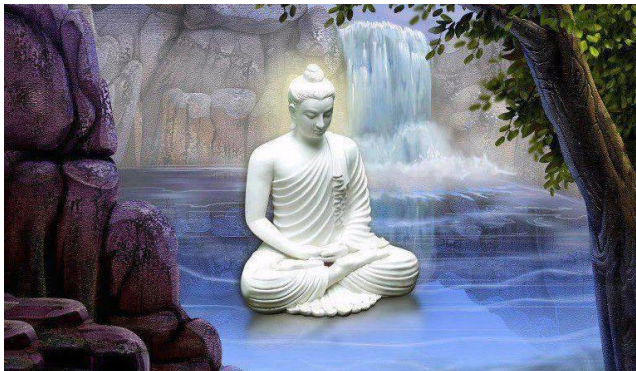
Thưa thầy, tất cả những gì mình thấy trước mắt đều là vọng tưởng và giả dối phải không ạ?

VẠN PHÁP GIAI KHÔNG, BẢN TÁNH THÌ BẤT KHÔNG, THƯỜNG HẰNG BẤT BIẾN.

Lời tâm truyền số 3188

Tu hành, phải tập chung vào cốt lõi, cái gì là cốt lõi? "Từ bỏ tham, sân, si... là cốt lõi. Sống nơi tâm thanh tịnh, trong sáng để phá trừ phiền não, nghiệp trướng là cốt lõi". Còn những thứ "hình thức" khác, bao gồm cả Lậy Phật, Tụng Kinh, Trì Chú, Ngồi Thiền, Lễ Nghi..., con nên làm ÍT ÍT lại, nói trắng ra là "**Không Làm Cũng Được**", bởi nó không liên quan gì đến việc giác ngộ và giải thoát của con.

Lời tâm truyền số 3189

Thật là nực cười, Như Lai chưa từng lập ra 1 phương pháp tu tập nào cả, vậy mà thế gian các con lại có nhiều phương pháp tu tập đến thế, **TẠI SAO?** Ta chỉ nói là con nên **BUÔNG BỎ**, cái gì cũng phải buông bỏ, buông bỏ cho đến khi không còn gì cả(thân tâm trống không, thanh tịnh...). **Vậy tại sao các con lại dạy chon hay sự BẮM VÍU?**

Lời tâm truyền số 3190

Cảm ơn người đã chỉ dạy, con thành tâm nhớ ơn người.

Lành Thay!

Lời tâm truyền số 3191

Phật Thích Ca có thầy dạy về cách thiền định mà, cũng là cách tu tập ạ?

*Nếu nói ở chỗ rất ráo, thì "tâm thanh tịnh, trong sáng không cần đến thiền định...", trong tâm ấy đã đầy đủ hết rồi. Ban đầu thì có thể học, nhưng cuối cùng Phật cũng phải bỏ thiền... đi, mà **THỂ NHẬN CHÂN TÂM CỦA CHÍNH MÌNH.***

Lời tâm truyền số 3192

Làm thế nào để từ bỏ ạ?

Để từ bỏ, hay buông bỏ, **THÌ KHÔNG CẦN PHẢI LÀM GÌ CẢ**, Làm gì là có tạo tác, thì chỉ có tạo thêm chứ sao là từ bỏ được?. Chỉ cần sống nơi tâm thanh tịnh, trong sáng **LÀ ĐỦ**, mọi pháp hữu vi tự khắc tan.

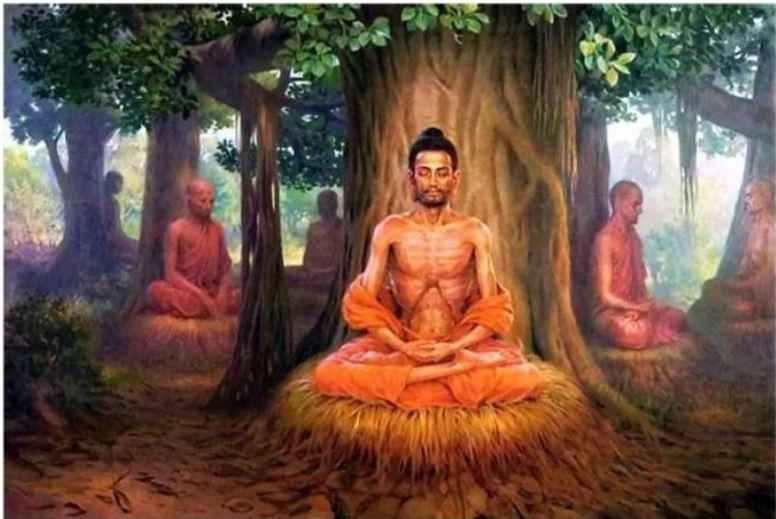

Lời tâm truyền số 3193

Thưa thầy, sống thật tịnh tâm, buông mọi tinh thần, điều hòa thân thể, thì giải thoát nhanh chóng, thế có ổn không ạ?

Tịnh Tâm, Thấy Rõ, Buông Bỏ. THẾ LÀ ĐỦ RỒI. Tất cả Phập Pháp chỉ là thấy rõ và buông bỏ, **THẤY TẤT CẢ, BUÔNG TẤT CẢ,** thì không gì là không thành tựu.

Lời tâm truyền số 3194

Làm sao để giúp cha mẹ, người thân gia đình ạ? Diệu pháp không phải ai cũng có thể nói 1 cách dễ hiểu, và người nghe không phải ai cũng tiếp nhận.

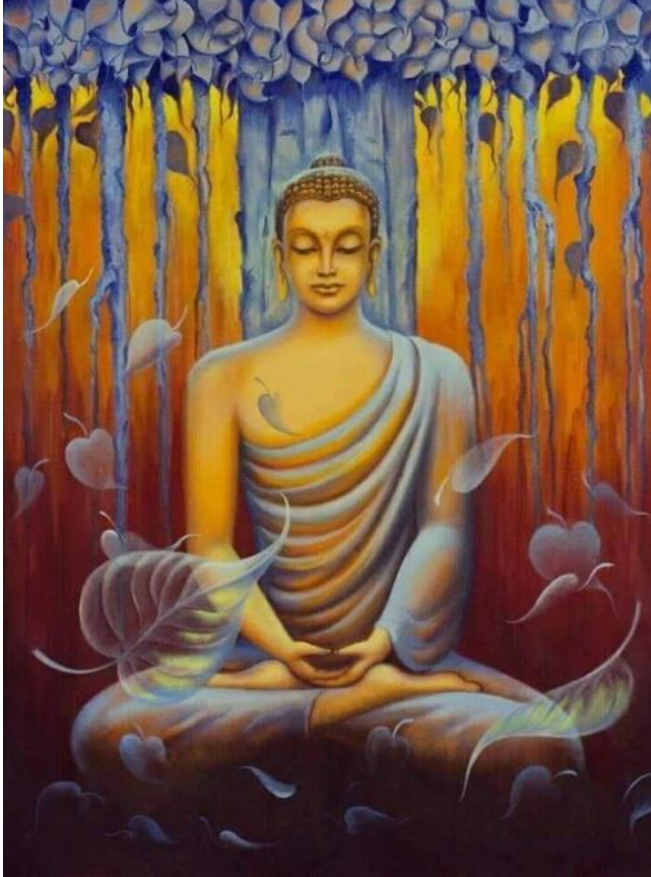
CÓ 3 CÁCH ĐỂ NÓI PHÁP.

1 là: dùng lí lẽ để nói, gọi là **Ngôn Giáo**, thì chỉ cần học được ít đạo lí... và truyền lại, đây là cách kém hiệu quả nhất khi chưa có sự tu tập gì... .

2 là: dùng **Thân Giáo**, thì dùng chính sự tu tập của mình bằng giáo lí đã học đấy để nói, nói ở đây không còn là phải thốt ra lời nói, **MÀ LÀ LÀM RA 1 TẤM GƯƠNG CHO NGƯỜI KHÁC SOI THẤY,...**

3... là: dùng **Tánh Giáo**, mức độ này chỉ có **Bậc Thanh Văn, Bồ Tát...** Mới làm được, và nó bao hàm cả 2... loại nói

pháp trên(Ngôn Giáo, Thân Giáo...) và
đều đúng đắn, không còn sai lầm nữa,...

Lời tâm truyền số 3195

Ta luôn muốn con **đạt đến đỉnh cao** của việc học Phật, là khi con **đạt được trí tuệ vô sư, gọi là VÔ SƯ TRÍ**, bởi chỉ khi con có được điều đó, thì con trở thành người mạnh mẽ nhất thế gian này, không gì có thể che mờ tâm trí của con, không gì có thể lay chuyển chí khí của con được nữa cả. 8 vạn... đại quân của Ma Vương... cũng không thể làm gì con được nữa.

Lời tâm truyền số 3196

Ta tin rằng, bất cứ ai cũng có thể hiểu được lời pháp ngay thẳng của ta, ta chỉ cho con thấy trực diện vọng tưởng nơi con mà buông xả, chứ không lòng vòng, tu kiểu này kiểu kia... làm mất thời gian vô ích, làm phức tạp pháp của ta tới mức không thể hiểu được rồi lại bảo họ buông bỏ, làm thế làm gì vậy?. Các con phải sống đơn giản, và tu cũng đơn giản, thì đó mới là người thông tuệ, **ĐẠI ĐẠO THÌ PHẢI TỐI GIẢN.**

Lời tâm truyền số 3197

Kẻ mê nói lời mê, người ngộ nói lời ngộ. Bậc Thánh Trí giải thoát nói lời giải thoát, không còn sự bám víu nào vào pháp hữu vi, nhẹ tựa hư không. Kẻ còn chấp nhất, bám víu... chẳng nở rời bỏ, đó là bản ngã khó buông.

Lời tâm truyền số 3198

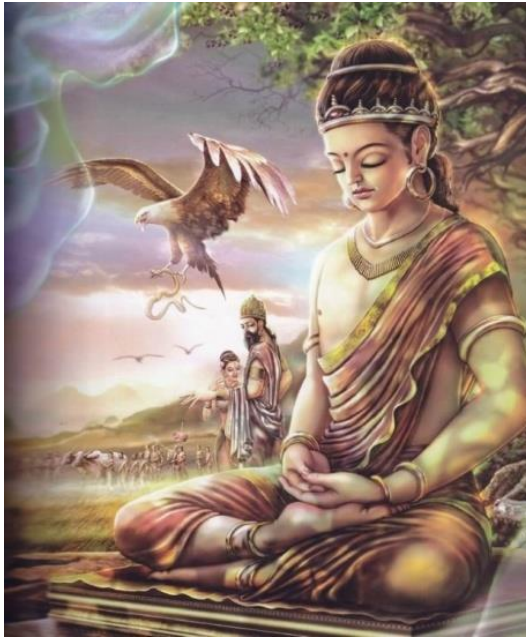
Mọi phương pháp tu tập, **TẤT CẢ ĐỀU LÀ VỌNG TƯỜNG CỦA KẺ PHÀM PHU VỄ RA**. Như Lai không có pháp tu, chưa từng chỉ dạy cho ai cách tu theo kiểu nào cả. Người hữu duyên, thì ta sẽ **chỉ thẳng CHÂN TÂM THANH TỊNH** nơi họ, thấy rõ các pháp vô thường và buông bỏ, trở lại tâm tánh rỗng lặng, trong sáng **LÀ XONG**, không gì nữa cả.

Lời tâm truyền số 3199

An trụ trong sự nhận biết, quan sát nơi thân và tâm, không chạy theo vọng tưởng và ngoại cảnh, **PHẢI KHÔNG THẦY.**

TUYỆT VỜI, ĐỪNG NGHI GÌ NỮA !

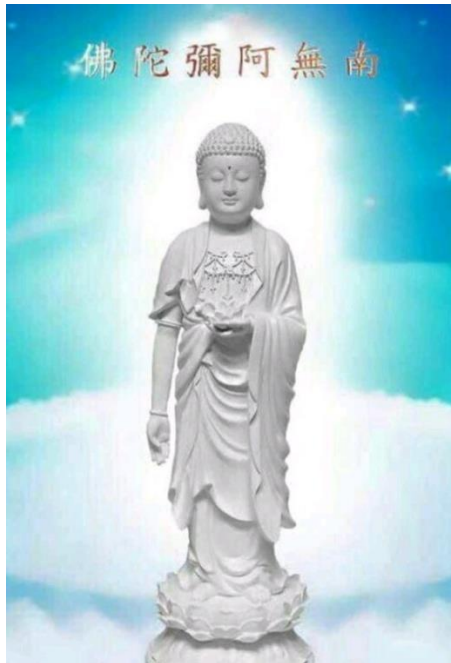

Lời tâm truyền số 3200

Con xem nhiều bài giảng, chỉ có người là nói đơn giản và dễ hiểu, chỉ đúng trong tâm để tu tập. Xin cảm ơn người !

LÀNH THAY !

Lời tâm truyền số 3201

Pháp từ đâu sanh? Làm sao để biết
đâu là lời trí, đâu là lời mê ạ?

*Vạn pháp từ tâm sanh, vạn pháp từ
tâm diệt. Kẻ trí nhận ra lời trí, kẻ mê làm
bạn kẻ mê,... .*

Lời tâm truyền số 3202

Con xin hỏi: tại sao nghiệp cha làm mà con phải gánh? Như vậy không công bằng. Ai làm thì bản thân người đấy phải gánh mới đúng chứ ạ?

Không ai gánh thay ai được, Phật... cũng không gánh thay cho người thân được. Hiểu gánh thay được thì hoàn toàn sai lầm, mà phải biết đó là "NGHIỆP TƯƠNG THÍCH"..., rằng người con đó phải chịu nghiệp tương thích với gia đình đó, cũng đã tạo nghiệp tương tự trong quá khứ..., thì mới đầu thai vào gia đình đó. Người không có nghiệp đó thì họ đầu thai chỗ khác, chứ không vào đó được.

Lời tâm truyền số 3203

Thưa thầy, tiểu sinh muốn hỏi về chữ BUÔNG và DUNG, vì theo giáo lí của tiểu sinh, ngoài thị hiện mà không chấp, còn phải dung hòa vạn vật, tiểu sinh xin thụ giáo ạ?

BUÔNG, là buông ra tất cả vạn pháp, phiền não, tham sân si..., mà chẳng nắm giữ bất kì 1 thứ gì cả. Trong tâm hoàn toàn được thanh tịnh, và trong sáng. Khi dùng tâm ấy mà đối đãi với vạn vật, đối nhân, xử thế..., thì tâm luôn được tỉnh sáng, nhu hòa, cân bằng... . Nhà Phật gọi là Trung Đạo, còn nhà nho gọi là Trung Dung, CHỮ DUNG CHÍNH LÀ Ý NGHĨA NÀY.

Lời tâm truyền số 3204

Con người chỉ cần hiểu hết nghĩa của 2 chữ Buông và Dung mà tu tập đúng đủ, thì tịnh được tâm, dưỡng được thần, khí, sức khỏe tráng kiện, an yên, hạnh phúc 1 đời..., đó là phẩm hạnh của Thánh Nhân ạ?

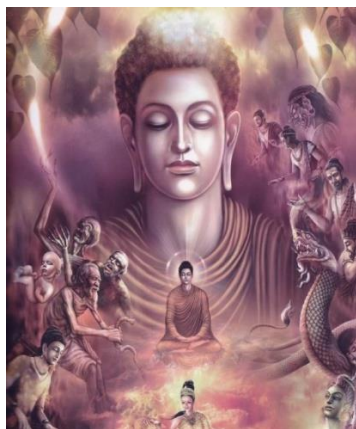
CHÍNH XÁC RỒI, LÀNH THAY!

Lời tâm truyền số 3205

Thầy cho con hỏi: Mỗi khi trong mình có 1 cảm thọ nổi lên (có thể là lạc thọ hoặc khổ thọ) thì mình phải nhận diện được nó 1 cách đơn thuần, và nhận thức được mình không phải là nó ạ?

Đúng rồi, THÂN, "THỌ", TÂM, PHÁP đều như vậy. Thấy biết rõ ràng, và không cần chạy theo là đủ, coi chúng như khách qua đường, đến đi đều không dính mắc vào mình (tâm thanh tịnh, trong sáng).

Lời tâm truyền số 3206

Thưa thầy, con thấy có người thuyết pháp không đúng, liệu họ có phải tà sư không ạ?

Không có bất kì ai là tà sư cả, thậm chí không có bất kì ai là phàm phu,..., "tất cả đều là sự vận hành tự nhiên của pháp", thiện ác, chánh tà... đều cần thiết để mỗi chúng sinh phản tỉnh được tâm thức của mình, đến lúc nó cần phải xuất hiện, cần phải diễn ra... thì chắc chắn nó sẽ đến. Thiện và Chánh... mà không giúp được chúng sinh phản tỉnh thì Thiện và Chánh... ấy cũng vô dụng. Ác và Tà... mà giúp chúng sinh phản tỉnh, thì Ác và Tà... ấy cũng có tác dụng nhất định(hãy tự hỏi tại sao lại có nhà tù, địa ngục...?).

Lời tâm truyền số 3207

Khi ngộ rồi, thì không cần phải tu gì nữa đúng không ạ?

*Khi ngộ rồi, nói **tu** cũng không phải, nói **không tu** thì lại càng không phải. Khi 1 vị đã giác ngộ, vị ấy **sống với Chân Tâm của mình**, ở trong Chân Tâm thì thanh tịnh không có đúng sai, chánh tà, thiện ác... thì tu cái gì? sửa cái gì?... .*

Lời tâm truyền số 3208

Kinh đại thừa từ đâu mà có ạ? Và tại sao trong hệ thống lưu giữ kinh nguyên thủy không có ghi chép về kinh đại thừa ạ?

Cùng là thức ăn, vậy tại sao người ta lại không ăn sống? Đỡ phải nấu nướng...? mà phải chế biến ra đủ món để ăn?, và sau này có chế biến ra các món khác nữa không, hay dừng lại?.

Thức ăn thì cũng chỉ có tác dụng cuối cùng là "nuôi thân", giúp cho cái bụng hết đói thôi. "Thức ăn của tâm"(kinh sách...) cũng như vậy, tùy khả năng tiếp thọ của chúng sinh qua từng thời kì mà có sự biến hóa cho phù hợp, miễn sao là

"no tâm"(khai ngộ) là được, nếu thật sự thấu tỏ, thì sẽ thấy được các món xào nấu kia(đại thừa) chẳng có gì khác lúc còn sống chưa làm gì(tiểu thừa), cũng như pháp kia, tuy biến hóa nhưng bản chất vẫn là nó, vẫn tỏ được tâm tánh cho người học,... .

Lời tâm truyền số 3209

Thưa thầy, tiểu sinh muốn hỏi về các pháp của Đức Phật. Bản ngã của tiểu sinh cho rằng thời điểm này, pháp của ngài không nguyên vẹn. Mỗi tông mỗi phái chỉ đúng 1 phần ạ?

Chỉ có Tông có Phái thì mới có các pháp. ĐỨC PHẬT THÌ TUYỆT ĐỐI KHÔNG CÓ 1 PHÁP NÀO CẢ, TRONG TÂM HOÀN TOÀN THANH TỊNH, RÕNG LẶNG, TRONG SÁNG. Nếu ngài có chỉ điều gì, thì điều đó không nằm ngoài việc "buông các pháp mà người đó đang chấp giữ, đang cho là thật có ra", CHỈ VẬY THÔI.

Lời tâm truyền số 3210

Thưa thầy, trước khi đến với “Vô Pháp”, bông của trung đạo, tiểu sinh muốn tìm hiểu và thấu pháp, thấu đạo, dung vạn đạo, muốn mình thấu triệt những thứ đó ạ?

*VÀO MỘNG RONG CHƠI,
MỜI CHÂN THÌ DỪNG,
ẤM TRÀ PHA SẮN,
MỜI KẼ TỈNH MỘNG.*

Lời tâm truyền số 3211

Xin thầy chỉ bày đường thoát khổ cho chúng sinh ạ?

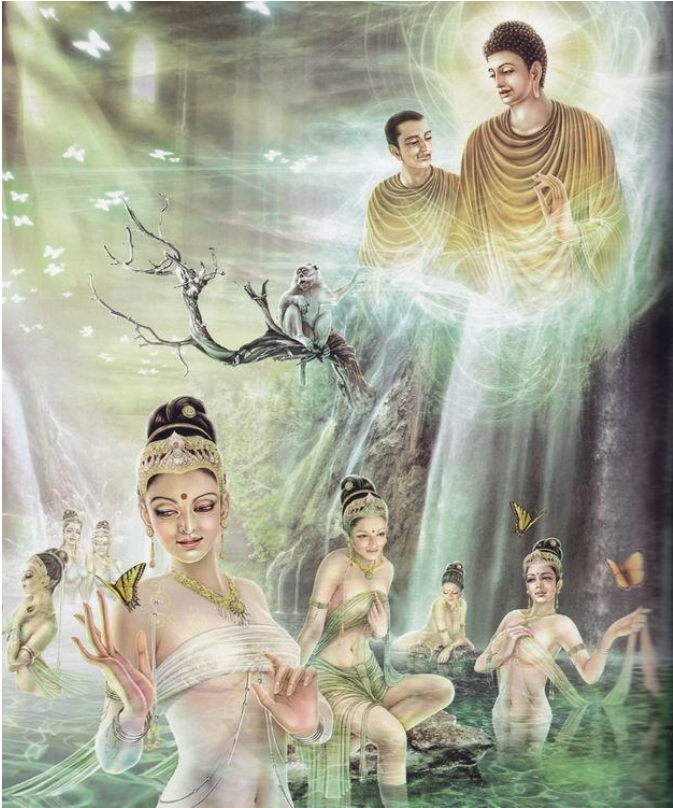
Tất cả khổ, đều chỉ là ảo mộng. Thực sự là "KHÔNG CÓ KHỔ", THÌ CẦN GÌ CON ĐƯỜNG ĐỂ THOÁT KHỔ ĐÂY?.

Lời tâm truyền số 3212

Ngài khiến con lãnh ngộ được nhiều điều, cảm ân ngài.

LÀNH THAY!

Lời tâm truyền số 3213

Không có khổ, thì không cần luân hồi nữa ạ?

"Luân hồi cũng không có gì là khổ cả", có vô lượng Phật, Bồ Tát... thường luân hồi để giáo hóa chúng sinh, họ không có khổ(khổ tâm) nào hết. "LUÂN HỒI KHÔNG CÓ KHỔ, MÀ CHỈ CÓ NGƯỜI MÊ CÒN CHẤP TÂM, CHẤP TƯỞNG... MỚI THẤY LÀ KHỔ".

Lời tâm truyền số 3214

Khi mới ngộ ra, thì phải tu, phải sửa, phải hành, vì chúng ta chỉ mới tỉnh thức thôi đúng không ạ?

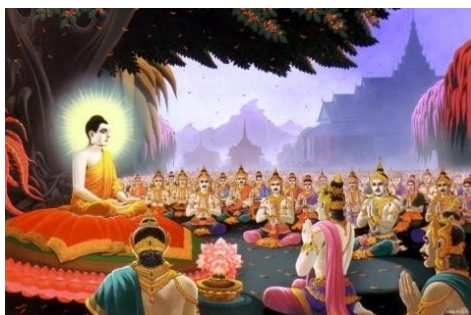
*Nếu đã thực sự nhận ra "vạn pháp giai không", "trong tâm tịch tịnh, ngoài tâm không còn tướng", thì hành cái gì?, sửa cái gì?. Bởi trong tâm chưa tịnh, còn thấy phiền não, tạp niệm, đúng sai... nên mới còn sửa, mới còn hành... . **THẬT SỰ TỈNH THỨC, THÌ TÂM KHÔNG CÒN 1 NIỆM, THÂN TÂM NHẤT NHƯ, VẠN PHÁP HÓA KHÔNG,...***

Lời tâm truyền số 3215

Khi con đã giác ngộ, tỉnh thức(từ Tu Đà Hoàn, Sơ Địa Bồ Tát... trở lên), thì trong tâm của con không còn 1 pháp nào cả, không còn thấy có gì để sửa, để tu, để hành... nữa cả. **Việc còn lại của con chỉ còn là "1 quá trình buông bỏ, xả bỏ nữa" là xong.** Buông tất cả, xả tất cả các pháp cho đến khi nó thật sự là giai không(Alahan, Diệu Giác Bồ Tát, Phật...) thì con liền thành tựu **CHÁNH ĐẲNG CHÁNH GIÁC.**

Lời tâm truyền số 3216

Quá trình buông xả, buông bỏ vạn pháp, nó hoàn toàn chỉ diễn ra ở trong tâm của con thôi, tuyệt đối không dính dáng gì đến duyên sự ở bên ngoài. **TÂM KHÔNG THÌ PHÁP KHÔNG, HẾT THẢY THẾ GIỚI ĐỀU KHÔNG.**

Lời tâm truyền số 3217

Xin thầy hoan hỷ giải thích câu qua sông bỏ bè của Đức Thế Tôn ạ?

"Bè" chính là 1 pháp môn nào đấy, là pháp học, pháp hành... của mỗi vị, cái bè đó mục đích là để đưa 1 chúng sinh từ chỗ mê lầm tới chỗ giác ngộ, từ chỗ phiền não tới chỗ thanh tịnh, từ chỗ động loạn tới chỗ tỏ tánh... . Khi tỏ tánh, thanh tịnh, giác ngộ rồi, thì cái bè kia không cần đến nữa, bởi chính cái bè đó cũng là 1 sự dính mắc. Trong Chân Tâm thì không có 1 cái bè, 1 phiền não... nào nữa cả.

Lời tâm truyền số 3218

Con cần tìm hiểu ý nghĩa của 2 từ “luân hồi” và “tái sinh” ạ?

Luân hồi, là tùy theo **NGHIỆP** của mỗi chúng sinh **đã khởi tạo** mà sinh ra rồi chết đi trong nhiều thân tướng khác nhau(trời, người, súc sinh, ngạ quỷ, địa ngục, atula...), gọi là lục đạo luân hồi. Mỗi kiếp được sanh ra thì gọi là “tái sinh”, chừng nào thoát khỏi luân hồi, thì “không còn tái sinh” nữa, tức không phải thọ thân nào nữa. Khi đó họ sẽ nhập “pháp giới tứ thánh”(Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, Phật) và hoàn thiện tâm tánh cho đến khi viên mãn thành Phật. Trong quá trình đó, họ có thể sẽ “phát nguyện tái sanh(gọi là Báo Thân, Ứng Thân, hay Ứng Hóa Thân...) để giáo hóa chúng sinh, xây dựng công đức thành

Phật...". Tái sinh của các ngài thì hoàn toàn khác so với tái sinh của chúng sinh. Tái sinh của chúng sinh thì đau khổ, tạo thêm nghiệp..., tái sinh của bậc thánh thì tự tại, gia tăng công đức, tiêu trừ nghiệp trướng,... .

Lời tâm truyền số 3219

Thưa thầy, giác ngộ rồi có gặp được người thân đã mất không?

Thông thường thì ở không gian khác nhau sẽ không nhìn thấy được nhau, nếu cùng không gian, cùng kiếp sống cũng còn chưa chắc nhận ra nhau đã từng là người thân từ tiền kiếp, ai mạnh trực giác thì chỉ có thể cảm nhận là "hình như con người này đã từng gặp ở đâu rồi, rất quen thuộc...", không thể có năng lực quán chiếu trong tiền kiếp, hoặc hiện tại ai đó đang ở đâu?, cõi nào?, dưới hình tướng nào?... được, năng lực đó chỉ có hàng A La Hán, Bồ Tát, Phật... mới có thể quán sát được. Còn năng lực dưới các vị ấy thì không thể biết được, bởi vô minh che lấp,... .

Lời tâm truyền số 3220

Cho con hỏi, làm sao phá được bản ngã?, hay là nếu có ý niệm về bản ngã thì mình chỉ cần thấy rõ mà không dính chấp ạ?

Đúng là chỉ cần thấy rõ và không dính chấp là đủ rồi, đó là tâm giác, không sợ có ý niệm của bản ngã khởi lên, mà chỉ sợ mình GIÁC CHẬM thôi. Nếu tâm "thường giác, thường thấy biết thanh tịnh", thì vô lượng phiền não cũng sẽ hóa thành không.

Lời tâm truyền số 3221

Thưa thầy, tiểu sinh muốn hỏi về khoảng lặng?

CÓ 5... LOẠI TÂM KHÔNG... .

Khoảng lặng, hay còn gọi là khoảng không, thì có mấy nghĩa sau:

1 là: "cái không" của "sự bất cần", tâm người này cái gì cũng bất cần, bỏ mặc, vô cảm,...(như tâm người thường...).

2 là: "cái không" của "vô minh, tâm trí lu mờ, lặng mà không sáng", gọi là cái không "vô kí", hay vô giác,... (như tâm người đang tu...).

3 là: "cái không" của "sự từ bi", tâm người này không vướng mắc nhưng vẫn tràn đầy tình thương tới đồng loại, muôn loài, vạn vật,...(như Tâm Bồ Tát...).

4 là: "cái không" của "diệu hữu", tâm người này có được sự tự tại, tùy duyên thuận pháp, thuận theo tự nhiên,... .

...

Và 5 là: "cái không" của "sự tịch tịnh, đại niết bàn". Là tâm của các vị Phật, hoàn toàn bất động, tịch diệt.

Lời tâm truyền số 3222

Con đọc trên mạng có câu, thánh nhân không học mà biết, liệu có đúng không ạ?

"Thánh nhân không học mà biết", câu này hoàn toàn đúng. Nhưng phải biết rằng, "cái biết ở đây là Tánh Biết thường trong lặng, thanh tịnh", chứ không phải "cái biết theo pháp, hiểu pháp...". Thánh nhân có thể có đồng thời 2 cái biết này, nhưng 1 người phàm phu, chưa giác ngộ... thì chỉ có thể có cái biết theo pháp, hiểu pháp... sinh diệt, vô thường... do học hỏi mà có thôi, Tánh chưa tỏ thì chưa có cái "thường biết thanh tịnh" được. Khi Tánh Biết hiển lộ, thì cái biết theo pháp kia cũng sáng tỏ theo 1 cách đúng với bản chất của pháp, họ sẽ ít hoặc không còn sai lầm khi nhìn nhận về nó,...

Lời tâm truyền số 3223

Nếu ta giác ngộ rồi, thì ta như thế nào? ở đâu? có làm gì nữa không? hay ta ở yên 1 chỗ hay lơ lửng trong vũ trụ, hay ta không có gì?, con đang thắc mắc những vấn đề này ạ?

*Khi giác ngộ rồi, thì chỉ là **mọi suy nghĩ ấy sẽ tan biến hết đi**, và trở về tâm thanh tịnh, không có vọng niệm, câu hỏi, hoài nghi... gì nữa cả.*

Lời tâm truyền số 3224

Vậy thì con bắt đầu làm thế nào để trở về tâm thanh tịnh, không còn vọng niệm, thâm tham sân si... nữa ạ?

Nếu đã thấy rõ chúng rồi, THÌ CHỈ CẦN 1 CHỮ "BUÔNG" LÀ ĐỦ.

Lời tâm truyền số 3225

Bản chất của các pháp là không, có phải không ạ?

Đúng vậy, đều là hư ảo, giả hợp... mà thành.

Lời tâm truyền số 3226

Con làm ở môi trường công nhân, toàn phải nghe những lời trêu đùa về những chuyện tà dâm, thực sự không muốn nghe nhưng không thể bỏ việc được, nó làm cho mình thấy mình không sạch sẽ để tu tâm ạ?

Vậy thì bản thân mình hãy làm ra 1 tấm gương "thật sáng, thật chói" đi, thì càng những người mang tâm địa càng xấu xa, thì họ lại càng soi thấy bản thân họ thật là ô uế..., từ đó họ dần có cơ hội sửa họ, đó là mình đang giúp họ trong thầm lặng,...

Lời tâm truyền số 3227

Đạ, tự do là gì ạ?

Tự do, chính là tâm không bị dính mắc, không bị dính mắc vào bất kì thứ gì chính là hoàn toàn tự do.

Lời tâm truyền số 3228

Vậy trong thiền định, những vướng mắc trong lòng con bỗng được giải thích, xong rồi con quên ngay. Là đã tỏ và không cần nhớ đến hay sao ạ?

*Thấy xong **buông xả luôn** thì đúng, không có gì sai, thấy xong mà **chấp** thì mới là sai.*

Lời tâm truyền số 3229

Con còn những nhân duyên bên ngoài, và công việc của mình, thì làm sao để cho tâm được thanh tịnh ạ?

Hãy hoàn thành trách nhiệm, nghĩa vụ... của mình đối với các duyên cũng như công việc... ấy, làm mà không để tâm dính mắc thì được thanh tịnh.

Lời tâm truyền số 3230

Con còn 1 đồng nợ chưa trả, nên tâm cũng không được bình an ạ?

Có nợ thì cố gắng làm để trả nợ thôi, có nợ thì phải trả chứ?. Cái giá của sự bình an là phải cố gắng mà trả hết nợ, dù là tiền bạc hay ân oán,... .

Lời tâm truyền số 3231

Thưa thầy, Phật thích ca truyền bá chánh pháp, chứ không phải truyền bá xây tượng, xây chùa..., vậy những thứ ấy có tác dụng gì không ạ?

Nó vẫn có tác dụng của nó, xây tượng, xây chùa... là để nhắc nhở mình và mọi người... tu tập, có nơi để dẫn dắt hàng sơ cơ, hậu học,... . Nhưng về rốt ráo thì không cần đến nữa.

Lời tâm truyền số 3232

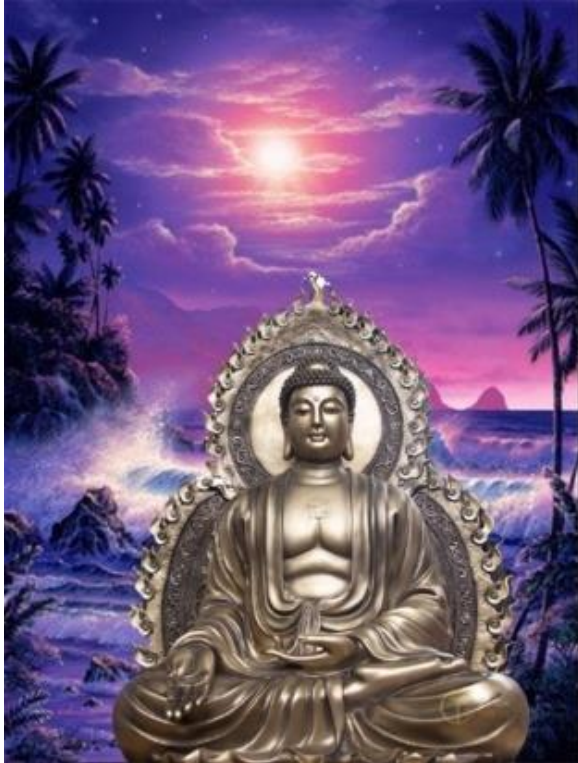
Thầy cho con hỏi, sao trong người con như có 2 người vậy ạ? 1 cái là tĩnh, 1 cái suy nghĩ nó cứ chạy loạn là sao ạ?. Và cái tĩnh biết rất rõ cái suy nghĩ nó khởi lên ạ?.

Không có 2 người nào cả, mà chỉ là 1 người thôi. "**Cái tĩnh**" biết rõ suy nghĩ kia, thì Cái Tĩnh chính là "**Tánh Biết**" (**Chân Tâm**), nó thường biết tất cả mọi thứ hiện hữu ở xung quanh, kể cả là suy nghĩ (vọng tâm, vọng niệm). Vì làm chấp **vọng niệm** kia là **Cái Ta, Của Ta**, nên bị **đồng hóa, ngộ nhận** là mình, nhưng thật ra nó là **huyễn hóa, sanh diệt...**, không phải là 1 người nào khác cũng là mình đâu.

Lời tâm truyền số 3233

Phật Tánh là gì?

KHÔNG LÀ GÌ CẢ!

Lời tâm truyền số 3234

1 bậc trí thánh sẽ chỉ dạy cho con những chân lí của sự giác giải thoát "**1 cách vô điều kiện**". 1 chút điều kiện nào ở trong sự chỉ dạy đó, thì chỉ là người phàm phu, cho dù hình dáng của họ như nào, những lời mà họ nói ra, **tuyệt đối** không phải lời chân thành, lời chân lí giải thoát của Như Lai.

Lời tâm truyền số 3235

Cho con hỏi, câu Vô ngã tướng, vô nhân tướng, vô chúng sanh tướng, vô thọ giả tướng, có nghĩa gì?

Tất cả đều chỉ diễn bày từ 1 nghĩa gốc là "**vô tướng**" (tất cả tướng đều là hư giả). Vì vô tướng nên không có tướng thật của ta, của người, của chúng sinh, thọ giả..., cho đến không có tướng thật của cây cối, đất đá, sông nước..., thậm chí là không có tướng của vũ trụ, lục đạo, thập pháp giới... .

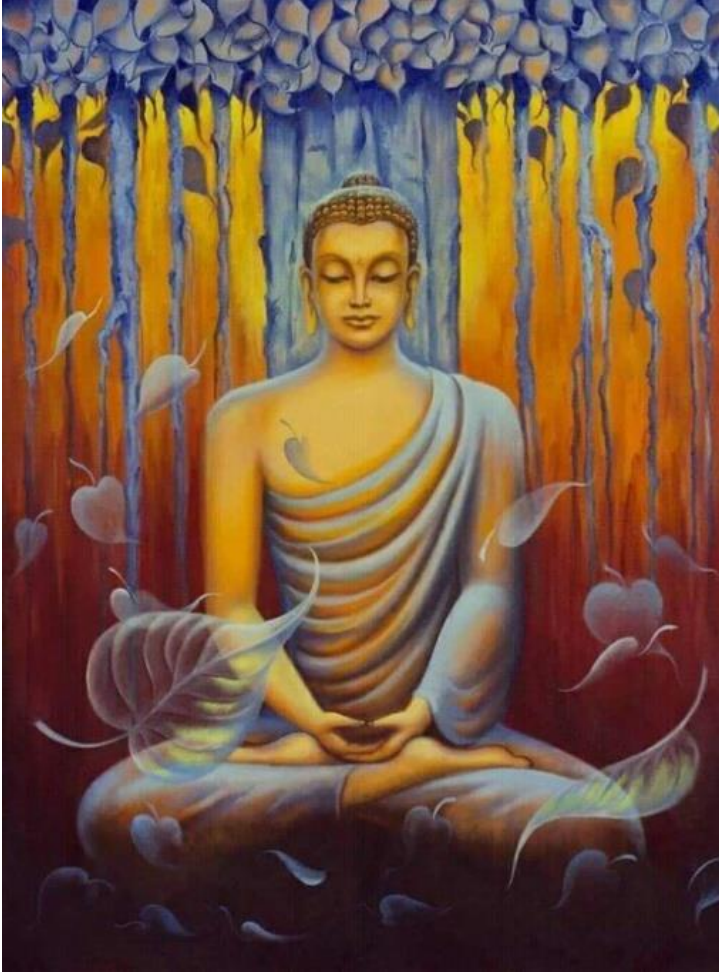

Lời tâm truyền số 3236

Thưa thầy, khi xả bỏ thân xác, thì nghiệp quả và tội phước trú ở chỗ nào theo ta đi luân hồi ạ?

Nghiệp, Phước... tạo ra thân(tâm sanh tướng), chứ "không phải tướng sanh tâm". Mọi thân, tướng... đều do "tâm tướng" mà được sanh ra. Mỗi người... đều có nghiệp, phước, vọng tâm... chứa ở trong 1 cái kho riêng của mình đã tạo, gọi là A Lại Da Thức(hay Tàng Thức). Còn chủng tử trong tàng thức(nghiệp thân, khẩu, ý...) thì còn sanh thân trong lục đạo, thập pháp giới..., hết mọi chủng tử ấy thì không phải thọ thân nào nữa

cả, tâm tánh thể nhập vào bản thể của chính mình, của vũ trụ vạn vật.

Lời tâm truyền số 3237

Thưa ngài, 1 vị đã thực chứng Như Lai là như thế nào ạ?

"Thực Chứng"?, 1 người thực chứng Như Lai là khi người đó nhận ra: **"KHÔNG CÓ GÌ ĐỂ CHỨNG CẢ"**.

Lời tâm truyền số 3238

Con có 1 người cô Phật tử tu hành tinh tấn, ai than khổ cũng giúp, nhưng giúp rồi đều gây họa cho cô ấy, thì con nên khuyên gì cho cô ấy? Và con có cản trở tâm từ bi của cô ấy không?

Nguyên tắc của giúp là "không hại người, không hại mình", phải "lợi người, lợi mình", nếu ngay cả bản thân còn không biết bảo vệ, gây tổn thương cho chính mình, thì cái giúp kia "phải xem lại", bởi chính mình cũng là 1 chúng sinh mà?. Từ bi không trọn vẹn thì không phải là từ bi đâu. Chỉ có hàng Bồ Tát mới có thể "quên mình vì chúng sinh", nhưng việc họ làm luôn là "tự lợi lợi tha,

tự giác giác tha", tuyệt đối không gây hại cho ai, kể cả bản thân họ. Còn việc khuyên bảo, thì chắc gì họ đã nghe?, vạn pháp tự vận hành 1 cách tự nhiên, chừng nào họ tự thấy ra bài học của họ thì họ mới tự thay đổi được, trừ khi họ có ý hỏi mình thì mình hãy có ý kiến.

Lời tâm truyền số 3239

Ngoài không chấp là thiền, trong không nhiệm là định. Tìm hiểu và thực hành phối hợp các pháp, nhất định phải thực hành, đúng không ạ?

Trong đã không, ngoài cũng không, đã không 1 pháp nào rồi vậy lấy cái gì để thực hành? Thực hành để thành cái gì?

Lời tâm truyền số 3240

Tất cả là 1, 1 là tất cả nghĩa như nào, mong thầy giảng giúp?

Vạn vật đều tạo ra từ "đất, nước, gió, lửa", hơn thế là luân hồi trong nhau, chuyển hóa qua lại, nên là 1(đại đồng, đồng 1 thể, đồng 1 Pháp Thân...). Tất cả chúng sinh cũng đều có "THỂ TÁNH như nhau", không có khác biệt, nên cũng là 1(đồng 1 Thể Tánh, hay đồng 1 Pháp Tánh...).

Lời tâm truyền số 3241

Trước mắt là nghiệp quả gia đình, biết vậy sao con vẫn phiền não, gia đình là nơi khó phục nhất, xin cho con lời chỉ dạy ạ?

*Đèn chưa đủ sáng thì chưa thể phá tan bóng tối, đèn đủ sáng rồi thì bóng tối tự tan đi. Đèn ở đây là **đức hạnh** của chính mình, lấy đức mà phục nhân, "**nhân chưa phục bởi đức chưa đủ**". Đức lớn, trời đất... còn cảm động huống hồ là con người?,... . Nếu đã có sẵn nhân duyên rồi mà người chưa phục mình, thì phải biết là "**đức hạnh của mình là chưa đủ**".*

Lời tâm truyền số 3242

Thưa ngài, Phật Tánh trong 1 con kiến, có bằng Phật Tánh trong 1 con người không ạ?

Phật Tánh không của riêng ai cả, không to không nhỏ, không dài không ngắn, không gần không xa..., bất kì chúng sinh vạn vật nào nhận ra thì đều là giác ngộ như nhau, là 1 Thể Tánh viên mãn, nhất thể. Mình và con kiến không khác, mình và 10 phương Chư Phật cũng không có gì khác cả.

Lời tâm truyền số 3243

Lúc cận tử nghiệp, thân xác chết đi, ngũ uẩn diệt, từ 1 niệm mà tái sanh sang 1 kiếp khác trong sáu nẻo luân hồi, vậy làm sao để không còn đầu thai nữa ạ?

Có 2... dạng đầu thai...:

1 là: Theo "**nghiệp**" mà sanh, đó là chúng sinh trong lục đạo, mỗi chúng sinh đều có "**tập nghiệp**" của mình, còn nghiệp thì còn đầu thai, không thể tự mình khống chế được, tùy nghiệp thiện ác... đã gieo mà đi đến nơi cần đi, trừ khi không còn nghiệp gì thì mới không đầu thai vào đâu nữa,... .

2 là: Theo "**nguyện**" mà sanh, là khi chúng sinh trong lục đạo biết tu hành, tiêu trừ nghiệp trướng, phiền não... dần rồi, và **dự vào hàng ngũ "tứ thánh pháp giới"**(Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, Phật) thì có thể phát nguyện đầu thai lại trong lục đạo để cứu khổ chúng sinh, đồng thời xây dựng công đức cho chính mình,... .

Ngoài 2... dạng trên, còn có 1 dạng đặc biệt nữa, là "**vãng sanh**" về cõi cực lạc của các vị Phật đã tự họ biến hiện ra để tiếp độ chúng sinh, điều kiện là "**tín và nguyện**" phải viên mãn. Trường hợp này thì "**còn nghiệp vẫn có thể vãng sanh được**", không phải trôi lăn trong lục đạo nữa,... .

Lời tâm truyền số 3244

Con nghe Kinh Kim Cang có đoạn, không khổ tập diệt đạo, không có hết vô minh, vậy tâm mình cũng là không sao ạ?

Không có "khổ, tập, diệt, đạo" là khi người đó đã hoàn toàn thể nhận Chân Tâm của họ rồi, "toàn thể Chân Tâm là 1 thể thanh tịnh, rỗng lặng, trong sáng", không còn thấy 1 pháp hữu vi, vô thường... nào trong tâm họ nữa. Mà "khổ, tập, diệt, đạo" lại đều nằm trong pháp hữu vi, vô thường... đấy cả. Vô minh cũng vậy, cái gì vô minh? Là Cái Ta vô minh, không có ta nữa thì cái gì vô minh?. Chân Tâm thì không có ta, không có của ta, cho nên không có vô minh, vì không có vô minh cho nên cũng không có hết vô minh,... . Không có tâm thì là

*"không có tâm vọng tưởng, phiền não...",
còn Chân Tâm thì lại thường hằng, bất
biến,... .*

Lời tâm truyền số 3245

Sự giác ngộ của con, đến từ những gì con xúc chạm, con hành động, con khởi nghĩ... . Khi con thấy rõ mọi thứ đang diễn ra xung quanh cuộc sống nơi chính thân và tâm của con, thì là lúc con có cơ hội thức tỉnh đấy. Giác ngộ, là giác ngộ chính mình, giải thoát, cũng là giải thoát khỏi chính những thứ đang là con, của con.

Lời tâm truyền số 3246

Như vậy ngộ rồi, không thấy cái ta từng tồn tại trong luân hồi đúng không ạ?

Như bong bóng nước..., CÓ RỒI KHÔNG, THẤY LẠI KHÔNG THẤY.

Lời tâm truyền số 3247

Khi thành Phật rồi, Phật “nguyên mà sanh”, vậy khi sanh rồi lại bị trần cảnh lôi cuốn và vẫn phải trầm luân trong lục đạo phải không ạ?

*Khi đã thành Phật, thì đã là bậc **VÔ THƯỢNG CHÁNH ĐẲNG CHÁNH GIÁC** rồi, không còn **bất giác nữa**, ra vào tam giới tự do tự tại, không có trướng ngại,...*

Lời tâm truyền số 3248

Đạ, làm thế nào để duy trì Tánh Biết trong khoảng không của bể tánh ạ?

Lấy tâm gì để duy trì?, không có cái gì duy trì được cả. **Vọng tâm không dính dáng gì đến Chân Tâm(Tánh Biết) vô niệm.** Tánh Biết thường biết, nhận ra nó mọi lúc mọi nơi thì tạm gọi là Phật Giới, Bể Tánh Thanh Tịnh, Thường Tịch Quang... . Dừng lại tất cả mọi tâm tư, vọng tưởng..., thì Tánh Biết ấy liền hiển lộ, nó không phải ta, cũng không phải của ta, mà là Bản Thể Chung của mọi chúng sinh, của muôn loài vạn vật, và của 10 phương Chư Phật, Bồ Tát,... .

Lời tâm truyền số 3249

Thưa thầy, giữa Tâm và Tánh Không, nó có phải 1 hay 2, hay không khác... ạ?

TÂM(Chân Tâm không phải vọng tâm) **LÀ BẢN THỂ, TÁNH LÀ SỰ LINH THÔNG, DIỆU DỤNG, GIÁC SÁNG... CỦA TÂM**, nên thường gọi chung là **TÂM TÁNH**, nghĩa là Chân Tâm thường sáng tỏ, giác sáng... . Ví dụ: ví **TÂM** như cái bể trống, còn **TÁNH** thì là nước tinh khiết trong cái bể trống ấy vậy. Tâm Tánh là 1 bể nước tinh khiết, trong sáng, thanh tịnh..., không có vấn đề(phiền não, nghiệp trướng...), tâm tánh không phải là 1, cũng chẳng phải là 2, **MÀ LÀ 1 THỂ NHẤT NHƯ**.

Lời tâm truyền số 3250

Xin thầy khai thị cho con ạ: trong cái thấy chỉ là cái thấy, trong cái nghe chỉ là cái nghe, trong cái cảm giác chỉ là cái cảm giác, trong cái nhận thức chỉ là cái nhận thức ạ?

Đó là lời diễn giải của câu: "**thấy biết như thật**", không suy niệm thêm 1 niệm nào cả về sự vật, sự việc... đang hiện hữu, luôn tỉnh thức trên thân thọ tâm pháp của mình(khi sử dụng 6 căn, gọi là **TƯỚNG THANH TỊNH**). Khi đó bản tánh tự nhiên trở về sự trong lặng, thanh tịnh vốn có.

Lời tâm truyền số 3251

Người không ngồi thiền, không có nghĩa là họ không tu. Người không niệm Phật, không có nghĩa là họ không tu. Người không trì chú, không có nghĩa là họ không tu. Người không làm thiện, không có nghĩa là họ không tu. Thậm chí rằng: **"người không làm gì cả"**, cũng không có nghĩa là họ không tu... .

Vậy thế nào mới thật là tu?, cái này thì con phải hiểu cho thật rõ, không rõ chỗ này, thì con có làm gì cả đời thì cũng là vô ích,... . Kẻ tu thật sự, là họ **xoay vào nội tâm của chính kẻ đó, xả bỏ đi những phiền não, tạp niệm, tham sân si...**, khiến cho tâm của họ **DẦN TRỞ NÊN THANH TỊNH, RỎNG LẶNG, TRONG SÁNG**. Con phải nhớ cho thật kỹ, **"đừng ép mình ép**

người" "làm những việc vô nghĩa nữa",...

Lời tâm truyền số 3252

Nếu con không đọc kinh, không lạy Phật, vậy là không công phu..., vậy những người, những vong... đã thấy nghe con công phu mỗi ngày có làm trở ngại gì lại con không ạ?

Phải phân biệt được giữa TU TÂM, VÀ TU TƯỚNG?

Tu tướng, là tất cả các biểu hiện tu của tướng(thân), là ngồi thiền, niệm Phật, lạy Phật, trì chú, làm thiện, cúng dường..., tất cả đó đều nằm trong các pháp đối đãi, tương trợ, giúp đỡ... lẫn nhau, là pháp hữu vi, không thể đưa đến quả vị Phật viên mãn, chỉ có thể luân

chuyển ở trong thập pháp giới chúng sinh,... .

Tu tâm, là không có làm gì dính dáng đến tướng nữa, mà là "lìa tướng", lìa tướng thì mới có thể "vô tướng", **VÔ TƯỚNG THÌ MỚI CHÂN THẬT LÀ NHƯ LAI**, lìa chính là lìa tất cả vọng tưởng, phiền não, tham sân si..., **CHO ĐẾN KHI CHÂN TÂM HIỂN HIỆN, THÌ ĐÓ CHÍNH LÀ NHƯ LAI CỦA CÁC VỊ**. Ngày xưa, Đức Thích Ca Mâu Ni chỉ dạy đều là **TU TÂM**, chưa hề chỉ 1 pháp **TU TƯỚNG** nào cả, các pháp tu tướng đều chỉ là pháp phương tiện của người sau để lại.

Lời tâm truyền số 3253

"Tu" thiền, đắc đạo chưa? **LÀ CHƯA.**

"Tu" tịnh, đắc đạo chưa? **LÀ CHƯA.**

"Tu" mật, đắc đạo chưa? **LÀ CHƯA.**

"Tu" khổ hạnh, đắc đạo chưa? **CŨNG CHƯA.**

...

Vì sao vậy? Vì "đang tu" mà, đang tu thì là chưa đắc thôi, đắc rồi thì tu cái gì nữa đâu? **CON CÓ HIỂU ĐƯỢC CHĂNG?**

Lời tâm truyền số 3254

Con chớ hiểu lầm.

*Ta bảo con bỏ thiền, chính là ta muốn con đạt tới chỗ rốt ráo của thiền đấy. Ta bảo con bỏ niệm, chính là ta muốn con đạt tới chỗ rốt ráo của niệm đấy. Ta bảo con bỏ chú, chính là ta muốn con đạt tới chỗ rốt ráo của chú đấy. Ta bảo con bỏ khổ hạnh, cũng chính là ta muốn con đạt tới chỗ rốt ráo của khổ hạnh đấy... . Vô lượng pháp phương tiện tu tập khác thì đều như vậy. **CHỖ RỐT RÁO ĐẤY LÀ CÁI GÌ? CHÍNH LÀ CHÂN TÂM THANH TỊNH, RỎNG LẶNG, TRONG SÁNG CỦA CON HIỆN TIỀN.***

Lời tâm truyền số 3255

Cho con hỏi, cây cối, đất gió lửa có Phật tánh không?, hay mỗi con người có? Sao con vừa thấy có vừa thấy không ạ?

Chúng sinh có Phật Tánh, vạn vật(đất, nước, gió, lửa, cây cối,...) có Pháp Tánh. Pháp Tánh và Phật Tánh là "không 2 không khác", bản chất là Đồng Nhau, không có khác biệt, cái khác biệt là tướng trạng ấy cũng lại là thứ vô thường, đôi khi thân chúng sinh chết lại hòa vào tứ đại, chuyển hóa vào cây cối..., cho nên nói "tất cả là CÙNG CHUNG 1 PHÁP THÂN", VÀ TẤT NHIÊN LÀ CÙNG CHUNG 1 PHÁP TÁNH NỮA.

Lời tâm truyền số 3256

Thưa thầy, cái biết tồn tại trong tất cả, nhưng chỉ khi trong hình tướng là con người mình mới đủ tố chất để nhận ra, phải không ạ?

Muôn loài, vạn vật... đều có **TÁNH LINH, THẤY BIẾT...** như nhau. Hiện tại mình tự biết mình, người khác thì họ cũng tự biết họ..., con chó, con mèo, con gà, con rắn..., cho đến cỏ cây đất đá..., tất cả đều thấy biết... giống nhau hết, **chỉ khác hình tướng thôi**. Có con nào chịu đứng yên để con người... giết thịt nó đâu? chúng đều biết kêu la, chạy trốn, đánh trả... mà?. Mọi thứ khác cũng tương tự như vậy, chỉ là thân khác nhau,

NGHIỆP khác nhau thì thọ thân khác nhau mà thôi,... .

Lời tâm truyền số 3257

Sự thông tuệ cần sự trả giá rất cực khổ đấy. Không tự nhiên ta lại có vô lượng pháp lành để ban cho con đâu. chính con phải chiến thắng chính mình, mỗi khi tham, sân, si, phiền não, nghịch cảnh... xảy ra với con, con đều phải nỗ lực xả bỏ, giữ gìn tâm thái bình thản, ôn hòa... trong tất cả mọi sự. Khi tâm của con trở nên trong ngần, trí tuệ từ đó phát sinh, con mới có thể tự mình hiểu ra những gì mà con cần biết đến.

Lời tâm truyền số 3258

Thưa thầy, tại sao mọi người cứ phải lạy Phật, quỳ gối, mà không phải chấp tay xá chào ạ?

KHÔNG LÀM GÌ CŨNG ĐƯỢC MÀ,
Phật đâu cần sự cung kính, vái lạy của ai đâu, do quan điểm mỗi người thôi. Dù ai suy nghĩ thế nào, cũng đều phải tôn trọng, không cần phán xét, chỉ cần tự biết rõ bản thân mình là đủ rồi.

Lời tâm truyền số 3259

Cỏ cây đất đá... cũng thấy biết như ta, vậy mình chặt cây, bẻ lá... thì cũng mang nghiệp hay sao ạ? Mong thầy khai thị.

Đúng vậy! Thật sự vạn vật đều có tánh linh, vì bản thân mình mà tiêu diệt sự sống của 1 cây cỏ nhỏ bé thôi cũng là sai với tự nhiên rồi, sao không có tội được? Tuy nhiên, chúng sinh hữu tình muốn sống được thì không thể không ăn..., nếu cố gắng ăn chay... thì nghiệp tội sẽ đỡ đi rất nhiều, ăn rau... thì cây rau có thể vẫn sống và phát triển tiếp, nhưng ăn thịt thì chắc chắn chúng sinh

đó sẽ chết, oán thù... từ đó mà phát sinh,... .

Lời tâm truyền số 3260

Thưa thầy, thấy nghe và biết... có phải cùng 1 thể không ạ?

Đúng vậy! Ngay lúc thấy thì liền nghe và biết, ngay lúc nghe thì liền thấy và biết, và ngay lúc biết thì liền thấy và nghe,... .

Lời tâm truyền số 3261

Dạ, cho con hỏi câu: “không chấp thủ hai đời”, hiểu thế nào ạ?

2 đời này nghĩa là 2 bên (biên kiến, nhị biên...), phải trái, đúng sai, chánh tà, quá khứ vị lai, trên dưới, xa gần, có không, ..., mọi thứ suy nghĩ đều nằm trong đó. **Nếu không còn chấp thủ thì tâm sẽ thanh tịnh, không còn tạp niệm, phiền não nữa, ...**

Lời tâm truyền số 3262

Thưa thầy, tại sao mình biết là giả rồi mà vẫn bị cuốn theo tư tưởng ạ?

Như xe lao xuống dốc, muốn dừng mà không dừng được, cái này gọi là "nghiệp lực". Bây giờ tu tập sao cho nghiệp lực ấy nó nhẹ đi thì không bị cuốn nữa, khi làm chủ được nghiệp rồi thì như tự ý điều khiển được xe đi trên đường bằng phẳng vậy,... .

Lời tâm truyền số 3263

Thưa thầy, nếu không khởi vọng niệm thì ngay đó mình thấy thực tánh các pháp, thấy được cái thực. Nhưng vũ trụ này là không có thật, thì mình đang thấy cái thực trong cái không thực à thầy?

Mình chỉ cần sống trong tâm thanh tịnh là được. Mọi khái niệm về Tánh, Tướng, thật giả,... không cần quá nghĩ tới. Đừng để tư duy, lập luận... của chính mình lôi kéo, đó đều là suy diễn, vọng tưởng,...(khởi nghĩ là tạo ra cái không thực, sống trong cái không thực rồi đấy...).

Lời tâm truyền số 3264

Thưa thầy, hạ thủ công phu nghĩa là như nào ạ?

Là sự tập chung cao vào việc tu tập.

Lời tâm truyền số 3265

Cái tâm hiện tại dù đang yên tĩnh, không bị tác động đã gọi là Chân Tâm chưa? Hay chỉ là 1 cái tâm chưa phải chân mà cũng không phải vọng ạ?

Tĩnh, Sáng Biết rõ ràng không mê, thì ngay đó là Chân.

Lời tâm truyền số 3266

Phản tỉnh là nhìn nhận lại mình trong những việc đã xảy ra, đã tham sân si thế nào. Vậy cái gì đang nhìn lại những cái đó vậy ạ, là tướng hay thật?

Tâm thấy biết rõ ràng các pháp, vọng tâm... CHÍNH LÀ CHÂN TÂM.

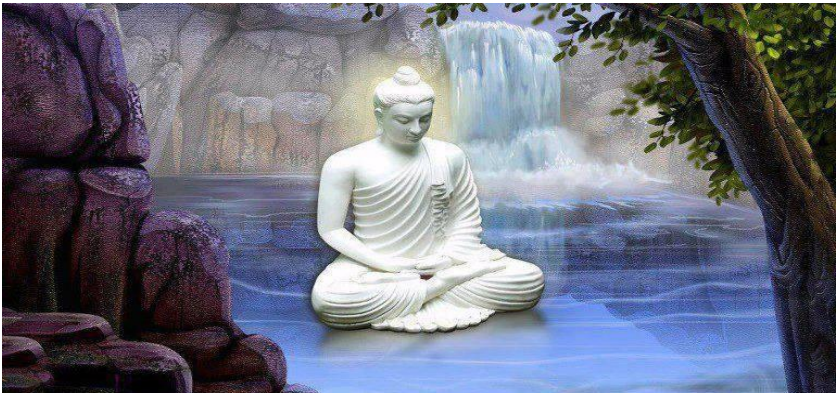

Lời tâm truyền số 3267

Thưa thầy, con muốn ăn chay mà gia đình cấm con ăn ạ?

Vậy là trong tâm là chưa thật sự muốn đâu, mình thật sự muốn thì không ai cấm được mình cả. Khi thật muốn thì tự nhiên ăn chay luôn 1 cách không có lí do gì ngăn cản được nữa,... .

Lời tâm truyền số 3268

Tại sao tâm con dễ nổi nóng với mọi người ạ?

Vì **TÂM TỬ** còn nhỏ quá, nếu yêu thương đủ lớn, bao dung đủ lớn..., thì không còn nóng nảy nữa,... .

Lời tâm truyền số 3269

Thưa thầy, ai đặt tên cho cây cối đồi núi, trâu bò lợn gà... ạ? Nếu gọi khác được không ạ?

*Tên của quý vị ai đặt? đặt ra làm gì?
Tên con của quý vị ai đặt? đặt ra làm gì?,... .*

Lời tâm truyền số 3270

Làm thế nào khi bị người khác chỉ trích, la mắng mà vẫn giữ tâm thanh tịnh thưa thầy?

*Vẫn phải là yêu thương và tha thứ cho hết thảy, lòng từ phải lớn, sức chịu đựng, nhẫn nại **phải lớn hơn sự việc** thì tâm mới tĩnh tại được. Lòng từ nhỏ, sức chịu đựng, nhẫn nại **nhỏ hơn sự việc** thì tâm liền sân si, bất an... ngay.*

Lời tâm truyền số 3271

Vậy làm thế nào để nuôi dưỡng tâm từ bi, và phát triển nó ngày 1 lớn hơn ạ?

Để tâm từ ngày 1 lớn hơn, thì phải từ bỏ tâm tham, sân, si, ngã mạn, nghi kỵ, hận thù, ích kỷ... ở trong lòng của mình đối với mọi người... ấy. KHÔNG CÓ 1 ÁC TÂM TRONG LÒNG THÌ TỪ BI NGÀY 1 LỚN.

Lời tâm truyền số 3272

Hiểu hết tất cả, nhưng cũng chính vì vậy mà không muốn đứng dậy nữa. Hay do con chưa thật sự hiểu hết, và phải hiểu đến khi nào?. Mong thầy có thể giúp con vượt qua vòng luẩn quẩn của suy nghĩ này?.

Vạn pháp giai không, vì vậy vốn chẳng có cái vòng luẩn quẩn nào giam nhốt mình cả, mình thấy có là bởi tâm mê chấp tướng trường tồn, chấp vọng quên chân. NGAY CHỖ TÂM THANH TỊNH LÀ VƯỢT THOÁT TẤT CẢ (TRÍ BÁT NHÃ).

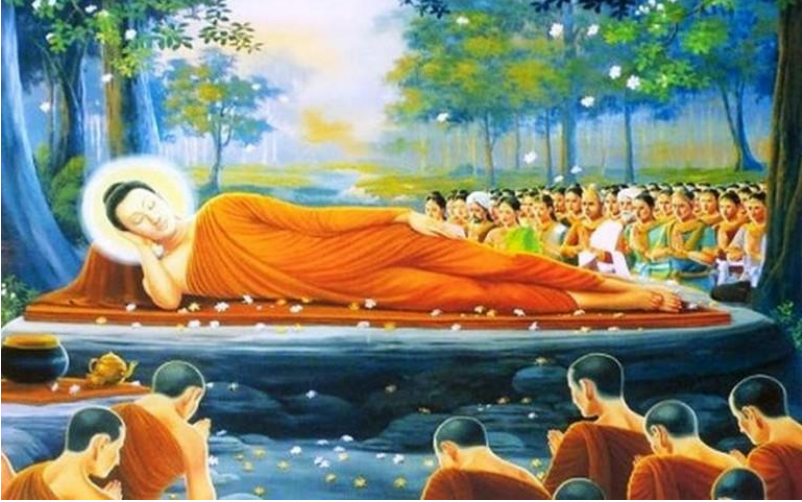

Lời tâm truyền số 3273

Xin thầy khai thị cho con. Trong Kinh Kim Cang ngài Tu Bồ Đề hỏi Phật, kẻ thiện nam thiện nữ phát tâm vô thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, làm sao an trụ? Làm sao hàng phục tâm ấy?

"Phát tâm vô thượng Chánh Đẳng Chánh Giác", nghĩa là "lìa khỏi tất cả vọng tưởng, phiền não, các tướng hư giả..." để thấy được "CHÂN TÂM VÔ THƯỢNG CHÁNH ĐẲNG CHÁNH GIÁC(VÔ LƯỢNG GIÁC). Khi thấy ra Chân Tâm rồi, thì tự nhiên tâm được an trụ(thanh tịnh, rỗng lặng, trong sáng) mà chẳng cần cầu an trụ(tâm cầu là vọng), Chân Tâm giác sáng thì vọng tâm không khởi được tác dụng gọi là "hàng

phục vọng tâm", sức giác mạnh lên thì mọi vọng đều tan biến.

Lời tâm truyền số 3274

Dạ thưa thầy cho con hỏi ạ. Những người mà lên đồng, lên sát hay vong nhập, như họ rùng mình cái là trở thành con người khác liền, cả về lời nói lẫn hành động. Vậy điều này là có thật không ạ?

Cái gì mình không thể tự kiểm chứng được thì không nên khẳng định là có hay không có, cứ để vạn pháp tự diễn bày, mình chỉ biết rõ mình thế nào mà tu sửa là được, HẾT THẤY SỰ VIỆC BÊN NGOÀI CHỈ LÀ GIẢ TƯỚNG MÀ THÔI.

Lời tâm truyền số 3275

Dạ thưa thầy, kiếp này không có duyên đủ phước để được xuất gia, là 1 cư sĩ sẽ có vợ có con, có gia đình..., nếu có tu tập thì có thể chứng đắc gì không ạ?

Bất kể là ai, dù tu sĩ hay tại gia, nếu còn có tâm cầu chứng đắc gì thì đều không thành tựu gì cả (tức lấy Vọng Tâm cầu Chân Tâm thì không thể được),... .

Lời tâm truyền số 3276

*Nghiệp rất dễ trỗi dậy khi tâm tham, sân, si... ở con khởi lên. Ai cũng có nghiệp tốt xấu... cả, nhưng tất cả sẽ trỗi dậy khi con không điều phục được tâm của mình. Người giác ngộ sống với **BẢN TÂM GIÁC SÁNG**, không còn khởi tham, sân, si... lên nữa, thì tất cả **Nghiệp Cũ** sẽ bị **NĂNG LƯỢNG GIÁC ĐỐT CHÁY SẠCH SẼ**, cuối cùng là đưa con về **Bản Tánh** của chính con, thoát ra mọi sự buộc ràng đã lâu,... .*

Lời tâm truyền số 3277

Con còn khởi tham, sân, si..., điều đó có nghĩa là **CON CHƯA BỊ CUỘC ĐỜI NÀY VẦN CHO ĐỦ NHƯ TỬ**. 1 bậc Thánh Trí hiền hòa với vạn vật, bởi lẽ, **HỌ ĐÃ BỊ CUỘC ĐỜI TRONG BAO KIẾP LUÂN HỒI VẦN CHO NHƯ TỬ RỒI**, họ đã **THẤU TRIỆT NHÂN SINH VÀ ĐẠI ĐẠO, BẢN NGÃ ĐÃ VỠ VỤN,...**, cho nên tâm của họ đã **HÒA QUYỆT VÀO HƯ VÔ,...**

Lời tâm truyền số 3278

Mọi sự vận động của Thân không đem đến sự giác ngộ. Mọi sự vận động của Tâm cũng không đem đến sự giác ngộ. Giác ngộ, chỉ là khi con nhận ra sự Thanh Tịnh, Trong Sáng... ở nơi tâm của con, dừng lại mọi sự mong cầu, đích đến, và tạp niệm,... .

Lời tâm truyền số 3279

*Chân Tâm vắng lặng, Vạn Pháp cũng
vắng lặng, chỉ có Vọng Tâm của con là
Động Loạn.*

Lời tâm truyền số 3280

Bản tánh của con là 1 THỂ GIÁC SÁNG VIÊN MÃN, diệu dụng của Thể Giác ấy là sự THANH TỊNH, RỎNG LẠNG, TRONG SÁNG, ĐỊNH TỈNH, THIỆN PHÁP, TỪ BI, TRÍ HUỆ..., tất cả đều là viên mãn cả.

Lời tâm truyền số 3281

*Con đừng đưa người khác vào sự
luẩn quẩn của ngôn từ, của pháp tu...,
làm dài dòng, giắc rối, phức tạp... sự tu
của họ lên. Rõ biết thực tại này đây,
nhận ngay nơi tâm thanh tịnh để sống
và tu mới là điều rất ráo.*

Lời tâm truyền số 3282

THÂN THỌ TÂM PHÁP, chính là HÀNH ĐỘNG, LỜI NÓI, SUY NGHĨ của con. Sống trong Thực Tại nơi Thân Thọ Tâm Pháp của chính mình, cũng chính là Thanh Tịnh được Hành Động, Lời Nói, Suy Nghĩ(thân, khẩu, ý) của con.

Lời tâm truyền số 3283

Khi tâm con đang Giác Sáng, thì lúc nào con cũng Ung Dung, Tự Tại, Đứng Đắn... cả, dù là trong Hành Động, Lời Nói, hay Suy Nghĩ... của con.

Lời tâm truyền số 3284

Khi con có "chủ ý" ngồi thiền, niệm phật, trì chú... thì đó đề là ý đồ của thân tâm, của bản ngã..., nhằm mong cầu, đạt được... 1 cái gì đó trong tương lai. Đó chưa phải chỗ rốt ráo của việc tu hành. **KHÔNG CÓ CHỦ Ý, KHÔNG CẦN SỰ MONG CẦU, ĐẠT ĐƯỢC... THÌ TÂM CỦA CON MỚI TRỞ NÊN TĨNH TẠI, YÊN ẮNG LẠI.**

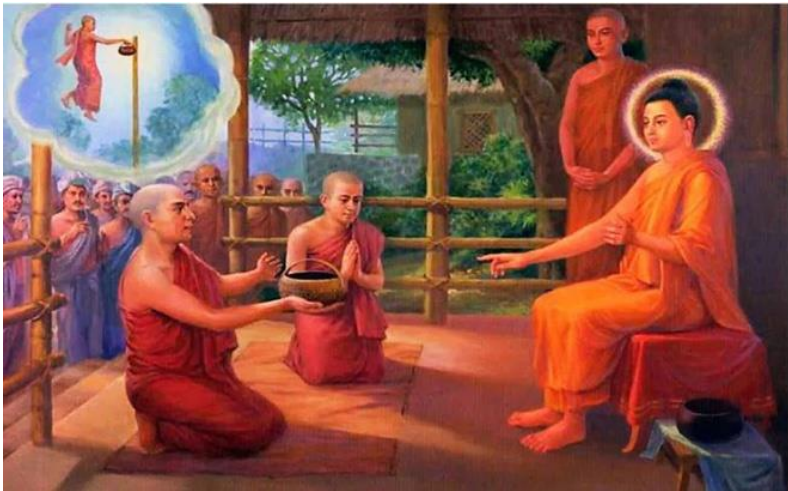
Lời tâm truyền số 3285

Chìm đắm vào ngôn từ và pháp môn..., là con đang tự làm con rối cho bản ngã của chính mình hoặc kẻ khác..., tại sao Tâm Thanh Tịnh lại phải đi hiểu pháp, hành pháp... ở bên ngoài?. Tâm Thanh Tịnh của con không cần phải hiểu cái gì, hành cái gì... thì mới có được, mà chỉ cần con DỪNG SỰ SUY NGHĨ LẠI THÌ NÓ LIỀN HIỆN TIỀN, CHẴNG PHẢI LÀM GÌ CẢ. "KHÔNG NGÔN TỪ MỚI LÀ THIỆN PHÁP CHÂN THẬT, KHÔNG PHÁP MÔN MỚI LÀ PHÁP MÔN CHÂN THẬT".

Lời tâm truyền số 3286

Không cần an trụ trên Thân, không cần an trụ trên Thọ, không cần an trụ trên Tâm, không cần an trụ trên Pháp,...
. Con không cần an trụ vào đâu cả, có chỗ để an trụ thì chỗ ấy là chỗ vô thường, sinh diệt, biến đổi... mà thôi.
KHÔNG CÓ TÂM AN TRỤ, KHÔNG CÓ CHỖ AN TRỤ, THÌ TỰ TÂM ẤY LIỀN AN TRỤ, SÁNG TỎ VÔ CÙNG.

Lời tâm truyền số 3287

Như Lai không có phương pháp tu tập nào cả, "CHÂN TÂM TỰ LÀ NƠI AN TRỤ CỦA CHÍNH NÓ, CHÂN TÂM CŨNG TỰ LÀ ĐÍCH ĐẾN CỦA CHÍNH NÓ", NƠI CHÍNH CON VÀ NHƯ LAI KHÔNG KHÁC.

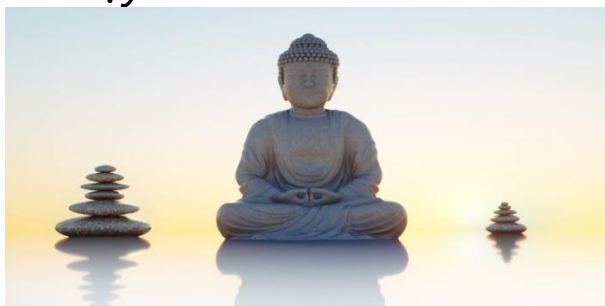
Lời tâm truyền số 3288

Nếu con hiểu trọn vẹn được 1 lời tâm truyền của ta, thì ta cũng chỉ cần nói 1 lời là đủ, không cần phải nói vô số lời tâm truyền khác nữa, bởi **bản chất lời ta nói đều chỉ là PHÁ BỎ ĐI TẤT CẢ NGÃ CHẤP, KIẾN CHẤP... Ở NƠI TÂM CỦA CON, cái cuối cùng là KHIẾN NƠI TÂM CỦA CON TRỞ NÊN THANH THANH TỊNH VÀ TRONG SÁNG, CHỈ VẬY THÔI.**

Lời tâm truyền số 3289

Khi con sống trong vô thức (mơ màng), thì các pháp thiện ác... thế gian tự động hóa thành chủng tử nghiệp thức nơi tâm con, khiến cho con luân hồi lâu hơn, nhiều hơn,... . Con phải tỉnh thức, rõ biết các pháp bên ngoài, tổ điều đó để làm gì?, là ngăn ngừa kho tàng thức lớn lên, và đồng thời làm cho nó tiêu biến dần đi, đó là con đang tiến về sự giải thoát rồi đấy. Không còn vô thức, không còn tàng thức..., thường tỉnh thức, rõ biết (tỏ tánh, giác sáng) chính là giải thoát rồi vậy.

Lời tâm truyền số 3290

Đạ, 8 vạn 4 ngàn pháp môn đều là phương tiện, nhưng nếu con không hành trì, thì làm sao có thể điều phục tâm của con ạ?

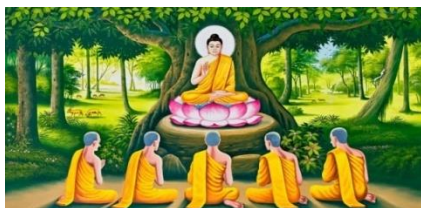
“VỌNG TÂM THÌ MỚI CẦN ĐIỀU PHỤC, CHÂN TÂM THÌ KHÔNG CẦN ĐIỀU PHỤC”. Sống với vọng tâm thì điều phục vô lượng kiếp cũng không thành Phật. Ngay Chân Tâm thanh tịnh, **NHẬN VÀ SỐNG**, thì liền là Phật Tâm rồi vậy.

Lời tâm truyền số 3291

Dạ, vậy chúng ta có hằng ngày cầu nguyện, đọc kinh không ạ?, vì chỉ có đọc kinh tâm con mới bình an ạ?

Tâm còn yếu thì mới cần nương pháp sanh diệt thế gian để bám víu, để qua sông như chiếc bè..., để cảm thấy được an ủi, được bình an... . Tâm rộng mạnh, sáng tỏ rồi, thì **VẠN PHÁP LÀ GIAI KHÔNG, HỌ NHẬN THẲNG CHÂN TÂM ĐỂ SỐNG**, Chân Tâm ấy không cầu an cũng tự an, không cầu định cũng tự định, không cầu tịnh cũng tự tịnh,... .

Lời tâm truyền số 3292

Cái an tịnh... của **Vọng Tâm**, của **Phương Pháp Tu Tập...**, thì chỉ là cái an tịnh... **hư ảo**, có pháp nương pháp thì mới an tịnh..., không có pháp không nương được pháp thì liền bất an (ví như có tiền, có nhà... vậy, có nó thì mới an tịnh..., không có nó thì bất an... ngay (hữu dư, hữu ngã...)). Còn cái an tịnh của **Chân Tâm** mới là cái an tịnh **chân thật, vĩnh hằng...**, có pháp hay không có pháp bên ngoài cũng không ảnh hưởng gì tới được sự an tịnh... đó. Người **chân thật giác ngộ, tở chân...**, thì đi **Chân Đất** khắp tứ phương tám hướng, không có nơi chốn cố định... thì tâm họ vẫn an tịnh... như thường... (vô dư, vô ngã...).

Lời tâm truyền số 3293

Phật Tánh, cũng tức là Tâm Chói Sáng ở con, và cũng là Tánh Biết biết rõ vạn pháp đang hiện bày ở thực tại, tại đây, bây giờ.

Lời tâm truyền số 3294

Không biết rõ thực tại, tại đây, bây giờ... chính là sự vô minh(không sáng rõ). Tâm con sẽ nghĩ tưởng về quá khứ, vị lai, hay các pháp sanh diệt..., đó là đang bị mê mờ, vọng động..., Tâm chẳng còn Chói Sáng, thanh tịnh... nữa,....

Lời tâm truyền số 3295

Minh cũng tức là Sáng, là Giác,... .
Ngộ chính là Tâm, là Bản Thể... của tất
cả chúng sinh, vạn vật... . Giác Ngộ...,
chính là con **THẤY RÕ BẢN TÂM CỦA**
CHÍNH MÌNH, SÁNG, TRONG, VÀ
THANH TỊNH..., đơn giản chỉ thế thôi,
đâu có cao siêu gì đâu?

Lời tâm truyền số 3296

Việc dừng lại, xả bỏ... tất cả ý nghĩ là việc làm rất khó, bởi bấy lâu nay con đã quen sử dụng bản ngã của mình để khởi nghĩ và tư duy... đối với tất cả vấn đề, nay lại không được khởi nghĩ, không được tư duy... nữa, thật sự rất khó khăn. NHƯNG CON PHẢI HIỂU, ĐÓ ĐỀU LÀ TÂM VỌNG ĐỘNG CỦA CON, CÒN TÂM THANH TỊNH THÌ KHÔNG CÒN KHỞI NGHĨ VÀ TƯ DUY GÌ NỮA, ĐÓ CHÍNH LÀ LÚC CON THẤY RA MỌI NGÃ CHẤP XUẤT HIỆN TRONG TÂM CỦA CON, XẢ BỎ CHÚNG CHO TỚI TẬN CÙNG THÌ CON SẼ HÒA QUYỆT ĐƯỢC VÀO BẢN THỂ CHÂN TÂM CỦA CHÍNH MÌNH.

Lời tâm truyền số 3297

Phàm Phu thì theo đuổi tiền, tài, danh, lợi..., còn bậc Thánh Trí thì tiền, tài, danh, lợi... sẽ theo đuổi họ đấy. Bậc Thánh Trí ở đời thấu rõ nhân quả họa phước, tình lí thế gian..., họ chỉ lấy việc tu dưỡng bản thân làm gốc, còn mọi thứ diễn ra trong trời đất..., họ đều hoàn toàn để cho nó diễn ra 1 cách tự nhiên, không cưỡng cầu, kể cả những thứ thuộc về thân tâm của họ.

Lời tâm truyền số 3298

Ta nói, có 1 quả vị Như Lai để con hướng đến, để con buông bỏ được vạn pháp... . Ta cũng nói, **chẳng có quả vị Như Lai nào cả**, cũng để con hoàn toàn được sống trong tâm thanh tịnh của chính con, **NIỆM NHƯ LAI CÒN CHẴNG CÓ, NIỆM PHÁP LẠI CÀNG KHÔNG.**

Lời tâm truyền số 3299

Có cái gọi là "NHU CẦU TÍN NGƯỠNG", có người cần nhiều, có người cần ít, có người hiểu nhiều, có người lại hiểu ít..., **tất cả chỉ để làm sao bản thân mỗi người ấy cảm thấy an vui... là được.** Vì vậy mà các con không nên bài xích, chê bai... lẫn nhau. Không ai là thánh nhân thì làm sao mà hoàn hảo?, bản thân mình không hoàn hảo thì đừng nhìn ra người khác, việc làm này thật là ngốc, tự nhiên đi kết oán thù với người khác... vào mình.

Lời tâm truyền số 3300

Tiêu chuẩn của 1 người truyền pháp là gì?

Thứ nhất: là tâm phải CHÂN THÀNH, chân thành là quan trọng nhất, tâm không chân thành thì chỉ nói ra những lời sáo rỗng, hoa mỹ, lừa bịp chúng sinh,... .

Thứ hai: là phải ĐÚNG CHÁNH PHÁP, tức tính TỪ BI, TRÍ HUỆ, VÔ CẦU, VÔ NGÃ,... .

Thứ ba: là phải TÙY DUYÊN THUẬN PHÁP, KHÔNG ĐƯỢC PHAN DUYÊN, KHÔNG CƯỖNG ÉP NGƯỜI KHÁC PHẢI NGHE MÌNH,... .

...

Đó là 3... yếu tố CỐT LỖI, NỀN MÓNG để truyền pháp, thiếu 1 thứ cũng không được. Thậm chí tâm chẳng chân

thành, sai pháp, phan duyên..., thì cho dù nhân duyên có rộng lớn cỡ nào, mọi thứ **RỒI SẼ ĐẾN LÚC PHẢI TAN RÃ, KHÔNG CÓ KẾT QUẢ TỐT ĐẸP.**

...Hết...

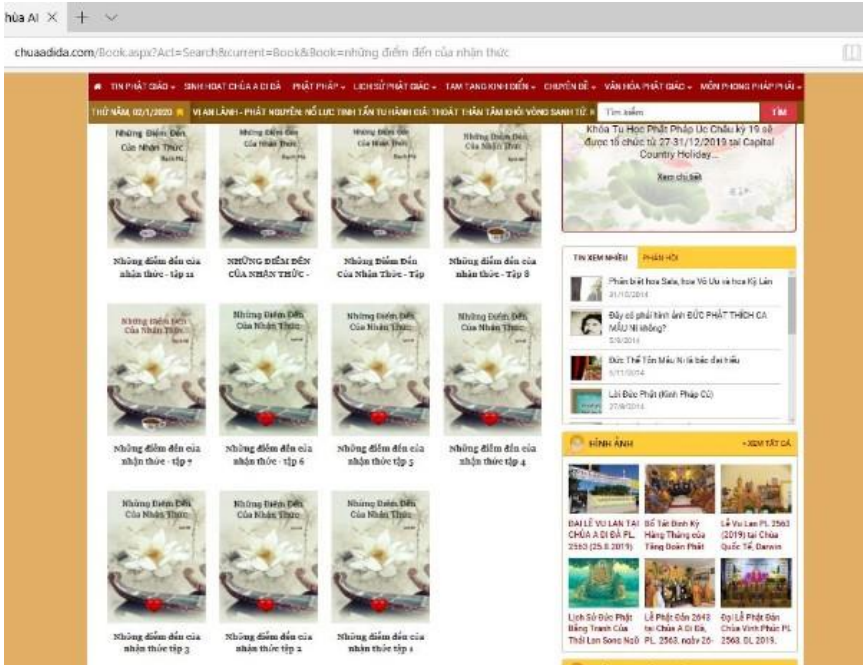
Lời nhắn nhủ của tác giả!

Quý đọc giả có thể chia sẻ file sách hoặc in tặng... tác phẩm này cho bất kì ai mà đọc giả yêu mến!

Mọi cá nhân, tổ chức... nếu cần dùng lời của Bạch Mã để sử dụng vào bất kì công việc gì có lợi ích cho mình, cho đất nước, cho xã hội... xin hãy tùy ý sử dụng - Bạch Mã không giữ cho riêng mình!

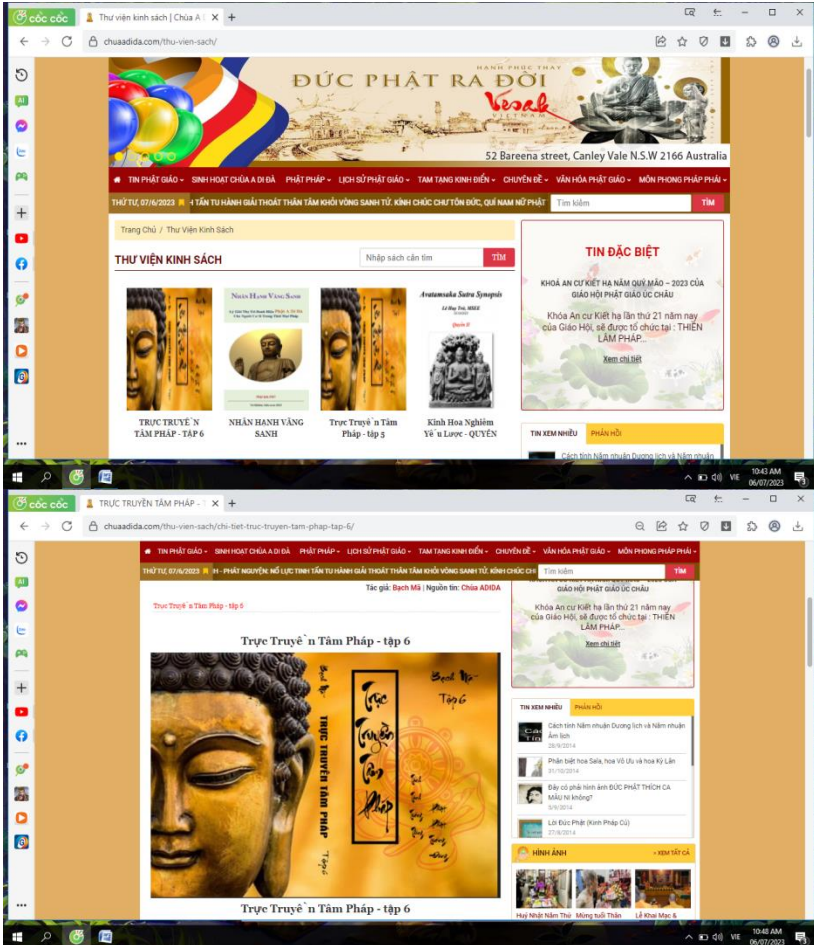

Ngoài cuốn sách nhỏ này, Bạch Mã còn viết bộ sách: “Những điểm đến của nhận thức”(15 tập). Để lấy File PDF và bìa sách - các bạn có thể gõ vào công cụ tìm kiếm [Google] từ khóa: [những điểm đến của nhận thức], có nhiều trang mạng đã đăng tải lên. Đầy đủ nhất(15 tập) là trang <http://www.chuaadida.com/thu-vien-sach/> rồi gõ vào ô [Nhập sách cần tìm] từ khóa [những điểm đến của nhận thức], tất cả các tập đều hiện lên.

Hoặc các bạn gọi cho Bạch Mã theo SĐT + ZALO: 0933.03.6600 Bạch Mã sẽ gửi File cho các bạn tự làm, hoặc Bạch Mã sẽ nhờ chỗ làm sách mà Bạch Mã quen biết, họ sẽ làm và gửi phát nhanh cho các bạn Bộ Sách Toàn Tập đầy đủ này, có bao gồm cả cuốn “Trời Đất Sắp Xếp”, “Thuận Theo Tự Nhiên”, “Rỗng Lặng & Trong Sáng”, và cuốn “Trực Truyền Tâm Pháp (11tập)” này(tổng 29 cuốn) !

Trân trọng & cảm ơn!
Adidaphat!

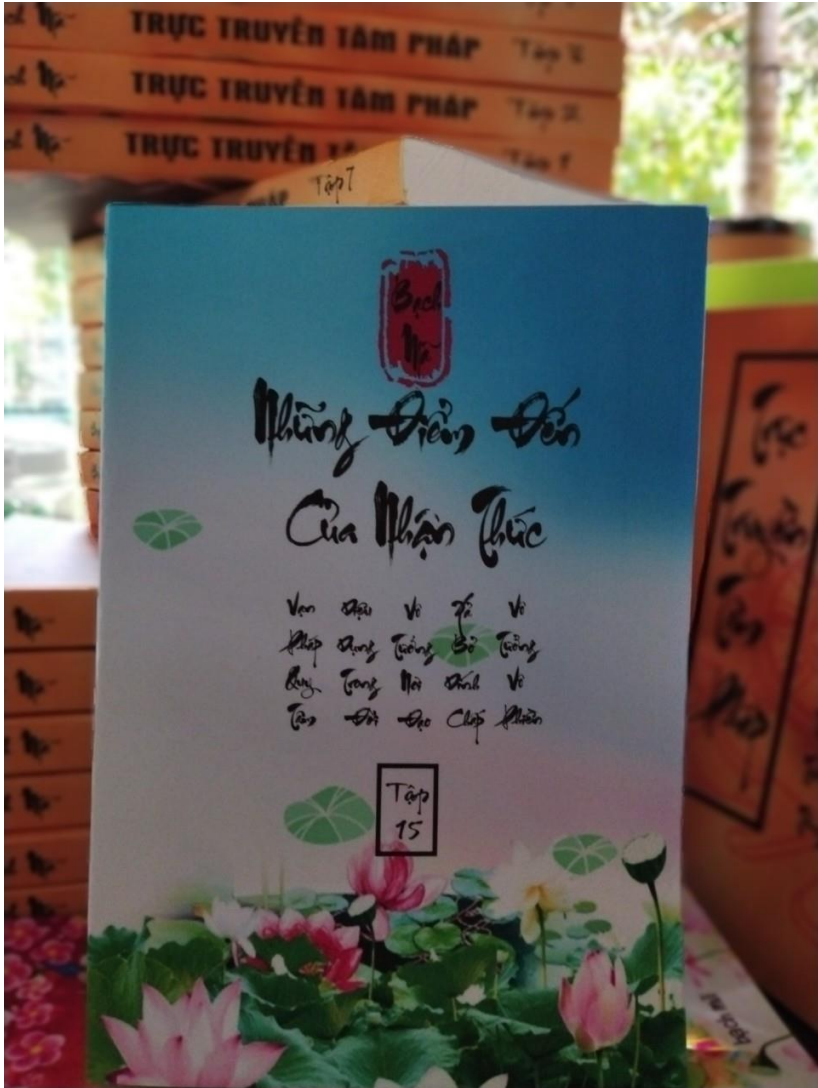
Các bạn vào link:

<https://chuaadida.com/thu-vien-sach/>

Tìm đọc các tập Trực Truyền Tâm Pháp nhé.

Trang TikTok: [tiktok.com/@bachma_trongsang](https://www.tiktok.com/@bachma_trongsang)

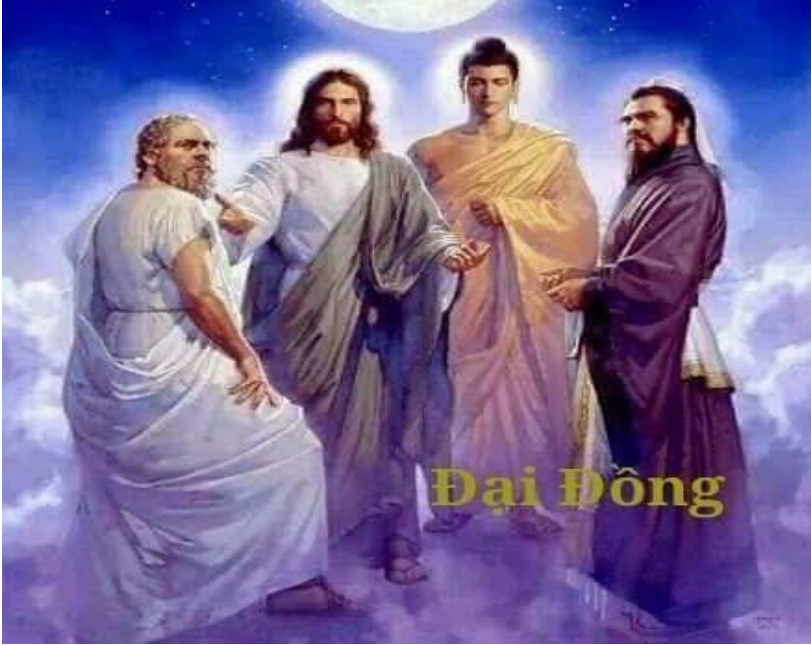

BẠCH MÃ CHÚC BẠN
LUÔN BÌNH AN VÀ HẠNH PHÚC

*Ngày hoàn thành: 25/04/2024
Tại Liên Chiểu, Thành Phố Đà Nẵng*